

இனுகுமிடம்

காத்திருப்பு 2 - இடுக்கை 2

இரு பாவனாப்புமின்மை

20-05-2008

ஆம்மாமார்
கவனத்திற்கு

சட்டமும்
தர்க்கமும்

பிரார்த்த
கன்மமும்
மனித
மனமும்

எரியும்
நினைவுகள்

50/-

ISSN 1800-3699

9 771800 369000

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமமடு பொத்தகசாலை

ஏற்றுமதியாளர்-இறக்குமதியாளர்

யு.ஜி.50 பீப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு -11
 தொலைபேசி : 011-2472362, 011-2321905
 தொலைநகல் : 011-2448624
 e-mail : chemamadu@yahoo.com

CHEMAMADU BOOK CENTER

U.G.50, PEOPLES PARK, COLOMBO 11
 TEL : 011-2472362, 011-2321905 fax : 011-2448624

DREAM STATION

04

பக்கவாதத்தைக் காக்க ஒரு வாதம்

தேய் இனிமது
 (உருமலம்)

Dr. S. Sankaranarayanan

பக்கவாதத்தைக் காக்க ஒரு வாதம்

பக்கவாதம் ஒரு வலுவற்ற நோயாகும். இது மூன்று வகைகளில் பிரிக்கப்படுகிறது. அவைகள் பக்கவாதம், பக்கவாதம், பக்கவாதம். பக்கவாதம் ஒரு வலுவற்ற நோயாகும். இது மூன்று வகைகளில் பிரிக்கப்படுகிறது. அவைகள் பக்கவாதம், பக்கவாதம், பக்கவாதம்.

56

தேய் இனிமது

டாக்டர் எம்.கே.முருகானந்தன்

செம்பாடும் எம்பாடும் செம்படையும்

62 நிலாக்கீற்றன்

செம்பாடும் எம்பாடும் செம்படையும்

நிலாக்கீற்றன்

பதஞ்சலியின் அடிச்சுவடுகள்

செல்வி

பதஞ்சலியின் அடிச்சுவடுகள்

செல்வி

82

இருக்கிறும்

வணக்கம்

வாசக

நெஞ்சங்களே!

ஓட்டுக்களும் வேட்டுக்களமாய்
காலச் சில்லசைகிறது. வடக்கும்
கிழக்குமாய் இந்த மண் பிழந்து கிடக்-
கிறது. தெரிவுகளே தவறு என்பதை விட
அவையே புதிய பிரிவுகளுக்கும் வழிசமைக்கும்
ஆபத்தையும் உணரமுடிகிறது.. உணர்தல்களையும்
அறிதல்களையும் எழுத முடியா இறுக்கத்தில் இருக்க
விதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

'இட்டமுடன் இன்னபடி என்றெழுதியவனை நினைத்து
வேதனைகளோடு, அவனுக்கே பாரம் என்று தள்ளி-
விடுவதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய.. வேறேதாவது செய்யப்
போன பேனாக்கள் இருட்டறைக்குள் கிடக்கின்றன. அதைக்கூட
வெள்ளைக்காரர்கள் பேசுகிற அளவுக்கேனும் எங்களால் பேச
முடியவில்லை. சமாதானத்திற்கான நோபல் பரிசு பெற்ற மூவர்
அரசின் மனித உரிமை மீறல்களை சர்வதேச உலகில் அறைந்து
பேசி இருக்கிறார்கள். யார் சொல்லி என்ன, மீறல்கள் எதுவும்
விரைவில் மாறி விடப் போவதில்லை. தீயதைப் பாராதே,
தீயதைக் கேளாதே, தீயதைப் பேசாதே என்பதைக் கூட, காந்தி
குரங்குகளுக்கு சொன்னதாக நம்புகிறவர்கள் இதையெல்லாம்
கேட்கவா போகிறார்கள்.

அன்புடன் ஆசிரியர்

சுப்பிரமணியன்

கிழக்குத் தேர்தல்

★
தீ மூள்க முள்கவே
T. T. ராஜா

கண்துடைப்புத் தேர்தல்களும் அவற்றை சரியாகப் பாவிக்கக்கூடிய எங்கள் கெட்டித்தனங்களும்

கிழக்கு மாகாணத் தேர்தலின் பின்னர் நிலவிய நீண்ட இழுபறி ஒருபடியாக முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் என்கின்ற பிள்ளையான் முதலமைச்சராக சத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொண்டுள்ளார். இனி வருங்காலங்களில் கிழக்கு மாகாண சபை இயங்க முடியுமா என்ற கேள்விக் குறியை எழுப்பும் ஜனாதிபதியின் தீர்மானமாக இது பலராலும் நோக்கப்படுகிறது.

தேர்தல்களில் இரண்டு வகை இருக்கின்றன. ஒன்று, தனக்குரிய சட்டங்களைக் கொண்டு ஜனநாயக நடைமுறைகளுக்கமைய இயங்கும் அரசியல் கட்டமைப்புகளுக்கான தேர்தல்கள். இன்னொன்று, பெயரளவில் மட்டும் ஜனநாயக ரீதியாக இயங்கும் அரசியல் கட்டமைப்புகளுக்கு கண்துடைப்புக்காக நடத்தப்படும் தேர்தல்கள். இரண்டு வகையான தேர்தல்களும் எமக்கு முக்கியமானவை. ஏனென்றால் மக்களாகிய எங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஜனநாயக வெளியை நாங்கள் அளந்து பார்க்க இவையிரண்டுமே எங்களுக்கு உதவுகின்றன. நாங்கள் தான் வாக்காளர்களாகவும் எங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகளாகவும், நாங்கள் கெட்டித்தனமாக அவற்றை அப்படி உபயோகிப்பதற்குத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உரிய சட்டங்களைக் கொண்டு ஜனநாயக ரீதியில் இயங்கும் அரசியலை விட்டுத்தள்ளுவோம். அது எங்கள் நாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டது.

கண்துடைப்புத் தேர்தல்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். தற்சமயம் நடந்த முடிந்த கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல்கள் அத்தகையதொன்று. இலங்கையின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 13ம் திருத்தச் சட்டத்தில் மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களில் முக்கிய அதிகாரங்களெதுவும் கொடுக்கப்படாத நிலையில் ஏன் மாகாண சபைக்கான போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன என்று கேட்கத் துண்டிய தேர்தல்கள்.

ஆனால் இந்தத் தேர்தல்களுக்கும் நாம் ஓர் அர்த்தம் கற்பித்து அதை முஸ்லிம், தமிழ் மக்கள் மத்தியிலான ஒற்றுமையையும் உறவையும் வளர்க்கப் பாவித்திருக்கலாம். நாட்டில் நிலவும் போரின் உக்கிரம் பேரினவாதத்தின் உண்மை உருவத்தை தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல முஸ்லிம் மக்களுக்கும் மெல்ல மெல்ல விளக்கிக் கொண்டு வருங்காலம்து. இதுவரைக்கும் பெரும்பான்மைக் கட்சிகளுடனேயே கூட்டுச் சேர்ந்து அவற்றை அண்டிப் பிழைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் சிறிய கட்சிகளுக்கும் சிறுபான்மைக் கட்சிகளுக்கும் வழக்கமாக இருந்தது. இந்த

முறை, சிறுபான்மைக் கட்சிகளே தமக்குள் கூட்டுச் சேர்ந்து போட்டியிட வாய்ப்பு வந்தது. இந்தப் புது முயற்சி நிச்சயமாக தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் அமோக ஆதரவினைப் பெற்றுத் தந்திருக்கும். கொழும்புத் தலைமைத்துவத்திற்கு முதலமைச்சராக தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரத்தை வலியக் கொண்டு போய்க் கொடுக்காமல், தங்களுக்குள்ளேயே தாமே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற ஆளுமையைக் கொடுத்திருக்கும். தமிழனா, முஸ்லிமா முதலமைச்சர் என்கின்ற இனவாதம் பூண்ட விவாதத்திற்கு இடம் கொடுத்திராது.

ஆனால் அந்த வாய்ப்பினை நழுவவிட்டுத் திரும்பவும் பெரும்பான்மைக் கட்சிகளுடனே கூட்டுச் சேர்ந்தோம். எங்கள் ஆளுமையை நாங்களே இழந்தோம். எங்களைப் பிரிக்க அவர்களை அனுமதித்தோம்.

அரசாங்கம் வழக்கம் போலவே குறும்பார்வையுடன் செயல்பட்டிருக்கின்றது. கிழக்கை வடக்கிலிருந்து பிரித்தெடுக்கவும், விடுதலைப்புலிகள் இராணுவ ரீதியாக கிழக்கை அண்ட விடாமல் செய்யவும், வரப்போகின்ற பாராளு-

மன்றத் தேர்தல்களில் கிழக்கில் வாக்குகளைக் குவிக்கவும் அதற்கு பிள்ளையான் தேவை. 4 முஸ்லிம் அங்கத்தவர்கள் மேலே வரமாட்டார்கள் என்ற குருட்டு நம்பிக்கையில் கூடிய அங்கத்தவர்கள் உடைய பகுதிதான் முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் என்று ஜனாதிபதி வாக்குக் கொடுத்துவிட்டார். இந்த நியாயத்தின்படி ஹிஸ்புல்லா முதலமைச்சராக வரவேண்டியவர். மே. மாதம் 13, 14 களிலும் கூட விடுவிக்கப்பட்டதென்று கூறப்பட்ட தொப்பிகல பிரதேசத்தில் கடுஞ்சண்டை நிகழ்ந்ததும் அரசாங்கத்தை இன்னமும் கூட ஆட்டிவிட்டது போலும். பிள்ளையானைப் பதவியில் இருத்தி விட்டார்கள். ஒருவருடைய எதிரியே அவர் இருப்புக்கும் பதவி உயர்வுக்கும் ஆதாரமாய் நிற்பதன் ஆச்சரியம்.

இதெல்லாம் இருக்க, நாங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றோம்? ஒடிந்து சரியும் முஸ்லிம் தமிழ் உறவுகளை சீர் செய்ய முனைவோமா? எழுதுங்கள், 'இருக்கிறம்' காத்து நிற்கிறது.

பதிப்பகத்தார்.

பக்கவாதத்தைக் காக்க ஒரு வாதம்

நேற்றிரவு விருந்தில் இருந்த நண்பன் ரகு இன்று இல்லை. குண்டு வெடிப்போ, வான் கடத்தலோ இல்லாமல் அவனை ஏன் இழந்தோம் என்ற நினைப்பு மனதை வதைக்கிறது. நேற்றைய விருந்தில் நடந்தது நினைவில் வருகிறது. நள்ளிரவை எட்டும் நேரத்திலும் விருந்து உற்சாகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது அப்போது சிலர் சாப்பிடத் தொடங்கியிருந்தனர். இன்னும் சிலர் சாப்பிட முடியாத "மிதப்பு" நிலையில் இருந்தனர். பேச்சும் சிரிப்புமாக இருந்த அந்த, இடத்தில் எழுந்த "தடார்" என்ற சத்தம் எல்லோரையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. எல்லோரின்

கவனமும், கண்களும் சத்தம் வந்த திக்கின் பக்கம் திரும்பின.

"ரகு". ரகு எல்லோரையும் பதற்றத்தோடு பார்த்தான். அவனது உணவுக் கோப்பை காலடியில் விழுந்து சிதறிக் கிடந்தது. என்னடா என்று கேட்ட என்னையும் மனைவி ரதியையும் சமாளித்தபடி, கால் தடக்கி விட்டதாக அவன் சொன்னது இப்பவும் நினைவில் இருக்கிறது. அடுத்த நாள் காலை ரகு வைத்திய சாலைக்கு எடுத்து செல்லப்பட்டு அங்கு இறந்துவிட்டான் என்ற அதிர்ச்சிச் செய்தி வந்தது. உண்மையில் என்னதான் அவனுக்கு நடந்தது? அவன் உயிரைப் பறித்தது பக்கவாதம். நேற்று விருந்தில் உணவுத்

அவன் சாகவில்லை அவனுக்கு பக்கவாதம் வந்ததை அவதானிக்க முடியாத நண்பர்கள் அவனைக் கொண்டு விடீர்கள் என்று கோப்பட்டார் வைத்தியர்.

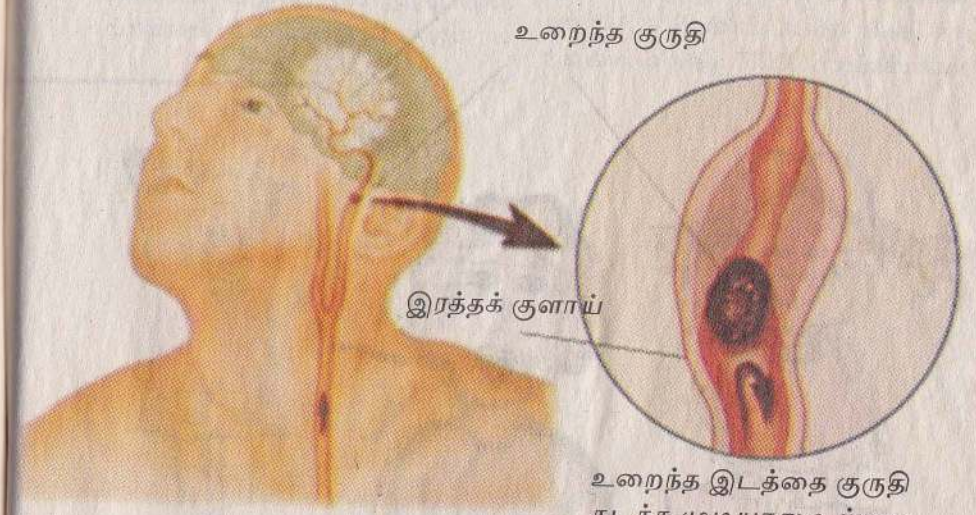

தட்டை போட்ட வேளையிலேயே அவனை அது தாக்கியதாக வைத்தியர்கள் சொன்னார்கள். அவன் சாகவில்லை அவனுக்கு பக்கவாதம் வந்ததை அவதானிக்க முடியாத நண்பர்கள் அவனைக் கொண்டு விட்டீர்கள் என்று கோப்பட்டார் வைத்தியர். 3 மணி நேரத்திற்குள் அவனை வைத்தியசாலைக்கு

அழைத்து வந்திருந்தால் அவனை முற்று முழுதாக காப்பாற்றும் வாய்ப்பு இருந்திருக்கும் என்றார் அந்த வைத்தியசாலையின் வைத்திய நிபுணர்.

அருகில் யாருக்கேனும் பக்கவாதத் தாக்கம் வந்தால் எம்மால்

மூளையின் குருதி கிடைக்காத பகுதி

அறியமுடியுமா? மருத்துவ அறிவில்லாத சாதாரண மக்களாகிய எமக்கு அது சாத்தியமா? என்ற கேள்விகள் எழலாம். உண்மையில் அது அறியக் கூடியதும் உங்களுக்கு சாத்தியமானதும் தான். ஆங்கிலத்திலான ஆக்கம் ஒன்று அதை சுலபமாக விளக்குகிறது. பக்கவாதத்தாக்குதலை இனம் காண்பதற்கு மிகச் சுலபமான மூன்று படிமுறைகள் இருக்கின்றன.

முதலில் பக்கவாதத்தை குறிக்கும் STROKE என்ற ஆங்கில வார்த்தையின் முதல் மூன்று எழுத்துக்களான S T R ஆகியவற்றை மனதில் வைப்புகள். உங்களுக்கு ஒருவர் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டால்; S = Ask the individual to SMILE முதலில் அவரை

சிரிக்கச் சொல்லுங்கள், T=TALK. Ask the person to SPEAK இரண்டாவதாக அவரைப் பேசச் சொல்லுங்கள் (ஏதாவது ஒரு சாதாரண வசனமே போதுமானது உ+ம் போடி எப்பவும் உனக்கு சந்தேகம்தான்).

R * Ask him or her to RAISE BOTH ARMS மூன்றாவதாக அவரின் இரண்டு கைகளையும் மேலே உயர்த்தச் சொல்லுங்கள். மேற்சொன்ன எதையாவது அவர் செய்யத் தவறினால் உடனடியாக வைத்தியசாலைக்கு அவரை அழைத்துச் செல்லுங்கள். நீங்கள் யாரைக் காப்பாற்றாவிட்டாலும் உங்களை யாவது காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்.

ஒருவர் : ஜோசியரே ஒரு மாசத்துல எனக்கு எதிர்பாராத அதிஷ்டம் அடிக்கும் என்டங்கள் அப்படி எதுவும் அடிக்கலையே?
ஜோசியர் : ஆ.... போங்க நீங்கதான் எதிர்பார்த்திட்டளங்க

மகன் : அப்பா நீங்கள் பேய்க்குப் பயப்பிடுவியளோ?

அப்பா : இல்லை.

மகன் : பாம்புக்குத் தேளுக்கு?

அப்பா : இல்லையடா.

மகன் : கடுமையா இடி மின்னலடிச்சா?

அப்பா : இல்லை, இப்ப ஏன் இதெல்லாம் கேக்கிறாய்?

மகன் : அம்மாவைத் தவிர வேறெதுக்கெல்லாம் நீங்கள் பயப்பிடுவியள் எண்டறியத்தான்.

ஏஜே

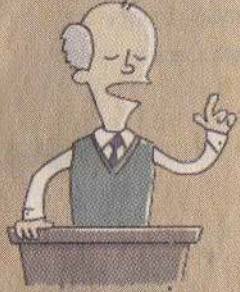

சகி : எங்க தாத்தா ஒரு "கடி" ஜோக்கூட சொல்லமாட்டார்.
மகி : ஏண்டா?
சகி : ஏன்னா... அவருக்குத்தான் பல்லே இல்லையே...

சட்டமும் தரிக்கமும்

பல்கலைக் கழகத்தில் தான் தோற்றிய 'தர்க்கவியல்' பாடத்தில் சித்தி பெறாத மாணவனுக்கு, அதை போதிக்கும் பேராசிரியர் மீது கோபம் கோபமாக வந்தது. தனக்கு தரப்பட்ட புள்ளிகள் பற்றி நேராக அவரிடமே கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்தான்.

மாணவன் : வணக்கம் சேரி

பேராசிரியர் : வணக்கம், என்ன விசயம்?

மாணவன் : இல்லை எனக்கு யாரிசை போட பாடத்தை யடிபிக்கிறவர் நீங்கல்தான்.

பேராசிரியர் : ஓம்..

மாணவன் : புள்ளி போடலும் நீங்கல்தான்.

பேராசிரியர் : ஓம்..

மாணவன் : ஆனால் அது பிழை.

பேராசிரியர் : அது சரி.

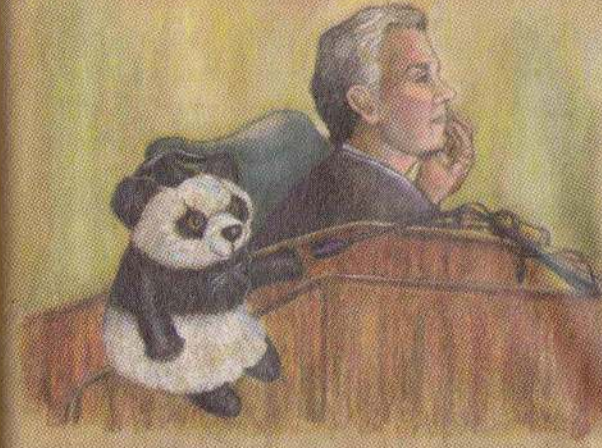
மாணவன் : உங்களுக்கு அந்தப் பாடம் தாராளமா தெரியுமா?

பேராசிரியர் : தெரியாமலா இங்க பேராசிரியரா இருக்கிறேன். இப்ப உங்களுக்கு என்ன வேணும்?

மாணவன் : சரி, அப்ப அந்தப் பாடத்திலே ஒரு கேள்வி கேக்கிறேன், நீங்கள் சரியா பதில் தந்தா நான் பேசாம போறேன், இல்லையென்பால் எனக்கு நீங்கள் 'ஏ' போடவேணும்.

பேராசிரியர் : பிரச்சனையில்கலை கேள்..

மாணவன் : சேரி, ஒரு விசயம் எப்படி சரி ஆனா தரிக்கப் படி பிழை, இல்லையென்று தரிக்கப்படி சரி எப்படி பிழை, இல்லையென்று எப்படியும் பிழை, தரிக்கப்படியும் பிழை இதுக்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாமா?

மாணவன் பதில் சொன்னான். " சேர், உங்களுக்கு இப்ப வயசு 63. நீங்கள் போனவருசம் திருமணம் செய்த பெண்ணுக்கு வயது 30. உங்கள் திருமணம் சட்டப்படி சரி, ஆனால் தர்க்கப்படி பிழை. உங்கள் மனைவி ஒரு காதலனை வைத்திருக்கிறாள், அது சட்டப்படி பிழை ஆனால்

தர்க்கப்படி சரி. தர்க்கப்படியும் சட்டப்படியும் பிழையானது எது என்றால், உங்கள் பாடத்தில் சித்தியடையாத உங்கள் மனைவியின் காதலனுக்கு நீங்கள் இப்ப ஏ போட்டது.

தர்க்கப்படி சரி. தர்க்கப்படியும் சட்டப்படியும் பிழையானது எது என்றால், உங்கள் பாடத்தில் சித்தியடையாத உங்கள் மனைவியின் காதலனுக்கு நீங்கள் இப்ப ஏ போட்டது.

ஆயர் பகிர்வு

எமது 'இருக்கிறமும்' சஞ்சிகையை அரித்தமுள்ளதாக்கும் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவரும், நாடறிந்த கலைஞரமான மதிப்பிற்குரிய சோக்கெல்லோ சண்முகம் அவர்களின் மகள் புனிதவதி பரமானந்தா அண்மையில் கனடாவில் காலமானார். தன் அன்பு மகளின் இழப்பால் வருந்தும் சோக்கெல்லோவின் குயரை 'இருக்கிறமும்' பகிரிந்து கொள்கிறது.

ஆன்றும் தன் தையல் தொழிலில் அவன் ஈடுபட்டிருந்தான். ஒரு துணியை தன் கையில் இருந்த அழகியதும் பெறுமதி மிக்கதுமான கத்தரிக்கோலினால் வெட்டித் துண்டுகளாக்கினான். துணியை துண்டுகளாக்கியதும் கத்திரியை காலடியில் போட்டு விட்டு தனது தொப்பியில் செருகியிருந்த தையல் ஊசியை கையில் எடுத்து ஆடையை தைக்கத் தொடங்கினான். சிறிது நேரத்தில் அழகியதொரு ஆடை அவனால் உருவாக்கப் பட்டது. ஆடையை உருவாக்கி முடித்ததும் தையல்காரன் ஊசியை பழையபடி தன் தொப்பியில் செருகிக் கொண்டான்.

தன் அப்பாவின் வேலையை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த மகனுக்கு இது ஆச்சரியமாக இருந்தது. "அப்பா, பெறுமதியான கத்தரிக்கோலை உங்கள் காலடியிலும், பெறுமதியே இல்லாத ஊசியை தலையிலும் வைத்திருக்கிறீர்கள், இது எனக்கு குழப்பமாக இருக்கிறது, இதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா என்று கேட்டான்.

தந்தை பதில் தந்தார் "மகனே, உனது சந்தேகம் நியாயமானது. கத்தரிக்கும் பயன்பாடு உண்டு. ஆனால் அதன்

சமாதானமும்

பயன்பாடு துணிகளை துண்டு துண்டாக வெட்டுவது மட்டும்தான். ஊசியோ வெட்டப் பட்டவற்றை அழகுற இணைத்து அற்புதமான ஆடையை உருவாக்குகிறது. இந்த

வகையில் பெறுமதி மிக்கது ஊசிய்தான். ஒன்றின் உண்மையான பெறுமதி அதன் செயற்பாட்டில் இருக்குமே தவிர அதன் விலையில் இல்லை". மகன் யோசிக்க ஆரம்பித்தான். தந்தை மேலும் சொன்னார்.

"மனிதர்களில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒருவகை போராலும் குழப்பத்தாலும் மனிதரை மனிதரில் இருந்து பிரிக்கும் குண்வியல்பு கொண்டவர்கள். அடுத்த வகை பிரிந்தாரைச் சேர்த்து ஒன்றுபட வைக்கும் சமாதான விரும்பிகள். இதில் எதைத் தலையிலும், எதைக்காலிலும் வைப்பது என்று இப்போதாவது புரிகிறதா?"

போரும்

தமிழ் சினிமா ஒவ்வொரு நிலையிலும் அதன் வடிவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும், தொழில்நுட்பத்திலும் பல விதமான மாறுதல்களை அடைந்து வந்திருக்கிறது. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் சில நினைவுகளை மீளக் கொண்டு வருவதற்காகவே.

திரையும் மனதும்

திரைப்படங்களில் அப்போதெல்லாம் பழைய நினைவை மீட்டும் காட்சிகள் Flach Back வருகிறபோது சைக்கிள் சில்லு சுழலுவதையும், தண்ணீரை வலச்சுழற்சியாகவோ, இடச்சுழற்சியாகவோ காட்டி பின்னகர்த்தி முன்னைய நிகழ்வுகளைக் கொண்டு வருவார்கள். 04.05.2008 ஞாயிறு நடைபெற்ற நிகழ்வு ஒன்று என்னை பல வருடங்கள் பின்னுக்கு இழுத்தது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் 'நாள் மகிழ் அரங்கத்தில்' V.N. மதியழகன் பங்குபற்றிய நிகழ்ச்சியில் நானும் கலந்து கொண்டேன். அந்தவேளை 1974ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 23ஆம் திகதி அறிவிப்பாளர் பயிற்சிக்கு

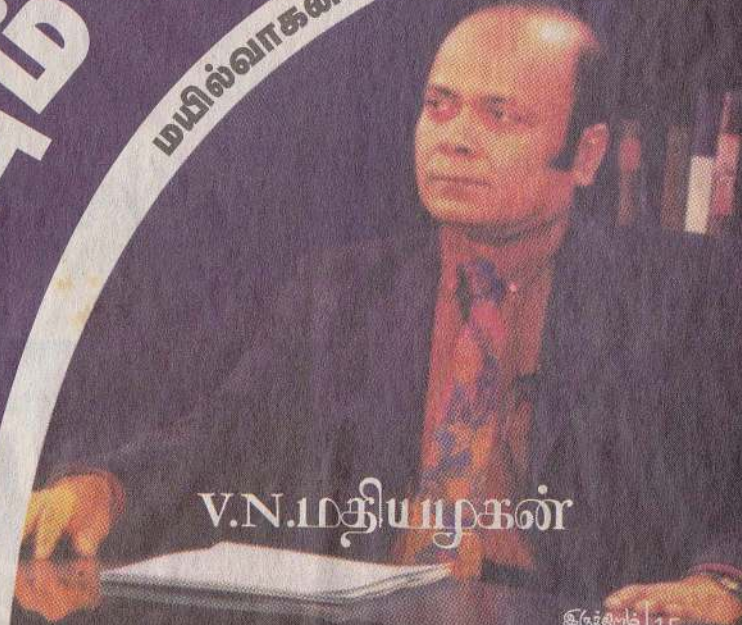
வந்த அந்தக் காலம் நிழலாடியது. ஒலிபரப்புத் துறைக்கு முற்றிலும் புதியவனான என்னுடன் V.N. மதியழகன், S.S. அச்சதன் பிள்ளை, சுமதி சண்முகநாதன் (இப்போது திருமதி சுமதி பாலஸ்ரீதரன்) இளவரசி வைத்திலிங்கம் ஆகியோரும் இறுதித் தேர்வில் இணைந்து கொண்டனர். பயிற்சி இறுதியில் V.N. மதியழகனும், நானும் பகுதி நேர அறிவிப்பாளர்களாக பணியாற்ற ஆரம்பித்தோம். இன்று கடந்து வந்து பாதையை நின்று திரும்பிப் பார்க்கிறேன்.

இந்தக் கால ஓட்டத்தில் எத்தனை இன்பநிகழ்வுகள், எத்தனை மறக்கமுடியாத நிகழ்வுகள், கண்ணீரில் கரைந்த நிகழ்வுகள், திகைத்து நின்ற நாட்கள், என்ன செய்யப் போகின்றேன் என் என்னுள் கேள்வி எழுப்பி விடை காண முடியாது திணறிய நாட்கள், அன்பு என்பதை உணர்வுபூர்மாக புரிந்து களித்திருந்த சமயங்கள் எனப் பல. இதற்கெல்லாம் எனக்கு உருவம் கொடுத்த பலர் பின்னணியில் இருந்தார்கள்.

கால ஓட்டத்தில் எல்லாவற்றையும் ஜீரணித்து சற்று நிம்மதியோடு இருந்து யோசிக்கும் போது சில சமயம் சிரிப்பு வரும், சில சமயம் அழுகை வரும், முடிவில் இதுதான் உபயம் என்பது புரிந்துவிடும். திரைப்பட நடிகர்களைப் பற்றி எழுதும் போது, ஒலிபரப்புத் துறையில் என்னோடு பழகியவர்களையும் ஊடகத் துறையின் அனுபவங்களையும் சேர்த்து எழுத இந்த நிகழ்வு உந்தியது. திரைப்பட நடிகர்கள், இயக்குனர்கள், தயாரிப்பாளர்கள்,

பாடலாசிரியர்கள், திரைக்கதாசிரியர்கள் எவ்வாறெல்லாம் அத்துறையில் பிரபலமானார்களோ அதே போல அந்நாட்களில் வானொலி மூலம் அவர்கள் பெற்ற அந்தஸ்தை இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பாளர்களும் பெற்றார்கள்.

திரையும் மனதும்
மமில்வாகனம் சர்வானந்தா

V.N.மதியழகன்

முதலையின் முதுகு போலப்
பாழாய்க் கிடந்த களர் நிலத்தில்
ஒரு மாடு விழுந்து கிடந்தது.
அந்த மாட்டை நோக்கி அலகை
நீட்டியபடி காகம் ஒன்று
காத்திருந்தது. உலர்ந்து
வெடிக்கும் அந்தக் காட்சிகளின்
ஞாபகங்களோடு,
ஆற்றங்கரை நோக்கி பாலன்
பயணப்பட்டான்.

பயணப்பட்ட அன்று காலையில்
கூட, பாலனைச் சந்திக்க சில
போராளிகள் விவசாயப் பண்-
ணைக்கு வந்திருந்தார்கள். அவனு-
டைய கவிதைகளை ஆர்வமாக
வாசிப்பதாகவும் சொன்னார்கள்.
பிரசாரக் கவிதைகள் எழுதுவ-
தில்லையென்று குறைபட்டார்கள்.

அவர்களும் பேச்சு வாக்கில் மல்-
லாவி சுற்று வட்டாரத்துக்கு ராணு-
வம் வருகிற வாய்ப்பே இல்லை-
யென்று சொன்னது பாலனுக்கு
நினைவு வந்தது. பற்றைக்காட்-
டுக்குள் நின்ற போராளிகள் மீண்டும்
கைகளை அசைத்துப் பாலனுக்கு
எதையோ தெரிவிக்க முயன்றார்-
கள். திரும்பிப் பார்த்த பாலனும்
பதிலுக்கு கைகளை அசைத்து விட்டு
தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தான்.
அவர்களோ தொடர்ந்தும் கைகளை
அசைத்துக் கொண்டார்கள்.

நூற்று எண்பது வருடங்களின் முன்னம் வெள்ளையருக்கு எதிராக பண்டார வன்னியனின் கொடிகள் உயர்ந்த காடு, இன்னமும் அந்த ஆற்றங்கரையோரமாக எஞ்சியிருந்தது. வெய்யிலிலும் வெக்கையிலும் உலர்ந்து துவண்டபோதும் ஆற்றை அண்மியபோது பாலனுக்கு மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டது. எனினும் சரிவில் இறங்கிய போது ஆறு வரண்டு கிடப்பதைக் கண்டு அதிர்ந்து போய்விட்டான். ஏமாற்றத்தோடுதான் ஆற்றங்கரையோர மருதமர நிழலில் தன் மிதிவண்டியை நிறுத்தினான். அவனது ஜொல்னாப் பையில் இருந்த 'தண்ணீரும் குடாக இருந்தது. அவன் தண்ணீர் அருந்திய போது நாணற் புதர்களுக்குப் பின் இருந்த ஏதோ ஒரு சின்ன விலங்கு சருகுகள் மீது ஓடியது. காற்றில் சாம்பல் பறந்தது. எரிந்து கிடந்த யாழ்நூலகம் போல கறுத்து வெறுமையாய்க் கிடந்த ஆறு அவனைத் திடுக்குற வைத்தது. கருள் சேறாகக் கிடந்த படுக்கையில் வெக்கை மட்டுமே புரண்டது. சற்றுமுன் வழியில் தன்னைக் கலாட்டா

பண்ணிய பெண்கள் எப்படிக்குளித்தார்கள்? எங்கே பூப்பறித்தார்கள்? என்று பாலன் ஆச்சரியப்பட்டான். அவர்கள் மோகினிகளா? ஆற்றின் மறு பக்கமாக இறங்கிப் போனால் கூப்பிடு தொலைவில் ஒரு நீர்ப்பாசனக் குளம் இருப்பது பாலனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. இரு புறத்தும் நாணற் புதர்கள் மண்டிக் கிடந்த மணற்கரைகளுக்கு நடுவே பரவிய சேற்றின் மீது பாலியாறு தண்ணீர்ப் பாம்பாக நெழிந்ததைப் பார்த்து பாலனின் மனசு இரங்கி அதிர்ந்தது. சேற்றின் மீது புள்ளி அளவில் இருந்து உள்ளங்கை அளவு வரைக்கும் காட்டில் வாழும் அத்தனை உயிரினங்களும் தங்கள் தங்கள் சுவடுகளைப் பதிவு செய்திருந்தன. சிறிதும் பெரிதுமான பறவைகள் சேற்றில் சுமேரிய எழுத்துக்களால் "நீரின்று அமையாது உலகு" எனப் பல்லாயிரம் தடவை எழுதி வைத்திருந்தது. சற்றுத் தள்ளி கற்பாறைப் பக்கமாகச் சிறு குட்டையாகத் தண்ணீர் தேங்கியிருந்த இடத்தில் கொக்குகள் சிலதரை இறங்கின. காட்டு மரங்களின் இலைகளும்

கரையோர நாணல் புதர்களும் நிலத்தில் புரளும் சருகுகளும் வெப்பக் காற்றோடு மனிதத் தொனியில் கிககிசுத்தன. வேட்டைக்கார முத்துத்தம்பி "காடுதான் பேய், பிசாசுகள், தேவதைகள், சிறுதெய்வங்கள் போன்ற அனுமானுடங்களின் நாடு" என்று அடிகடி சொல்லுவார். காடு மனிதனின் கற்பனைகளுக்கும், சாகசங்களுக்கும், அச்சத்திற்கும், நம்பிக்கைகளுக்கும் நிறைய இடம் வைத்திருந்தது. குறும்புக்காரப் பெண்கள் மத்தியில் தனியனாய் அகப்படுகிற போது ஏற்படுகிற அச்சமும் மடமும் சேர்ந்த குறுகுறுப்பை யாருமற்ற அந்த ஆற்றங்கரையில் பாலன் உணர்ந்தான். காடு பல நூறு கண்களால் உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் உணர்வில் பாலனுக்கு மயிர்க்கூர்ச்செறிந்தது. கரையின் இரு மருங்கிலும் பருத்துத் தொந்திவைத்து முறுகித் திரண்ட கிழட்டு மருத மரங்கள் வாட்டத்துடன் அணிவகுத்து நின்றன. அவற்றின் நிழலில் ஒதுங்கிய இளம் மருதங்கன்றுகளைக் கூட கொடிய போரைப் போல பரவிய வெக்கை

விட்டு வைக்கவில்லை. வாடிவதங்கி உயிர் வற்றும் நாணல்கள் போராளிகளின் மரணச் சடங்குகளில் ஒலிபரப்பப்படுகிற செனாய் வாத்தியமாய் சுகு காற்றில் அழுதது. பாலி ஆற்றைப் பார்க்க அவனுக்கு கவலையாக இருந்தது. ஒரு சில மாதங்களின் முன்னம் பார்த்த ஆறா இது? அதே படுக்கைதான், ஆனாலும் ஓடும் வெள்ளம் வேறு. மனித இனங்களின் வரலாறும் தாயக மண்ணின் படுக்கையில் புதிசு புதிசாய் வந்து போகிற தலைமுறைகளின் கதையாகவே பாலனுக்கு தோன்றியது. காலம் காலமாய் பண்டார வன்னியனைப் போன்ற விடுதலை வீரர்களின் புகலிடமாய்ச் சிறக்கிற வன்னிக் காட்டின் மீது பாலனுக்கு மனமோகனமான ஈடுபாடிருந்தது. பெருக்கோ வரட்சியோ எப்படிமே "எல்லாம் வெல்லலாம்" என்று நம்பிக்கை தருகிற பாலியாறு வற்றிக் கிடந்தாலும், அவனது கவிமனத்தில் தமிழரது தாயகக் கனவின் குறியீடாகவே நிறைந்திருந்தது. வன்னிக் காட்டுக்குள் கால் வைத்து விட்டாலே "எல்லாம் வெல்லலாம்" என்று தோன்றும்.

டொக்டர்: இனிமேல் நீ சாப்பிடுற அளவை நல்லாக் குறைக்க வேணும்

நோயாளி: ஏன்?

டொக்டர்: அப்பதான் எனக்கான காசை நீ மிச்சப் படுத்தலாம்.

டொக்டர்: கடவுள் புண்ணியத்தால இப்ப நீ நல்ல சுகமாகி விட்டாய்.

நோயாளி: நல்லது டொக்டர், நீங்கள் இப்ப சொன்னதை மனதில் வச்சுக் கொண்ட பில்லைப் போடுங்கோ.

ஒரு புறத்தில் வெய்யில் பாலியாற்றை வரட்டியது. மறு புறத்திலோ அதே வெய்யில் பாலியாற்றை உயிர்ப்பித்துப் போசிப்பதற்காக ஏழு சமுத்திரங்களையும் ஆவியாக்கிக் குடித்து முகில்களாகக் கக்கிக் கொண்டிருந்தது. இயற்கை விதிகளின் முரண் நகையை எண்ணி பாலன் வியப்படைந்தான். ஒரு புறத்தில் அரசின் இன ஒடுக்குதல் தமிழர்களை அல்லல் படுத்தி ஆற்றாது கண்ணீர் சிந்த வைக்கிறது உண்மைதான். எனினும் அதே இன ஒடுக்குதல் மறுபுறத்தில் எமக்கு ஆதரவாக உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களை ஒரு 'ஓக்ரபல்' போல ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே. பாலி ஆற்றறைப் போலவே தமிழர் வாழ்வும் மீண்டும் பெருகி நிறையும் என்பதில் பாலனுக்கு துளியளவும் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. இறுதியில் 'எல்லாம் வெல்லலாம்' என்று அவனுக்கு தோன்றியது.

இந்து சமுத்திரக் கரைகளிலும் மேற்குலகிலும் தமிழர்கள் இருந்தார்கள். கடல் கடந்தால் இரண்டு மணித் தூரத்தில் தமிழகம் இருந்தது. இதற்கு முன்னம் கடலில் கால் கூட நனைத்திருக்காத இளைஞர்கள் பலர் யுத்தப் பயிற்சிக்குப் போகிறோம் என்றபடி நாளாந்தம் படகேறிக் கொண்டிருந்தார்கள். விரைவில் ஈழம் உருவாக வேண்டும் என்பதில் இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி உறுதியாய் இருக்கிறாராம். இதுதான் இன்று காலையில் பாலன் கேட்ட நற்செய்தியாக இருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வன்னியை ஊடறுத்துச் செல்லும் ஏ 9 பாதையிலும் நிலமை மோசமாக இருந்தது. ஈழத்தமிழர் வாழ்வும் வளங்களும் பாலியாறு போலவே வரண்டு கிடந்தது. எனினும் சரணாகதியை நிராகரித்து விடுதலைப் போருக்கு எழுகிற இளைய தலைமுறையும்

தமிழகத்தில் இருந்து அடிக்கடி கிடைக்கிற உறுதிப் படுத்தப்படாத நற் செய்திகளும் தான் "எல்லாம் வெல்லலாம்" என்ற படி நிமிர்ந்து மரணத்தை மீறி வாழ்கிற நெஞ்சுரத்தைத் தந்தது. எதிர்க்கரையில் சமுன்றடித்த காற்றில் சாம்பல் பறந்தது. இரவு வேட்டைக்காரர்கள் நெருப்பு மூட்டியிருக்க வேணும். குளிர் காய்ந்திருப்பார்கள் அல்லது தண்ணீர் குடிக்கவந்த காட்டுப் பன்றியைச் சுட்டு மயிரைப் பொசுக்கியிருப்பார்கள் என்று பாலனுக்குத் தோன்றியது. காற்றில் படர்ந்த சாம்பல் சுழலின் வெக்கையையும் விரக்தியையும் அதிகரித்தது. 'எங்க வாழ்க்கை எப்பவும் கண்ணீரும் இரத்தமும் சாம்பாருமாய்த் தானே இருக்கு' என்று முணுமுணுத்து கொண்டான். பாலன் சின்ன வயசுக்குள்ளேயே நிறைய நெருப்பையும் சாம்பலையும் பார்த்திட்டான். அவனது யாழ்ப்பாண நகரம் தவணை முறையில் காக்கிச் சட்டை போட்ட குண்டர்களால் மாறி மாறி எரியூட்டப்பட்டது. 1983 ம் ஆண்டுக் கலவரத்தின் போது முஸ்லிம் இளைஞனின் வேடத்தில் இருந்த பாலன் கொழும்பில் தெருத் தெருவாக தமிழர்களது கடைகளும் வீடு வாசல்களும் எரிவதைப் பார்த்துக் கண்ணீர் வடித்திருக்கிறான். தமிழர்களையே உயிரோடு போட்டுக் கொழுத்திய சாம்பலையே பார்த்திருக்கிறான். எனினும் சாம்பல் மேடும் எரிந்த சுவர்களும்புகை

படிந்த யாழ்ப்பாணம் நூலகத்தைப் போல பெரிய அதிர்ச்சி அவன் வாழ்வில் ஏற்பட்டதில்லை. சிங்களப் படைகள் யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் இட்ட தீ மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னும் அவனது மனசுக்குள் எரிந்துகொண்டிருந்தது. பாலனுக்கு கண்களுக்குள் குட்டித்துக்கம் கனத்தது. ஆற்று மணலில் கொஞ்ச நேரம் கண்ணயர நினைத்து சுற்றும் முற்றும் திரும்பிப் பார்த்தான். தீவட்டிக் கொள்ளைக்காரனாய் குரியன் உலகின் மேல் இறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த நடுப் பகல்-முழுக்க கவிஞன் பாலன் பாலியாற்றங்கரையே தஞ்சமென்றிருந்தான். பாலியாற்றை மையமாக வைத்து தனது காலத்தின் கதையை எழுத வேண்டுமென்பதே தற்போதைக்கு அவனது கனவாக இருந்தது. குடும்பச் சொத்தாக வன்னியில் ஒரு விவசாயப் பண்ணை இருந்தது பாலனுக்கு வசதியாய் போய்விட்டது. அதனால் பாலனுக்கு அடிக்கடி வன்னிக்கு போய்வர வாய்த்தது. இப்போதெல்லாம் அவன் வன்னிக்கு வருகிற போது ஜோல்னாப் பையில் சாராயப் போத்தலும் கையில் ஒலிப்பதிவுக் கருவியுமாகவே வருகிறான். எண்பத்தைந்து வயசுப் பெடியன் என்று பாலன் எப்பவும் கிண்டல் செய்யும் வேட்டைக்காரர் முத்துத்தம்பி சாராயப் போத்தலோடு சேர்த்து வன்னி மண்ணின் கதைப் புதையல்களையும் திறப்பார்.

புதைபல்களுக்கு காத்திருங்கள்

இந்தப் புதிய வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் கொஞ்சமாவது பூலானுக்கு ஆறுதல் தந்த சில விடயங்களும் இருந்தன.

புட்டிலாலின் உறவினர்கள் புதுமணப்பெண்ணைப் பார்க்க வந்தார்கள். ஒவ்வொருவராக அவள் அருகில் வரும்போதும் பக்கத்திலுள்ள பெண் பூலானின் முக்காட்டை விலக்கி பயத்தினால் வியர்த்திருந்த அவளது முகத்தை அவர்களுக்குக் காட்டுவாள். அவர்கள் சிரித்தவாறே அவளுக்கு பரிசாகப் பணம் கொடுத்தார்கள். பணத்தின் அருமையை அந்தச் சிறிய வயதிலேயே நன்றாக உணர்ந்து வைத்திருந்த பூலான் அதைத் தனது பேர்ஸினுள் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டாள். பேர்ஸ் நிறைந்ததும் அதைப் பத்திரமாக தனது கழுத்தில் கட்டிப் புடவைக்கு அடியில் மறைத்துக் கொண்டாள். பூலானுக்குக் கணக்கு

அவ்வளவாகத் தெரியாது. கிட்டத்தட்ட முப்பது முப்பத்தைந்து ரூபாயாவது தன்னிடம் சேர்ந்திருக்கும் என அவள் நம்பினாள்.

பூலானது அப்பா அவளைப் பார்க்க வரும் போது அந்தப் பணம்

முழுவதையும் அவரிடம் அவள் கொடுத்து விடுவாள். அந்தப் பணம் மாயாதீனுடன் நடந்து கொண்டிருந்த வழக்கின் செலவுகளுக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

பூலானது மாமனார் ஒரு நல்ல மனிதராகத் தெரிந்தார். ஒரு வேளை முதுமை அவரைப் பக்குவப்படுத்தியிருக்கலாம். நல்லவற்றையும் கெட்டவற்றையும் தனது நீண்ட

வேப்பமரத்தின் கீழ் ஒரு துர்க்கை

பூலான்தேவி

ஆயுளில் நிறையப் பார்த்திருந்த அந்த முதியவர், பூலானிடம் அன்பாக இருந்தார். அவர் அடிக்கடி அவளை அருகில் அழைத்து அவளது தலையை ஒரு தந்தையின் அன்புடன் வருடிக் கொடுப்பார். சிறு பெருமூச்சுடன் அவர் பூலானுக்கு புத்திமதிகளும் ஆறுதலும் சொல்வார். அவரது மனைவி உயிருடன் இருந்திருந்தால், இந்தச் சிறுமியை இவ்வளவு சீக்கிரமாக தமது வீட்டுக்கு அழைத்து வந்திருக்கத் தேவையில்லையே என வேதனைப்படுவார். வயதுக்கு வந்திராத அந்தச் சிறுமியை கணவன் என்னும் அதிகாரத்துடன் புட்டிலால் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப் போகிறான் என்பதை ஓரளவு முன்னுணர்ந்தவராக அவள் மீது அனுதாபம் காட்டினார்.

பூலான் சுறுசுறுப்பாக வீட்டு வேலைகளை மாய்ந்து மாய்ந்து செய்வதை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். ஆடுகளுக்கும், மாடுகளுக்கும் தீவனம் வைப்பது, அவற்றை மேய்ச்சலுக்கு ஓட்டிச் செல்வது, சமையல் செய்வது, வீட்டுக்குத் தேவையான தண்ணீரை ஊரின் பொதுக் கிணற்றிலிருந்து குடம் குடமாகச் சுமந்து வருவது,

வீட்டைச் சுத்தம் செய்வது போன்ற வேலைகளை பூலான் அலுப்பின்றிச் செய்தாள். வேலை செய்வதில் என்றும் பூலான் பின்நிற்பதில்லை. அந்தப் பழக்கம் பிற்காலத்தில் அவளுக்கு கிடைத்த கடின வாழ்க்கையை துணிச்சலுடன் எதிர்கொள்ள அவளுக்கு மிகவும் உதவியது.

இந்த வீட்டில் தேவையான அளவுக்கு அவளுக்குச் சப்பாத்திகளும், வெண்ணெயும், பருப்பும் கிடைத்தன. புட்டிலால் ஓரளவு வசதியானவன். அவனது வீடும் விசாலமானது. பெரிய முற்றம், இரண்டு படுக்கை அறைகள், ஒரு களஞ்சிய அறை, காற்றோட்டமான சமையல் அறை, பெரிய கால்நடைத் தொழுவம் என அந்த வீடு விரிந்திருந்தது. எப்பொழுதும் சுத்தமான காற்றையும் வெளிச்சத்தையும் பூலான் விரும்புவாள். அவளுக்கு வீடு பிடித்திருந்தது.

ஆனால் கணவனைக் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கவில்லை. அவளுக்குக் கணவன் என்பதன் பொருள் முழுமையாகப் புரியவில்லை. அவனுக்காக அவள் சமையல் செய்தாள். இதர வீட்டு வேலைகளையும் செய்தாள். ஆனாலும் அந்த முரடனுக்கு அவளுடன் அன்பாகப் பழகத் தெரியவில்லை. அவள் சாப்பிட்டாளா, குளித்தாளா, கோயிலுக்குப்

போனாளா என்று அவன் அக்கறைப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. அழுக்காகவும் துர்நாற்றத்துடனும் இருந்த அவன் பூலானை குறுகுறுவென உறுத்துப் பார்ப்பான். அவனைக் கண்டதும் பூலானுக்கு ஒளிந்துகொள்ளத் தோன்றும்.

“பூலான் நீ எங்கே ஒளித்திருக்-

கிறாய் என் புறாக்குஞ்சே” என்று அவன் அவளைத் தேடினான்.

“நாம் இப்போது தம்பதிகள். தம்பதிகள் என்னவெல்லாம் செய்-

வார்கள் என்பதை உனக்கு நான் சொல்லித் தருவேன். பயப்படாதே என் புறாக்குஞ்சே உனக்குப் புதிய விளையாட்டு ஒன்றை நான் சொல்லித்தரவா? என்றான் புட்டிலால்.

தன் கண்களில் விசித்திரமான ஒளி தோன்ற “வா நாம் அந்தக் களஞ்சிய அறைக்குள்ளே போகலாம். ஆரம்பத்தில் பயமாகத்தான் இருக்கும். பிறகு நீயே அதை விரும்புவாய்” என்று கூறிக் கொண்டே அவளது கைகளை முரட்டுத்தனமாகப் பற்றி அறைக்குள் இழுத்துப் போனான்.

அந்தக் களஞ்சிய அறை இருட்டாக இருந்தது. அதற்கு யன்னல்கள் இல்லை. அதன் கதவு மிகவும் கனமானது. கதவை இழுத்துப் பூட்டினான் புட்டிலால். வெளியே கேட்ட சத்தங்கள் எல்லாம் திடீரென மறைந்து போயின.

அந்த குறையிருளில் தனது குந்தாவையும், வேட்டியையும் அவன் களைந்து வீசுவதை பூலான் பீதியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருப்பதாக பூலான் எண்ணினாள். குளிக்கும் சந்தர்ப்பம் தவிர்ந்த ஏனைய போதுகளில் எவரும் ஆடை-

களைக் களைந்து அவள் கண்ட-
தில்லை.

புட்டிலால் பூலானுக்கு அருகில்
வந்து தரையில் அமர்ந்தான். மன
நடுக்கத்துடன் பூலான் அவனைப்
பார்த்தான். அவன் அவளது புடவை-
யை அவிழ்க்க முயன்றான். பூலான்
அவனது கைகளைத் தடுத்தான்.

“அசையாமல் நில” என அவன்
அலறினான். பூலானது புடவை
கீழே விழுந்தது. பிறகு மேல் சட்-
டையை அவிழ்க்க முயன்றான்.
பூலான் தனது கைகளை மார்புடன்
சேர்த்து இறுகப் பிடித்துக் கொண்-
டான். அவள் குதித்து ஓட முயன்-
றாள். ஆனால் அவனது பலங்-
கொண்ட முழங்கால் களுக்-
கிடையில் அவளை இறுக்கமாக
அவன் சிறைப்படுத்தியிருந்தான்.

அப்பொழுது பூலானது உடலில்
ஒரு மூர்க்கமான வெறி புகுந்தது.

“என்னைத் தொடாதே” என
அவள் சத்தமிடலானாள். மூச்சு
முட்டும்படியாக அவளது வாயை
அவன் இறுகப் பொத்தினான்.
இராட்சதத்தனமாக அவளது பிஞ்சு
உடலை அவன் இறுக்கினான்.
அவன் உடலிலிருந்து வீசிய நாற்றம்
பூலானுக்குக் குமட்டியது. அவனி-
டமிருந்து விடுபடத் தனது சக்தி

முழுவதையும் திரட்டி பூலான்
அடித்தும் கிள்ளியும் போராடத்
தொடங்கினான். ஆனால் எந்தப்
பயனும் இல்லை.

அவனது கையில் பளபளக்கும்
சிறிய கத்தி ஒன்றை பூலான் கண்-
டான். பயத்தால் விதிர்விதிர்ந்துப்
போனான். அவன் கத்தியை
வைத்து அவளுக்கு விளையாட்டுக்
காட்டத் தொடங்கினான். அவளது
அடிவயிற்றை நோக்கி அதை நீட்டி
“நான் அந்த இடத்தை கொஞ்சம்
கீறி விட்டீடுமா? விளையாட்டுச்
சுலபமாக இருக்கும்” என்றான்.

பூலான் “அம்மா” என்று கத்தி-
னான். தனக்குத் தெரிந்த தெய்வங்-
களிடமும் தேவதைகளிடமும்
தன்னைக் காப்பாற்றும்படி அவள்
கதறினாள்.

யன்னல்கள் அற்ற, தடித்த கதவு-
டைய, அந்த இருண்ட அறையிலி-
ருந்து ஒலித்த பூலானின் அபயக்
குரல் எந்தத் தெய்வத்தின் காது-
களுக்கும் எட்டவில்லை. கிழிந்து
போன ஒரு துணிப் பொம்-
மையைப் போல, புட்டிலாலின்
பலமிக்க முரட்டுக்கரங்களில்
பூலான் துவண்டு கொண்டி-
ருந்தான். தனது தொடைகள்
வழியே குடான இரத்தம் வழி-
வதை அந்த அரை மயக்கத்திலும்
அவன் உணர்ந்தான்.

தொடரும்.

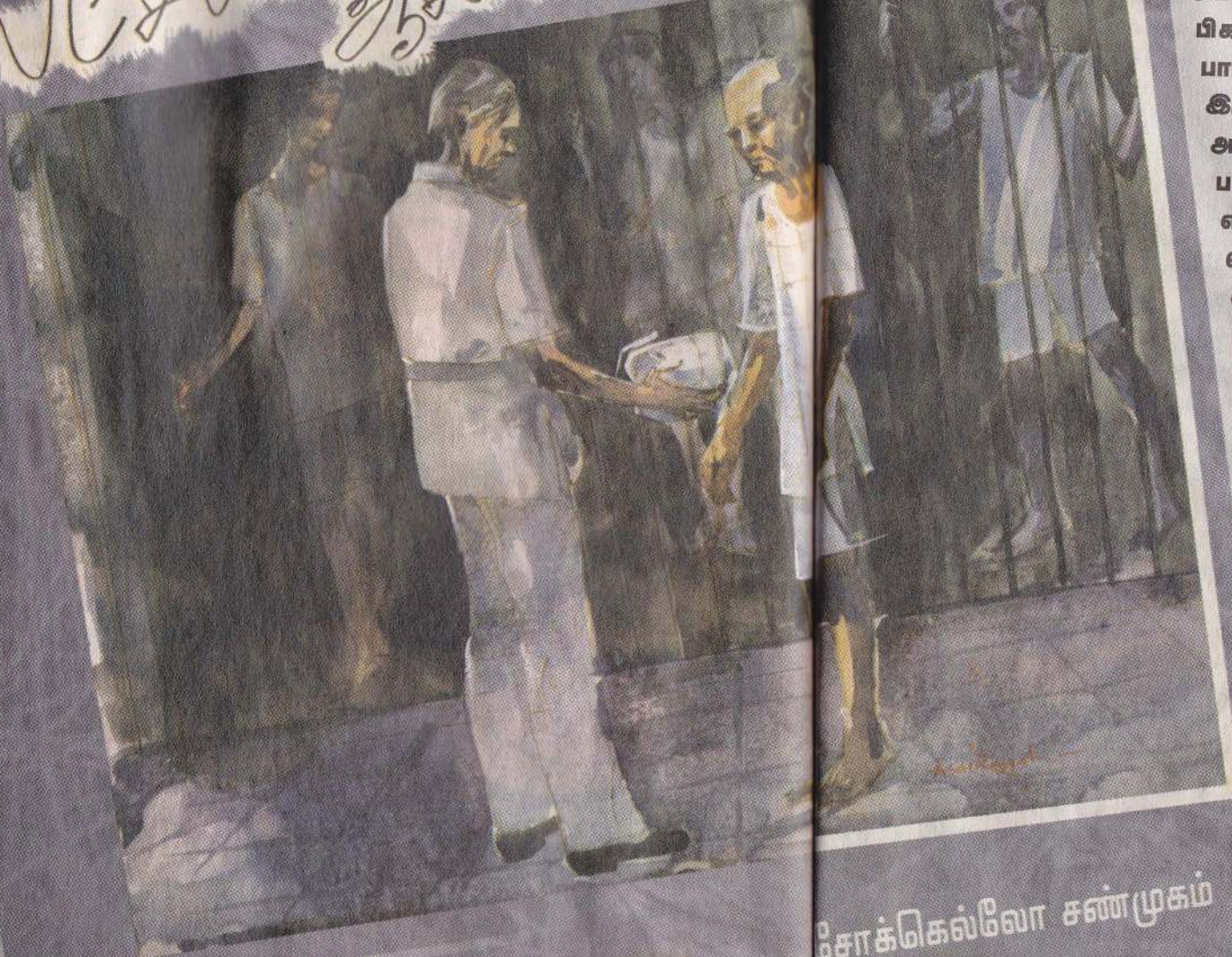
பரந்த வெளியெங்கும்.....

www.irukkiram.com

பட்சுபுள்ள ஆச்சி அறிவது

சோக்கெல்லோ சண்முகம்

பட்சுபுள்ள ஆச்சி அறிவது. அப்புவை மறியல்லை கம்பிகளுக்கிடையிடய இப்ப பார்க்க பெரிய பரிதாபமாய் இருக்கு. முந்தி விதானை அப்பு, எங்கட அப்புவைப் பார்த்து 'உன்னைக் கம்பி எண்ண வைப்பன்' எண்டு சொல்லேக்கை எனக்கு விளங்கேல்லை. இப்ப அது நல்லாய் விளங்குது. 'உவன் ஏஜென்ஸி கந்தசாமி என்னைக் கம்பி எண்ண வச்சிடலான்' எண்டு அப்பு என்னைக் கண்ட உடனை ஒவ்வொரு முறையும் அழும். 'விசாப் பிள்ளையாரும் என்னைக் கை விட்டிடார். இனி நான் என்ன செய்யிறது. ஊரில போய் சனத்திடட என்னைண்டு இனி முழிப்பன்.

குடிகார வேலுப்பிள்ளை எண்டு சொன்ன சனம், இனி மறியலுக்கு போன வேலுப்பிள்ளையெண்டு சொல்லப் போகுது' எண்டு கம்பியிலை தலையை அடிச்சு அழுகுது. கடைசி காலத்தில அப்புவுக்கு இப்படி ஒரு பலன் இருந்திருக்கு. போதுமான

வெத்திலை, சுறுட்டில்லாமல் வாய் செத்துக் கிடக்கு. அதுவும் அப்பப்ப குடுக்கலாம், ஆனா 'மற்றது' இல்லாம அப்பு தவிக்குது.

அப்புவை போன திங்கட்கிழமை கோட்டுக்கு கொண்டு வந்தவை. விசாரணை இன்னும் முடியேல்லை என்று பொலிஸ் சொன்னதால், நீதவான் பிணை கொடுக்க மாட்டான் என்பிட்டார். அப்பு நீதவானிட்ட ஏதோ சொல்ல எத்தனிக்கேக்கை அவங்கள் பேச விடாமல் இழுத்துக் கொண்டு போட்டார்கள். மறியல் காரருக்கு தமிழ் தெரியாது. அப்புவுக்கு சிங்களம் தெரியாது. நல்ல கூத்து, அவை புடுங்குப்படுகிறது.

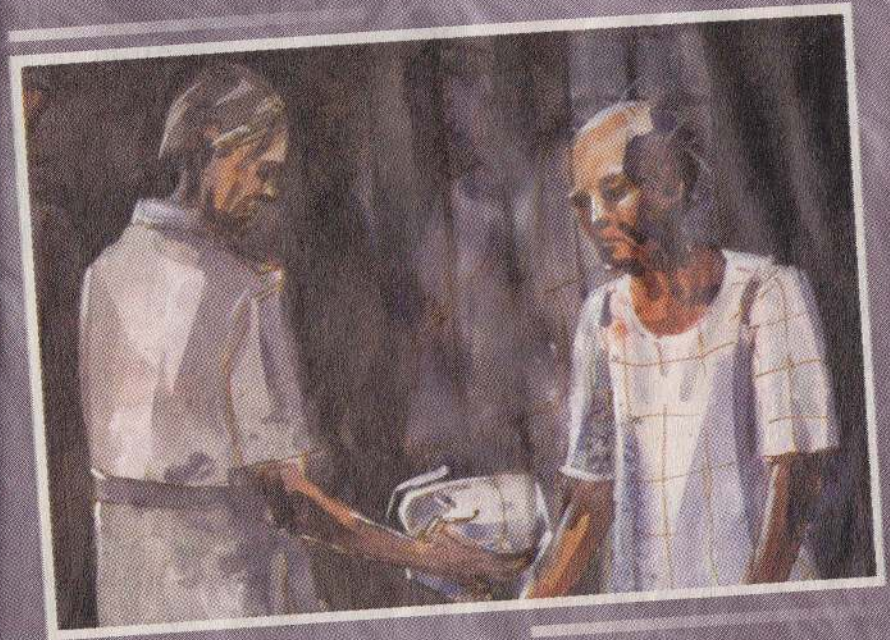
கந்தசாமியும் வந்து நிண்டவன். அப்புவுக்கு கிட்டப் போகேல்லை. அடுத்த முறை கோட்டுக்கு கொண்டு வரேக்கை விடுவாங்களாம் என்று என்னட்டைக் கந்தசாமி சொன்னவன். தான் எல்லாம் சரி பண்ணி இருக்கிறது எண்டான். என்ன நடக்குதோ? தெரியாது. சாப்பாடும் காசும் கொண்டு போய் அப்புவிட்டை நான்குடுப்பன். அப்பு அங்கை மறியல்காரன் ஒருத்தனை சிநேகிதம்

பிடிச்சு வச்சிருக்கு. அவன் அப்புவுக்கு வெத்திலை, சுருட்டு எல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பான். எல்லாம் காசு செய்யிற வேலையணை.

வெள்ளவத்தையிலை இருந்து நீர்கொழும்புக்கு போய்வர நாலு மணித்தியாலம் பிடிக்கும். இஞ்சபிறைவேட்பஸ்காரர்கள் படுறபாட்டை எழுதினா, தனிக் கடிதம் எழுத வேணுமணை. மிச்சக் காசு ஒருநாளும் தரமாட்டார்கள். நான் பயத்திலை மிச்சம் கேக்கிறேல்லை.

கிஞ்சை உள்ள ஒருத்தரை முந்தி ஒருத்தர் நேஸ் ஒடுறாங்கள். ஒரு பஸ்லோட இன்னொரு பஸ் செருகிக் கொண்டு நிகும். நடு ரோட்டிலை இறக்கி விடுறார்கள். போன முறை அப்புவைப் பார்த்திட்டு வரேக்கை, ரைவர் பிறேக் ஒண்டு அடிச்சான், பின்னுக்கு நிண்ட நான் அள்ளப்பட்டுக் கொண்டு போய் அவன்ரை காலில கும்பிட்டு விழுந்தன். சாப்பாடு பாத்திரங்களோடை திரும்பி வரேக்கை நடந்ததாலை நல்லதாய்ப் போச்சது. போவேக்கை நடந்திருந்தா, அப்புவுக்குக் களிதான்.

கிஞ்சை உள்ள ஒருத்தரை முந்தி ஒருத்தர் நேஸ் ஒடுறாங்கள். ஒரு பஸ்லோட இன்னொரு பஸ் செருகிக் கொண்டு நிகும். நடு ரோட்டிலை இறக்கி விடுறார்கள். போன முறை அப்புவைப் பார்த்திட்டு வரேக்கை, ரைவர் பிறேக் ஒண்டு அடிச்சான், பின்னுக்கு நிண்ட நான் அள்ளப்பட்டுக் கொண்டு போய் அவன்ரை காலில கும்பிட்டு விழுந்தன். சாப்பாடு பாத்திரங்களோடை திரும்பி வரேக்கை நடந்ததாலை நல்லதாய்ப் போச்சது. போவேக்கை நடந்திருந்தா, அப்புவுக்குக் களிதான்.

என்னண்டு அப்பு பிடிபட்டவர்? என்று கேக்கினம். அப்புவை இதைக் கேட்டுப் பார்க்க வேணும். தங்கள்ரை புதினங்களை மூடி மறைப்பினம். எங்களின்ரை புதினம் எண்டால் நேரம் போறது தெரியாமல் நிண்டு கேப்பினம். முருகேசம்மாந்ரை மகள் இங்கை கொழும்பில நிக்கிறவ, அண்டைக்கு வழியிலை கண்டு கேட்டவா. அவ இப்ப ஊர் முழுக்க பத்த வச்சிருப்பா. கிழவனுக்கு ஏன் உந்த வேலையெண்டும் கேட்டவ. அப்புவினரை காதிலை இது விழுந்தா தோலரிச்சத் தொங்க விட்டுட்டுத்தான் மறு வேலை

பார்க்கும். உங்கை இருக்கிற எங்களின்ரை ஆட்களும் உப்படியே? அல்லது கடல் கடந்து வந்த பிறகெண்டாலும் குணங்குறையிலை ஏதேன் மாற்றம் இருக்கே? அப்பு வெளியிலை வரட்டும் இவைக்கு மறுமொழி சொல்லும். நீர்கொழும்பு கடற்கரை ஓரத்தாலைதான் கோட்டுக்குப் போறது. இங்கை மீன் நல்ல மலிவு. துடிக்கத் துடிக்க ஏதோ ஈக்கிலை கோத்துக் கொண்டு வருவாங்கள். பார்க்க ஆசையாய் இருக்கும். நீ இஞ்சை இருந்தால் வாய் புளிப்பு மாற சரக்குத் தண்ணி வச்சச் சாப்பிடலாம்.

இப்ப எல்லாம் தலை கீழா மாறிப் போச்சு.

ஆச்சி இஞ்சை உங்களின் ரை ஊரிலை இருந்து வாற எங்கள்ரை ஆட்கள், நிலத்திலை நடக்கி-றேல்லை. ஏதோ நாங்கள் காணாததை தாங்கள் கண்டதா நினைச்சுக் கொண்டு எங்களுக்கு நடப்புக் காட்டுகினம். சோடா வாங்கிக் குடிச்சிட்டு எல்லாரும் அரைவாசியை போத்தலோடை விட்டிட்டு எழும்பினம். ரிப் காச நூறு ரூபாய் குடுத்திட்டுப் போயினம். ஏனெணை ஆச்சி, அற்பனுக்கு பவிசு வந்தால் அர்த்த ராத்தியிலை குடைபிடிப்பானாம். எங்கள்ரை ஏழைச் சனங்களுக்கு, எங்கள்ரை ஆட்களே வயித்தெரிச்சலைக் கிளப்பினம்.

கோயிலுக்கும் சாத்திரக்காரனுக்கும் அள்ளிக் குடுக்கினம். இங்கையிருக்கிற ஏழையளை, அனாதையளைப் பார்க்கிறதேயில்லை. காசு கடன் எடுத்துக் கொண்டு வாறவையோ? உண்மையாய் உழைச்சுக் கொண்டு வாறவையோ? ஏன் மிச்சக் காசைக் கூட கேட்டு வாங்காமல் போயினம். இஞ்சை உள்ளமற்றவைக்கு இவையை வெருட்டி என்னண்டு காசு பறிக்கிறதெண்டு தெரியும். எந்தந்த விதமா காசு புடுங்கேலுமோ அந்த அந்த விதமாய்ப் பிடுங்குவினம்.

அப்புவும் ஒருக்கா உங்கை வெளிநாட்டுக்கு வெளிக்கிட முந்தி காண்டம் போய்ப் பார்த்தது. அப்பு முந்தின பிறப்பிலை ஒரு இராச

குடும்பத்திலை பிறந்ததாம். பெரிய சொத்துக்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாய் இருந்ததாம். எதிர்காலத்திலும் அப்பு இராச மரியாதையோட வாழுமாம். காண்டம் சரியான உண்மையணை. அப்புவுக்கு இவ்வளவு கெரியா ராசமரியாதை கிடைக்கும் எண்டு நானே நினைக்கேல்லையணை.

வெளிநாடுகளிலை இருந்து எங்களின்ரை ஆக்கள் இஞ்சை சிலபேருக்கு தேவைக்கதிகமாக் காசு அனுப்பி, அவை காசை என்ன செய்யிறது எண்டு தெரியாமல் தவிக்கினம். டொலர் பெறுமதி கூட கூட இவையின்ரை வாழ்க்கை ஸ்ரையிலும் மாறுது. பிள்ளையளோடை இங்கிலிசிலை பேசினம். அப்பு சொல்லிச்சது எல்லாம் படு பிழையாய்ப் பேசினமாம். அப்பு கமக்காரன் எண்டாலும், குடிகாரன் எண்டாலும், அந்தக்கால எச்செஸ்சிக்காரனெல்லே!

பிறகு எழுதினணை பட்சமுள்ள சண்ணுவத்தார்.

தாய்லாந்து ஐஸ்கிரீம்

சுவைக்கலாம் வாருங்கள்.

தாய்லாந்தில் சுவையான ஒரு ஐஸ்கிரீம் சாப்பிடுகிறார்கள். அதை நாமும் செய்து பார்க்கலாம்.

தடிப்பான முதல் தேங்காய்ப்பாலில் சீனி, ஜெலற்றீன் கரைத்து அதனை நன்கு நுரை பொங்க அடித்து குளிருட்டியில் உறைய விட வேண்டும். பின்பு ஒரு கப்பில் முதலில் கொஞ்சம் கச்சான் கடலையைத் தூவி அதற்கு மேல் ஒரு கரண்டி தேங்காய்ப்பால் ஐஸ்கிரீமைப் போட வேண்டும். அதற்கு மேல் சிறிய சதுரத் துண்டுகளாக வெட்டி வைத்திருந்த பாண் துண்டுகள் மூன்றினை இட்டு அதற்கு மேலும் ஐஸ்கிரீம் ஒரு கரண்டியினைப் போட வேண்டும்.

அதற்கு மேல் தோலுடன் அவித்த மிக மெல்லிய நீண்ட சிவத்த பூசணிக் கீற்றுக்களைத் தூவ வேண்டும். அதற்கு மேல் மீண்டும் ஒரு கரண்டி தேங்காய்ப்பால் ஐஸ்கிரீமை விட்டு சிறிதாக வெட்டிய கஜுக் கொட்டைகளைத் தூவிப் பரிமாறுங்கள்.

மேலிருந்து நறுக் நறுக்கென சாப்பிட்டுக் கொண்டு வர இடையில் பாண் துண்டுகள் ஐஸ்கிரீமில் ஊறி சொதக் சொதக்கென்று இருக்கும். அதை நாக்கில் பிரட்டிக் கொண்டு கீழே சாப்பிட்டு வர வறுத்த கச்சான் கொட்டைகள் கடக் முடக். தாய்லாந்து ஐஸ்கிரீம் ஐஸ்கிரீம்தான்.

வானொலிக் கால

14

நினைவுகள்

“கிராமத்துக் கனவுகள்” வானொலித் தொடர் நாடகம் தொடக்கத்தில் இருந்தே நன்றாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு வந்து விட்டது. ஆஸ்பத்திரியில் மருந்தாளரான அப்பாவாக ரி.ராஜகோபால், அம்மாவாக ஏ.எம்.சி.-ஜெயஜோதி, பிள்ளைகளில் மூத்தவன் வசந்தனாக நான், தொடர்ந்து நந்தினி (கமலினி செல்வராஜன்), ஜெயந்தன் (அருணா செல்லத்துரை), துஷ்யந்தன் (கே.ராமசந்திரன்), சாந்தினி (சாந்தினி செல்லத்துரை), கொழும்பில் வசந்தன் தங்கியிருக்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் சில்வாவாக எஸ்.செல்வசேகரன், அவரது மகளாக யாழினி செல்வராஜன், வசந்தனின் முறை மாமாவாக மயில்வாகனம் சர்வானந்தா, அவரது மகளாக சசிகலா சர்மா, வசந்தனின் மனைவியாக

ஞெய் றயீம் ஸயீட், நந்தினியின் காதலனாக கே.லோகேந்திரன் இவ்வாறு எல்லாப் பாத்திரங்களுக்கும் பொருத்தமாகக் கலைஞர்கள் அமைந்து கொண்டதே அதன் வெற்றிக்குக் காரணமானது.

தென்னிந்திய மொழிவழக்கை லாவகமாகப் பேசி நகைச்சுவையில் சோபித்து வரும் நண்பர் ராம்தாலை ஒரு குணச்சித்திரப் பாத்திரத்தில், ஆசிரியராக நடிக்க வைக்க நினைத்தேன். கதை நிகழும் காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கிராமச் சூழலில் தென்னிந்திய மொழி வழக்கினைப் பேசும் ஒரு ஆசிரியர் இருப்பாரா என்ற யோசனை எனக்குள் எழுந்தது. எனக்கு வந்த சந்தேகத்தை நண்பர் ராஜகோபால் தீர்த்து வைத்தார். அவரே அதற்கு முன்னுதாரணமாக ஒரு ஆசிரியரைப் பற்றிச் சொன்னார்.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் பல காலமாக ஆசிரியப் பணியாற்றி, மாணவர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்ற சாரிமாஸ்டர் தான் அவர். அவர் தென்னிந்திய மொழிவழக்கில் எப்படிப் பேசுவார் என்றும் சொல்லிக்காட்டினார்.

மானசீகமாக அவரை நினைத்துக் கொண்டு, சாம்பமூர்த்தி மாஸ்டர் பாத்திரத்தை உருவாக்கினேன். (பின்னொரு நாளில் சாரிமாஸ்டரின் நெருங்கிய உறவினரிடம் இதைச் சொன்னதாக ஞாபகம்).

‘மரிக்கார்’ பாத்திரத்தில் சரவெடிபோல வார்த்தைகளை அள்ளிவீசிச் சிரிக்கவைக்கும் நண்பர் ராம்தாஸ், மிக நிதானமாக அளந்து பேசும், எல்லோருக்கும் நல்லதே நினைக்கும் ஒரு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியராக நான் எதிர்பார்த்தது போலவே அற்புதமாக அந்தப் பாத்திரத்தில் நடித்தார்.

பொதுவாகவே சிறந்த நகைச்சுவைக் கலைஞர்கள் அற்புதமான குணச்சித்திர நடிகர்களாக இருப்பார்கள். தென்னிந்திய சினிமாவில் நடிகர்கள் சந்திரபாபு, நாகேஷ், ரி.எஸ்.பாலையா போன்றவர்களை இதற்கு உதாரணம் காட்டலாம்.

இதேவகையில் நண்பர்கள் எஸ்.ராம்தாஸ், எஸ்.செல்வசேகரன்,

ரி.ராஜகோபால் மூவரும் நகைச்சுவை நடிகர்களாகவே அதிகம் அறியப்பட்டாலும் அவர்கள் மிகச்சிறந்த குணச்சித்திர நடிகர்கள் என்பதில் எனக்கு சந்தேகமேயில்லை. இவர்களின் திறனைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதில் எனது “கிராமத்துக்கனவுகள்” வானொலித் தொடர் நாடகம் பயன்பட்டது என்பது எனக்கு மிகுந்த சந்தோசத்தைத் தந்தது.

கதைக்களமாக எங்கள் கிராமமான கரவெட்டியைத் தேர்தெடுத்ததினாலோ என்னவோ எங்கள் பிள்-

ளையார் கோயில், அத்துள்ள அம்மன் கோயில், கோயிற்சந்தை (இந்தச் சந்தை இரவு நேரத்தில்தான் கூடும் - இரவில் மீன் கூட வாங்கலாம்), மந்திகை ஆஸ்பத்திரி, வல்லைவெளி எல்லாம் நாடகத்தில் வந்து போயின. நந்தியினின் திருமணம், செல்லச்சந்திதி முருகன் ஆலயத்தில் நடந்தபோது, கோண்டாவில் கானமூர்த்தி, பஞ்சமூர்த்தி தான் நாடல்வரம் வாசித்ததாக எழுதினேன்.

பாரதியின் கவிதைகள் மீது ஆறாகாதல் கொண்ட நான், அவரது கவிதைகளை முதலில் என் நாடகங்களில் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது, இந்த நாடகத்தில் இருந்துதான்.

நந்தினி யாரையோ விரும்புகிறாள் என்பதை அறிந்த சாம்பமூர்த்தி மாஸ்டர், அவளின் பெற்றோருக்கு அதைச் சொல்ல முதல் உண்மையா என்று உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவர்களின் வீட்டிற்கு வருகிறார். கதையோடு கதையாக, நந்தினியிடம் “ஒரு பாட்டு

பாடம்மா” என்று கேட்கிறார். நந்தினி “காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா..” என்ற பாரதியின் பாடலை பாடுகிறாள். பாடலில் வரும் “தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா நின்னைத் தீண்டுமின்பந் தோன்றுதடா நந்தலாலா” என்ற இடத்தில் தடுமாறி மேலே பாடாமல் நிறுத்திவிடுகிறாள். அவள் மனநிலையை உணர்ந்து கொண்ட சாம்பமூர்த்தி மாஸ்டர், “என்ன நந்தினிம்மா.. தீண்டும் இன்பங்கிற இடத்தில நிறுத்திட்டியே.. பாட்டு மறந்து போயிடுத்தா” என்று மெதுவான சிரிப்புடன் சொல்வார். நான் ரசித்து எழுதியகட்டம் இது.

இன்னுமொரு இடத்தில், நந்தினிக்குத் திருமணம் நடக்கப்போகின்றது என்று அறிந்த அவளின் காதலன் கடைசிமுறையாக அவளைச் சந்தித்து, “நான் உங்களின் வாழ்க்கையிலை இனி குறுக்கிடமாட்டன்.. போறன்” என்று சொல்லிப் பிரிந்து போகும் நேரத்தில் அவள் “போறன் என்றா சொல்றீங்கள்.. போங்-

நான் பாடுற நேரத்தில நீ ஏன் தெருவில போய் நிற்கறாய்?
அயலடடைச் சனம் நான் உங்களை அடிச்சுக் கஷ்டப் படுத்தி நீங்கள் கத்துறதா. நினைக்கக் கூடாது என்றுதான்.

கோ..என்றை ராசன்ரை காலிலை முள்ளும் குத்தக்கூடாது” என்று அழுது கொண்டே சொல்லி வழியனுப்புகிறாள்.

இப்படிப் பல இடங்களில் என்னை அறியாமலேயே வசனங்கள் வந்து குதித்தன. அவற்றைப் பாராட்டிக் கடிதங்கள் நிறையவே வந்தன.

ராம்தாஸின் சொந்த ஸ்ரூடியோவான ‘விசாகம் ஸ்ரூடியோ’ வில் தான் ஒலிப்பதிவு நடைபெறும். நடித்தவர்கள் எல்லோரும் போனபின், நாடகத்தை இயக்கிய நண்பர் அப்துல் ஹமீட் இரவு வெகுநேரம் வரை இருந்து, ‘எடிட்’ பண்ணி, பொருத்தமான இசை சேர்த்து, மேலும் மெருகூட்டுவார். நானும் கூடவே இருப்பேன். எல்லாம் முடிந்தபின் அந்த அங்கத்தைக் கேட்கும்போது படைப்பாளி என்ற வகையில் நான் அடைந்த சந்தோசத்துக்கு அளவேயில்லை.

அண்மையில் “வானொலி உலகம்” என்ற வலைத்தளத்தில், நண்பர் பி.எச். அப்துல் ஹமீட் அவர்களை இசையமைப்பாளர் உதயா சந்தித்தபொழுது, இந்த நாடகம் பற்றிச் சொன்னதை தற்செயலாக வாசிக்க நேர்ந்தது.

“கிராமத்துக் கனவுகள்” நாடகத்தை நான் வானொலிக்காகத் தயாரித்தேன். அந்த நாடகத்தைக் கேட்டவர்களின் மனத்திரைகளில் ஒரு திரைப்படத்தை அவர்கள் உருவகிக்-

கக்கூடிய அளவிற்கு கே.எஸ்.பாலச்சந்திரனின் எழுத்து உயிரோட்டமானதாக, உணர்வு பூர்வமானதாக அமைந்திருந்தது. நகைச்சுவை நடிப்பிலும் சோபித்து விளங்கும் இவரைப்போல சோகத்தை வெளிப்படுத்தும் படைப்பாற்றலிலும் வேறு எவராவது சோபித்தவண்ணம் இருக்கிறார்களா? என்று என்னைக் கேட்டால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்”

இவ்வாறு அன்புக்குரிய நண்பர் அப்துல் ஹமீட் கூறியிருப்பது எனக்கு ஒரு சந்தோசமான அனுபவம்.

இறுதியாக ஆறு மாதமுடிவில் இருபத்தியாறாம் அங்கத்தோடு “கிராமத்துக் கனவுகள்” முடிவடைந்தது. நேயர்களின் அபரிமிதமான வரவேற்பைப் பெற்ற இந்த நாடகத்தை வானொலியில் வழங்கிய தனியார் நிதி நிறுவனத்தினர் என்னை அழைத்தார்கள்.

இந்த நல்ல நாடகத்தை எழுதிய நீங்கள் எங்களிடமிருந்த என்ன உதவியை எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள்.

என் மனதில் நீண்ட நாட்களாக ஒரு கவலை இருந்தது. நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட “தணியாத தாகம்” என்ற புகழ்பெற்ற வானொலி நாடகத்தின் ஒலிப்பதிவு எங்கள் யாரிடமும் இருக்கவில்லை. (அதை ஒலிப்பதிவு செய்து வைக்கும் சாதன வசதிகள் எங்களிடம் அப்போது இல்லை என்பதுதான் உண்மை.) வானொலி நிலையத்திலும் அதை ஆவணப் படுத்தி வைக்கவில்லை. எங்கள் உழைப்பெல்லாம் காற்றோடு கரைந்து போயிற்று. ‘அக்கறை’ உள்ளவர்கள் ஒலிநாடாக்களை அழித்து விட்டார்கள். இதேபோல எத்தனையோ சிறந்த கலைஞர்களின் பதிவுகள் இல்லாமற் போய்விட்டன.

இந்த நிலையைத் தவிர்க்க, “கிராமத்துக் கனவுகள்” நாடகத்தை ஒலிநாடா வடிவில் வெளியிட வேண்டுமென்று அந்த நிதி நிறுவனத்தாரைக் கேட்டேன். அவர்கள் உதவியுடன், இரண்டு அங்கங்களாக, “கிராமத்துக் கனவுகள்” வெளியிடப்பட்டபோது, இலங்கையில் முதன்முதலாக ஒலிநாடா வடிவில் வெளிவந்த நாடகம் என்ற பெருமையை அது பெற்றது.

சிறப்பான ஆரம்ப விழாவுடன் ஆரம்பித்த இந்த வானொலி நாட-

கத்தின் ஒலிநாடா வெளியீட்டு விழாவும் முழுநாள் விழாவாக, கருத்தரங்கு, இலக்கியச் சொற்பொழிவு, கலை நிகழ்ச்சிகள் உள்ளடங்கிய விழாவாக வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

ஜனவரி 28ஆம் திகதி, 1990இல் நடைபெற்ற இந்த விழாவில் ரூபவாகினி பி.விக்கினேஸ்வரன், கம்பன் கழகம் ஜெயராஜ் போன்ற பலர் உரையாற்றினார்கள். மாலை விழாவில் நாதஸ்வரம், நடனங்கள் என்பவற்றோடு “கிராமத்துக்கனவுகள்” கலைஞர்களும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

இறுதியாக நாடகத்திலிருந்து சில பகுதிகள் நடித்துக் காண்பிக்கப்பட்டபோது, இளைய மகள் சாந்தினி சம்பந்தப்பட்ட காட்சி பார்வையாளர்கள் மனதைத் தொட்டது.

தகப்பன், மூத்த அண்ணன் ஆகியோர் இறந்து போய், மற்றச் சகோதரர்கள் வெளிநாட்டிற்கு போய்விட, தனித்துவிடப்பட்ட தாயையும் இளைய தங்கை சாந்தினியையும் அழைத்துப் போகும் எண்ணத்துடன் கனடாவிலிருந்து வந்திருக்கும் நந்தினியிடம், சாந்தினி சொல்வதாக வரும் காட்சி தான் அது.

“அக்கா.. எங்கடை அண்ணியையும் சேகரையும் மறந்து போயிட்டீங்களே.. எங்கடை பெரியண்ணையை மறந்ததுக்கு சரியக்கா

அது... அக்கா அண்ணிக்கு தாய் தகப்பன் ஒருத்தருமில்லை. இப்ப அண்ணையும் இல்லாமல் போயிட்டார். (தன்னைச் சுற்றிப்பார்த்து) அண்ணை .. அம்மா சொன்னதப் போலை நீங்கள் எங்களுக்குப் பக்கத்திலை ஆவியாய் நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் உங்களுக்குச் சொல்லுறன் அண்ணை.. நான் சாகும் வரைக்கும் அண்ணியையும், சேகரையும் விட்டிட்டு எங்கையும் போகமாட்டன் அண்ணை.. இது சத்தியம்..”

சாம்பழர்த்தி மாஸ்டர் சொல்வார் “என்னையே அசத்திட்டா.. அந்தச் சின்ன மொட்டு. . இவ்வளவு வைராக்கியத்தை இதயத்தில வைச்சிருக்குமின்னு நானே எதிர்பார்க்கல்ல...”

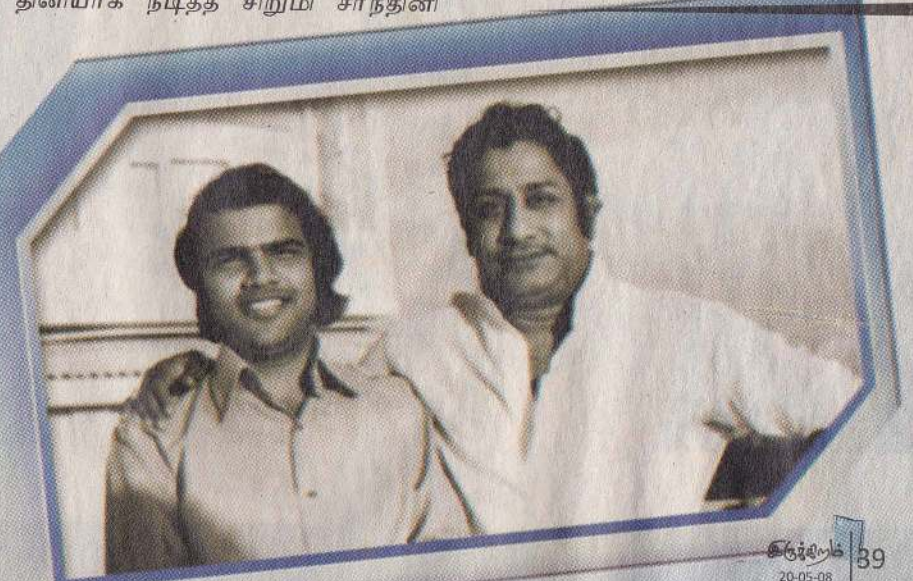
இந்தக் காட்சியின் போது சாந்தினியாக நடித்த சிறுமி சாந்தினி

செல்லத்துரையின் நடிப்பினால் பார்வையாளர்கள் ஸ்தம்பித்துப் போய் அமர்ந்திருந்த காட்சி என் நினைவுக்கு வருகிறது.

அடுத்த நாள் ரூபவாகினியில் மூன்று மொழிகளிலும் ஒளிபரப்பப்பட்ட செய்தி அறிக்கையில் இந்த விழாக்காட்சிகள், மேற்குறித்த காட்சி உட்பட இடம்பெற்றன.

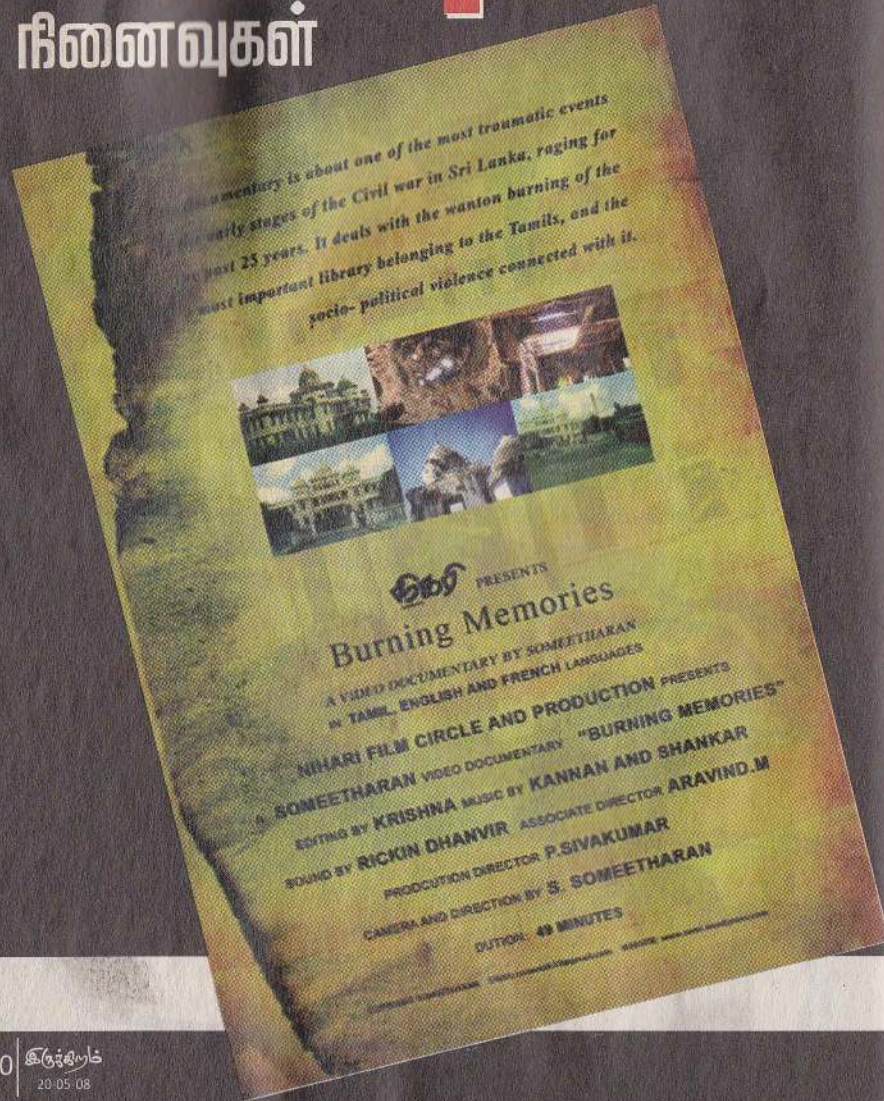
ஒலிநாடாவாக வெளிவந்த பின்னர் அவுஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், கனடா போன்ற பல நாடுகளில் உள்ள தமிழ் வானொலிகள் “கிராமத்துக் கனவுகளை” ஒலிபரப்பின.

இவ்வாறாக நான் எழுதிய (நகைச்சுவையல்லாத) முதலாவது வானொலித் தொடர் நாடகம் இத்தனை சாதனைகளை நிகழ்த்தியது என்பது நான் எதிர்பாராத ஒன்று.

எரியும் நினைவுகள்

இனவாத ஆட்சியாளர்களின் காடையர்களால் 1981 ஆம் ஆண்டில் எரியூட்டப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகம் பற்றிய ஆவணப்படம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. “எரியும் நினைவுகள்” என்ற பெயரில் இந்த ஆவணப்படம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. குறுவட்டில் (DVD) தயாரிக்கப்பட்ட இந்த ஆவணம் 50 நிமிடங்கள் ஓடக்கூடியது. யாழ் நூலகம் எரியூட்டப்பட்ட 27 ஆவது ஆண்டு நாளான இம்மாத இறுதி நாளான 31 ஆம் திகதியன்று உலகம் எங்கும் இந்த ஆவணப்படம் வெளியிடப்பட உள்ளது. ஈழத் தமிழர்களின் பெரும் சொத்தாகவும், கல்விப்புலமையின் குறியீடாகவும் விளங்கிய யாழ் நூலகத்தின் வரலாறு, ஈழத்தமிழர்களின் அரசியல் மற்றும் வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்தது.

Burning
Memories

நிகர் PRESENTS
Burning Memories
A VIDEO DOCUMENTARY BY SOMEETHARAN
IN TAMIL, ENGLISH AND FRENCH LANGUAGES

யாழ் நூலக ஆவணப்படம்

1933 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரையான கால கட்டத்தில் அந்த நூலகத்தின் வலிமிகுந்த வரலாறு இந்த ஆவணப்படத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை சோமீதரன் உருவாக்கியுள்ளார்.

சிதைவுற்ற யாழ். நூலகத்தின் காட்சிகள், அங்கு பணியாற்றி-யோரின் வாக்குமூலங்கள், பத்திரிகை நறுக்குகள், உரைகள், கறுப்பு வெள்ளையிலான காணொளி நேர்காணல்கள், வரைபடங்கள், எடுத்துரைப்புக்கள் ஆகியவற்றுடன் “எரியும் நினைவுகள்” தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மற்றும் யேர்மன் மொழிகளில் எடுத்துரைக்கும் வகையில் இந்த ஆவணம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

“நிகரி” தயாரிப்புக் குழுவினர் 2006 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இதனை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

எண்பதுகளில் வாழ்ந்த, உணர்ந்த ஒரு தலைமுறையின் எரியும் நினைவுகளை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்ல இந்த ஆவணப்படம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

எம். ஏ. நுஹ்மான்

புத்தகின் படுகொலை

நேற்று என் கனவில்
புத்தர் பெருமான் சுடப்பட்டிருந்தார்.
சிவில் உடை அணிந்த
அரசு காவலர் அவரைக் கொன்றனர்.
யாழ் நூலகத்தின் படிக்கட்டருகே
அவரது சடலம் குருதியில் கிடந்தது.

இரவின் இருளில்
அமைச்சர்கள் வந்தனர்.
“எங்கள் பட்டியலில் இவர் பெயர் இல்லை
பின் ஏன் கொன்றீர்?”
என்று சினந்தனர்.

“இல்லை ஐயா,
தவறுகள் எதுவும் நிகழவே இல்லை
இவரைச் சுடாமல்
ஒரு ஈயினைக் கூடச்
சுடமுடியாது போயிற்று எம்மால்
ஆகையினால்தான்..
என்றனர் அவர்கள்.

“சரிசரி
உடனே மறையுங்கள் பிணத்தை”
என்று கூறி அமைச்சர்கள் மறைந்தனர்.

சிவில் உடையாளர்
பிணத்தை உள்ளே இழுத்துச் சென்றனர்.
தொண்ணூறாயிரம் புத்தகங்களினால்
புத்தரின் மேனியை மூடி மறைத்தனர்.
சிகாலோகவாத சூத்திரத்தினைக்*
கொளுத்தி எரித்தனர்.
புத்தரின் சடலம் அஸ்தியானது
தம்ம பதமும்தான்* சாம்பரானது.

நன்றி: அலை 18 - 1981

*சிகாலோகவாத சூத்திரம், தம்ம பதம்
ஆகியன பௌத்த மத அறநூல்கள்

திரைவானில் ஜெராலிந்த நட்சத்-
திரங்களுள் T.S. பாலையா ரசிகர்-
களின் மனதை விட்டு அகலாத
ஒருவர். அவர் பல்வேறு பாத்திரங்-
களை ஏற்று நடிக்கும் திறன் படைத்த
சிற்றந்த நடிக்கர் என்பதை அன்றைய
இயக்குனர்கள் புரிந்து கொண்டதால்
அதற்கேற்ப பலதரப்பட்ட பாத்திர-
ங்களையும் அவருக்குக் கொடுத்தனர்.
கதாநாயகனாக, வில்லனாக,
நகைச்சுவை நடிக்கனாக, குணச்சித்-
திர நடிக்கனாக அவர் ஏற்று நடித்த
பாத்திரங்களை மக்கள் இன்றும்
மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இப்போதெல்லாம் வெற்றி பெற்ற
பல பழைய திரைப்படங்கள்
மீளுருவாக்கப்படுகின்றன.

Re make கலாசாரம் தமிழ்ச்
சினிமாவில் முதன்மை பெறுகிற

காலமிது. ஸ்ரீதரின் காதலிக்க நேர-
மில்லை. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கார-
ணங்களால், தமிழ் ரசிகர்களால்
மறக்க முடியாததொரு தமிழ்த்
திரைப்படமாக அமைந்தது. அத்தி-
ரைப் படத்தில் பாலையாவுக்கு
நாகேஷ்கதை கூறும் காட்சி இன்றும்
பசுமையாக பலரின் மனதில்
இருக்கிறது. ஸ்ரீதரின் 'காதலிக்க
நேரமில்லை' விரைவில் Re make
செய்யப்படுகிறது. அதற்கான உரி-
மையை ஸ்ரீதரிடம், இயக்குனர்
மனோபாலா பெற்றுள்ளார்.
“நாகேஸ் வேடத்துக்கு வேறு ஆள்
போடலாம். ரவிச்சந்திரன் கேரக்-
டருக்கும் நடிக்கர்கள் கிடைப்பார்கள்,
பாலையா கேரக்டருக்கு என்ன
செய்யப் போறீங்க?” என்று ஸ்ரீதர்
மனோ பாலாவைக் கேட்டி-
ருக்கிறார். மிகுந்த அனுபவம்
கொண்ட ஸ்ரீதர், அப்படிக்கேட்கும்
அளவுக்கு பாலையா திரையுலகில்
செய்ததுதான் என்ன?

பாலையாவின் முன்கதைச் சுருக்-
கத்துக்கு முதலில் வர வேண்டும்.
திருநெல்வேலி மந்திரமூர்த்தி உயர்-
நிலைப்பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த
பாலையாவுக்கு படிப்பை
விட சர்க்கஸ் கலையிலும், நடிப்புக்
கலையிலும் அதிக நாட்டமிருந்தது.
சுப்பிரமணிய பிள்ளை மகன்
பாலையா, பாலமோகன சங்கீத
சபா நாடகக் கம்பனியில் சேர்ந்தார்.
சிறு வேடங்களில் நடித்த பாலையா
ராஜாம்பாள் கம்பனி தயாரித்த
பதிபக்தி நாடகத்தில் நடித்து நல்ல

பெயர் வாங்கினார். இதேபோன்ற
கதையுடன் சதிலீலாவதி படமாக்-
கப்பட்டபோது அதில் வில்லன்
பாத்திரமேற்று திரையுலகில் காலடி-
யெடுத்து வைத்தார் பாலையா.
இதே திரைப் படத்தில்தான் எம்.ஜி.-
ஆர் சிறு வேடமேற்று திரையுலகில்
அறிமுகமானார்.

சதிலீலாவதி திரைப்படத்தை இயக்-
கியவர் அமெரிக்கரான எல்லீஸ்-
ஆர். டங்கன். இது 1936 இல் திரைக்கு
வந்தது. பாலையாவின் வில்லன்
நடிப்பு ரசிகர்களின் பாராட்டைப்
பெற்றது. இதன் பின்னர் எல்லீஸ்

சதிலீலாவதி படத்தில் எம்.ஜி.ஆர்

பக்கங்கள்...

ஆர். டங்கன் டைரக்ட் செய்த இரு
சகோதரர்கள் படத்திலும் வில்லன்
வேடத்தில் நடித்தார். அதனைத்
தொடர்ந்து 1937 இல் எம்.கே.-
தியாகராஜபாகவதரைக் கதாநாய-
கனாகக் கொண்டு வெளியான,
அதே டைரக்டரின் படமான அம்பி-
காபதியில் வில்லன் ருத்திரசேனன்
வேடமேற்றார் T.S.பாலையா.
இதனைத் தொடர்ந்து பம்பாய்
மெயில், உத்தமபுத்திரன், பூலோ-
கரம்பை, மனோன்மணி, ஆரிய-
மாலா, ஜெகதலப்பிரதாபன், 1942
இல் பிருதிவிராஜன் என்று படங்கள்
தொடர்ந்தன.

இதேவேளை T.S.பாலையா நடத்தி
வந்த நாடகக் கம்பனி நஷ்ட-
மடைந்தது. சோர்வடைந்த

பாலையா சினிமாவில் நடிப்பதில்
இருந்து சிறிது காலம் விலகியி-
ருந்தார். மீண்டும் சினிமா மோகம்
ஏற்பட 1945 இல் பர்மாரணி, மீரா,
சாலிவாகனன் போன்ற படங்களில்
நடித்தார். 1946 இல் நடிக்கர் பாலையா
சித்ரா என்ற திரைப்படத்தில் கதா-
நாயகனாக நடித்தார். பின்னர் வில்-
லன் வேடத்தில் கடகம், சண்பக-
வல்லி, ராஜகுமாரி ஆகியவற்றில்
மீண்டும் தோன்றினார். 1947 இல்
வெளியான ராஜகுமாரியில் எம்.ஜி.
ராமச்சந்திரன் கதாநாயகனாக நடித்-
தார்.

மயில்வாகனம்
சர்வானந்தா

கலைந்த

வில்லன் வேடத்தில் கொடி கட்டிப் பறந்த பாலையாவின் படங்கள் தொடர்ந்தன. மாரியம்மன், மோகினி, வேலைக்காரி என்பன நல்ல புகழைக் கொடுத்தன. தூக்குத்தூக்கி படத்தில் சேட்ஜியாக நடித்து தன் நடிப்பாற்றலை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தினார். அதில் “சேட்டு குஷி பண்ணான் சைத்தான் குறுக்கே குறுக்கே வர்றான்” என்று பாலையா பேசிய வசனம் இன்னும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சிவாஜி, லலிதா, பத்மினி, ராகினி ஆகியோரும் இப்படத்தில் நடித்திருந்தனர். எம்.-ஜி.ஆர்., பானுமதி, N.S. கிருஷ்ணன், மதன் ஆகியோருடன் கூட வில்லன் வேடத்தில் பாலையா நடித்தார். ‘இன்னிக்கு வெள்ளிக்கிழமை கத்தியை எடுக்கக் கூடாது பிழைச்சுப் போ என்று நரசிம்மன் வேடத்தில்

பாலையா நடித்த காட்சியை படம் பார்த்தவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். 1955 இல் நீதிபதி படத்தில் பொலிஸ்காரர் மாம்பழநாயுடு வேடத்தில் நடித்தார்.

வில்லனாகவும், நகைச்சுவையாகவும் நடித்து வந்த பாலையாவுக்கு 1959 இல் A.பீம்சிங் தயாரிப்பில் உருவான பாகப்பிரிவினை படத்

தில் குணச்சித்திர வேடம். ரசிகர்களை கண் கலங்க வைத்ததோடு நடிப்பில் தன்னால் எந்த வேடத்தையும் நடிக்க முடியும் எனக் கட்டியம் கூற வைத்த பாத்திரம் அது. பாகப்பிரிவினை பாலையாவை திரைஉலகமே பாராட்டி வியந்தது.

1967 இல் K.S.பாலச்சந்தரின் ‘பாமா விஜயம்’ பாலையாவுக்கு மற்றுமோர் மைல் கல்லாக இருந்தது. வரவு எட்டணா, செலவு பத்தணா பாடல் காட்சியில் பாலையா அனைவரையும் அசத்தினார். பாமா விஜயம் திரைப்படத்தின் கதையை ஒரு சில வரிகளில் சொல்லி விடலாம்.

வரவு எட்டணா!
கடைசியில் துந்தணா!!!
(கவியரசருக்கு நன்றிகள்).

சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்த நல்லதோர் திரைப்படமாக பேசப்பட்ட இத்திரைப்படம். இலங்கையிலும் நல்ல வசூலைக் கொடுத்தது.

1968 ஆம் ஆண்டு A.P. நாகராஜனின் தில்லானாமோகனாம்பாள் திரைப்படத்தில் T.S. பாலையா தவில் வித்துவானாக குணச்சித்திர வேடத்தில் நடித்தார். இதில் சிவாஜி கணேசன், பத்மினி, நாகேஷ், சாரங்கபாணி, நம்பியார் என்று ஒரு நடிகர் பட்டாளமே நடித்தது. நாதஸ்வர வித்துவான் சிக்கல் சண்முகசுந்

தரமாக சிவாஜியும், தவில் வித்துவானாக பாலையாவும் தத்ருபமாக நடித்தனர். ஆனந்த விகடன் இல் தொடர்கதையாக வெளிவந்த கொத்தமங்கலம் சுப்பு அவர்கள் எழுதிய கதையை A.நாகராஜன் அவர்கள் சிறந்த முறையில் தயாரித்து வெற்றி கண்ட படம் தில்லானாமோகனாம்பாள்.

A.P. நாகராஜனின் திருவிளையாடல் திரைப்படத்தில் T.S.பாலையா ஏற்று நடித்த ஹேமநாத பாகவதரையாரும் மறந்துவிட முடியாது. வரகுண பாண்டியன் சபையில் புகழ்பெற்ற பாடகரான ஹேமநாத பாகவதர் (T.S.பாலையா) பாடும் “ஒரு நாள் போதுமா” பாடல் மறக்க முடியாத ஒன்று. பாலையாவின் வாயசைப்பும், தலையசைப்பும், கையசைப்பு அபிநயங்களும், பாடுவது பாலமுரளி கிருஷ்ணாவா அல்லது T.S.பாலையாவா என்று கேட்க வைக்கும். ‘என்னடா இது, இந்த மதுரைக்கு வந்த சோதனை!’ என்பதை மறந்து விடத்தான் முடியுமா?

ஜெயகாந்தனின் ‘யாருக்காக அழுதாள்’ படத்திலும்

பாலையாவுக்கு நல்லதோர் பாத்திரம் கிடைத்தது. ஒரு ஹோட்டல் முதலாளியாக இப்படத்தில் நடித்தார். சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஒரு தவறைச் செய்து விட்டு, அதை சமாளிக்கத் தடுமாறி, தத்தளித்த அவரின் நடிப்பு இயல்பாகவும், ரசிக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

மொடர்ன்ஸ் தியேட்டர்ஸ் தயாரிப்பில் உருவான ‘வெறும் பேச்சல்ல’ மற்றும் ‘சித்ரா’ திரைப்படங்களில் காதாநாயகனாக தோன்றினார். ‘வெறும் பேச்சல்ல’ திரைப்படத்தில் பாலையா கௌபோயாக (Cowboy) நடித்தார். அப்படத்தில் குதிரை மீதேறிச் சவாரி செய்தபடி இடம்பெற்ற துப்பாக்கிச் சண்டைக் காட்சிகளில் சிறப்பாகச் செய்தார்.

முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் மரியாதைக்கும் புகழுக்கும் உரிய சினிமா வாழ்க்கை இவருக்கு வாய்த்தது. தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் தனக்கான எல்லைகளை வகுத்த

T.S.பாலையா நடித்த கடைசிப் படம் ‘எல்லைக் கோடு’ இது 1972-இல் வெளிவந்தது. T.S.பாலையா திரை உலகின் ஒரு சகாப்தம்.

இராசா காஸ்த்தில் தேர்தல்

ஏன் மன்னா பெட்டிகளை தயார் செய்யச் சொன்னீர்கள் போருக்கு போகப்போகிறீர்களா? இல்லை தேர்தல் வருகின்றது.

என்னதான் தேர்தல் நடந்தாலும் நான் தான் ராசா!

தேர்தல் முடிவுகள் எப்படி? கள்ளுண்டு ஓவராக போட்டு சனிதாக்கையிலும் அதிகமாக போட்டு பெற்று வெற்றிபெற்றீர்களோம் மன்னா

மன்னா? பஞ்சம் மக்களை மட்டுமல்ல விலங்குகளையும் வாட்டுகிறது. ஏன் மந்திரியாரே? தரதயப் புறா ஒலையைத் தின்றுவிட்டது

தற்காலிகமாக தேர்தல் காலத்தில் மட்டும்

மாண்டவர் மீழ்வதண்டா?

பிரார்த்த கன்மமும் மனித மனமும்

சீ~ மாதங்களுக்கு முன் ஒரு சாமியாருக்கு பிறந்த நாள் விழா. அந்த விழாவிற்கு நானும் சென்றேன். நான் அந்தச் சாமியாரின் பக்தன் அல்ல. வேடிக்கை பார்க்கச் சென்றேன். எனக்கு மதக் கேரட்பாடுகளில் அத்த நம்பிக்கை உண்டு. அதேவேளை சாமியார், சித்து வேலை செய்வார், மந்திரவாதிகள், பூசாரிகள் இவர்களில் எனக்கு நம்பிக்கைகிடையாது. இப்போதெல்லாம் குறிப்பிட்ட சிலரைச் சுற்றிப் பெரியதொரு கூட்டமே அலைகிறது. நான் சென்ற சாமியாரின் பிறந்ததின விழாவிலும் பெரும் கூட்டம். சாமியார் விழா மேடைக்கு அழைத்து வரப்படுகின்றார். அவரது நெருங்கிய சீடர் ஒருவர் ஒலிபெருக்கியில் அவரது

அருமை பெருமைகளை விளக்கியபடி இருக்கின்றார். 'சுவாமிகள் தனக்குப் பிறந்ததினம் கொண்டாடும்படி கூறவில்லை. நாம் தான் அவருக்கு விழா எடுக்கின்றோம். சுவாமி இதுவரை உலகு கண்டறியாத மிகப் பெரும் அவதார புருஷர்' என்று தொடரும் அவரின் புகழாரம் ஒலிபெருக்கியில் காதைக் கிழிக்கிறது. வாழ் நெறியை விளக்க முற்பட்ட ஒரு மூத்த மதம் வியாபாரப் பொருளாகிப் கொண்டிருப்பதை அங்கு கண்டேன். அனுஷ்டானபூசிகள் எனத் தம்மை சுயவிளம்பரம் தேடும் ஒரு கூட்டம் சுவாமியைச் சுற்றி வர, தாமசகுணம் மேலோங்கிய பக்தர் கூட்டம் மறுபுறம் நின்றது. இப்போதெல்லாம் சுவாமிகள் பயணம் செய்வது

ஆடம்பர வாகனங்களில். கோயில்களுக்கு சென்றால் பணம் படைத்தவர் மற்றும் செல்வாக்கு உடையோருக்கே முதல் மரியாதை. இவற்றைப் பெரும்பாலும் நகரப்புறக் ஆலயங்களில் காணலாம். இதனால் புனிதத்தன்மையை ஆலயங்கள் இழந்து நிற்கின்றன.

ஆன்மீக விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்ட வல்லவரை அதிகமாய் இந்நாட்களில் எம்மால் காண முடியவில்லை. சுயவிளம்பரமும், சுயநலமும் இல்லாது செயற்படவல்ல மகான்கள் அருகி விட்டதையே இது உணர்த்துகிறது. ரமணிஷி, விவேகானந்தர், யோகிராம் சரத்குமார், அரவிந்தர் போன்ற மகான்களும், இந்த மண்ணில் செல்லப்பா சுவாமிகள், சிவயோக சுவாமிகள் உள்ளிட்ட மகான்களும் வாழ்ந்து சென்ற பாதை ஆளரவமற்றுக் கிடக்கிறது. இவர்கள் ஒருபோதும் சுயவிளம்பரம் தேடியவர்களல்ல. தமக்குப்

பிறந்ததினம் கொண்டாடும்படி தாம் உயிருடன் இருக்கும் போது கூறியதும் இல்லை. ஆனாலும் இன்றும் அவர்களின் போதனைகள் நின்று நிலைக்கின்றன. தெய்வங்களாக இன்றும் அவர்கள் வாழ்கின்றார்கள்.

இந்துமதக் கோட்பாடுகளின் படி ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையை தீர்மானிப்பது முன்வினைப்பயன். அதாவது பிரார்த்த கன்மம். அதற்கு பின் தான் அவனது திறமை முயற்சி எல்லாம். மனிதனின் அறிவைத் தீர்மானிப்பதும் ஊழ்வினைப்பயன் தான் என்பதை வள்ளுவர் "நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் மற்றும் தன் உண்மை அறிய மிகும்" என்று விளக்குகிறார்.

பிரார்த்த கன்மத்திற்கும் மனித மனத்திற்கும் இடையிலான போராட்டம்தான் இந்த கலியுக மனிதனின் வாழ்க்கை.

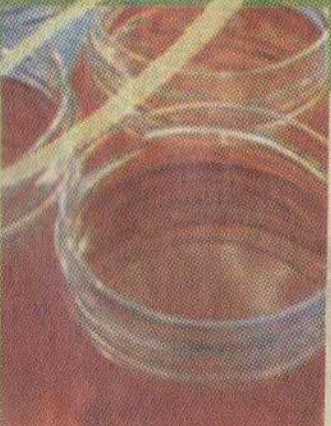
நவீன தாந்திர யோகி

தேன் குடித்த நரியைப் போல என்று சொல்லுவார்கள். அர்த்தம் என்ன? மிகச் சந்தோசம் அடைவது என்பதுதானே. இந்தக் கட்டுரையைப் படித்ததும் உங்களில் சிலராவது தேன் குடித்த நரியைப் போல சந்தோசம் அடையக் கூடும். அதுவும் முக்கியமாக பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறைகளிலும், கியற்கையோடு கிணைந்த உணவுகளோடும், சுதேச வைத்திய முறைகளிலும் பிரியம் உள்ளவர்களுக்கு நிச்சயம் மகிழ்வு உண்டாக்கும் விடயம் இது.

விடயம் இனிப்பானது, மிக இனிப்பான தேன் பற்றியது. தேன் போசாக்குள்ள பதார்த்தம். அது எமது பாரம்பரிய வைத்திய முறைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். வயிற்றுப் பிரச்சினைகளுக்கு நல்லது என நம்புகிறோம். ஆனால் இவை எல்லாம் வெறும் நம்பிக்கைகள் மட்டுமே. அதற்கு மேலாக ஏதாவது ஆராய்ச்சிகளால் நிறுவப்பட்ட, விஞ்ஞானபூர்வமான மருத்துவ குணங்கள் தேனுக்கு உள்ளதா?

காயங்களுக்கும், சீழ்ப் பிடித்த புண்களுக்கும் ஏற்ற சிறப்பான மருந்து இதுவென ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. தேன் புண்களின் வலியைக் குறைக்கிறது. ஆறுதல் அளிக்கும் உணர்வைக் கொடுக்கின்றது. புண்களில் உள்ள சீழ், அழுக்குச் சவ்வு போன்றவை விரைவில் கரைந்து

பெரொக்ஸைடும் இணைந்து சீழ்ப் பிடிக்க வைக்கும் கிருமிகள் பெருகுவதை தடுக்கின்றன என ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். கிருமி தொற்றிச் சீழ்ப்பிடித்த புண்களுக்கு தேன் இட்டு சிகிச்சை செய்த போது, அதிலுள்ள கிருமிகள் 3 முதல் 10

தேன் இனிப்பது மட்டுமல்ல

புதிய ஆரோக்கியமான திசுக்கள் உருவாக உதவுகின்றது. புண் குணமாகியதும் விரைவில் ஆரோக்கியமான தோல் மேலிவளர உதவுகிறது. இவைதான் மருத்துவ ஆய்வுகளின் முடிவுகளாகும். புண்கள் விரைவில் குணமாக இவற்றை விட வேறென்ன தேவை?

நாட்களுக்குள் முற்றாக அழிந்து கிருமிப் பற்றற்ற புண்களாக மாறியதாக மூன்று ஆய்வுகளின் முடிவுகள் சொல்கின்றன. அத்துடன் புண்ணிலுள்ள வீக்கத்தை தணிக்கும் ஆற்றல் தேனுக்கு உள்ளது.

புண்ணை குணமாக்குவதற்கு தேனில் என்ன இருக்கிறது? தேனில் உள்ள கூடியளவு சீனியின் அதிக செறிவும், குறைந்த ஈரலிப்புத் தன்மையும் கிருமிகளை அண்டவிடாது தடுக்கின்றன. இத்துடன் தேனில் உள்ள குளுக்கோனிக் அமிலத்தால் (Gluconic acid) உண்டாகும் அமில ஊடகமும், அதிலுள்ள ஐதரசன்

சரி. புண்களைக் குணப்படுத்த எவ்வளவு தேன் இட வேண்டும்? மெல்லிய படையாக இட்டால் போதும் என இரு மருத்துவ அறிக்கைகள் கூறின. ஆயினும் ஏனைய பல மருத்துவ அறிக்கைகள் தாராளமாகத் தேன் இடுவது பற்றியும் இன்னும் சில புண்களின்மேல் தேனை ஊற்றியதாகவும் கூறின. எனவே எவ்வளவு தேன் இடவேண்டும் என்பது பற்றி தெளிவான கருத்தொருமைப்பாடு

எனச்-
சொல்லப்ப
டுகிறது. நியூசீ-
லாந்தில் வளரும்
மனுக்கா (Manuka
plant) என்ற தாவரத்-
தில் இருந்து பெற்ற
தேனைக் கொண்டு செய்-
யப்பட்ட ஒருவகை இனிப்புப்

பண்டம் வாய்ப்புண்களையும்
முரசு கரைதலையும் மாற்று-
கிறது என சில ஆய்வுகள்
கூறுகின்றன. 20 ஆம் நூற்-
றாண்டின் ஆரம்பத்தில்
(1940களில்) நுண்ணுயிர்
கொல்லி (Antibiotics)
கண்டு பிடிக்கப்பட்டிரா
விட்டால் இன்று புண்,
காயம், மற்றும் சத்திரச்
சிகிச்சை தேவைகளுக்கான
முக்கிய பொருளாக தேன்
வளர்ந்திருக்கும் என்பது
திண்ணம்.

இல்லை
என்பது தெளி-
வாகிறது. புண் மேல்
இடும் தேனின் அளவு உலர்ந்து
போகாத அளவிற்கு இருந்தால்
போதும் என்பது அறிவு பூர்வமான
கருத்தாகும். மருந்து கட்டும்போது
சேலைனினால் சத்தம் செய்த பின்பு
தேனை இட்டு கட்டுவார்கள்.
மாறாக தேனைக் கொண்டே சத்தம்
செய்த பின் அதனையே இட்டும்
மருந்துகட்டலாம்.

நெருப்புச்சுட்ட புண்களுக்கும் தேன்
மிகச் சிறந்ததாகும். நெருப்பு, சுடு-
நீர், கொதி எண்ணெய் போன்றவற்-
றால் ஏற்படும் சூட்டுக் காயங்க-
ளுக்கு உடனடியாகத் தேன் இட்-
டால் வேதனை தணியும். காயமும்
விரைவில் குணமாகும்.

வாய்ப்புண்களையும், முரசு
கரைதலையும் தேன் குணமாக்கும்

பிள்ளைகள் மருந்து கட்டுவதென்-
றால் அலறியடித்து ஓடுவது வழக்-
கம். முதலில் வாயில் சற்று தேனை
ஊட்டிவிட்டு, தேனால் சத்தம்
செய்து தேன் இட்டு மருந்து கட்டுவ-
தென்றால் தாங்களாகவே ஓடி
வருவார்கள்.

தேனின் சிறப்பம்சங்கள் என்ன?
சுத்தமான தேன் என்றுமே பழுத-
டையாது. பிரிட்ஜில் வைத்துப்
பாதுகாக்க வேண்டிய தேவை
எதுவும் அதற்கு இல்லை. மனித-
னுக்குத் தெரிந்த மிகப் பழமையான
உணவு வகைகளில் இதுவும் ஒன்று.
ரட் மன்னரின் (King Tut) கல்லறை-
யில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்ட
புராதனக் காலத் தேனானது,
இன்னும் உண்ணக் கூடிய
நிலையில் சற்றும் பழு-
டையாது இருந்தது குறிப்-
பிடத்தக்கது. தேனில் உள்ள
இனிப்பின் பெரும்பகுதி
பழங்களிலிருந்து கிடைக்-
கும் புரக்டோஸ் (Fructose)
வகையைச் சார்ந்தது.
இதனால் வழமையாகப்
பாவிக்கும் சீனியை விட 25
சதவிகிதம் இனிப்புக்
கொண்டது.
ஒரு தேக்கரண்டி தேனில் 64
கலோரி சத்து உண்டு. இது
எமது உடற் தசைகளின்
இயக்கத்திற்கான சக்தியை
வழங்குகிறது. தேனில் 17.1 சத-
விகித நீர்ப்பற்றே உண்டு.
மிகுதி 82.4 சதவிகிதமும்

மாச்சத்தாகும். இந்த மாச்சத்தானது
இனிப்பாக எமக்குக் கிடைக்கிறது.
மிச்சமுள்ள 0.5 சதவிகிதம் மட்டுமே
புரதம், விற்றமின்கள், மற்றும் தாதுச்
சத்தாகும். கொழுப்புச் சத்து,
கொலஸ்ரோல் ஆகியன அடியோடு
இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
இந்த மாப்பொருளில் பழுவகை
இனிப்பான புரக்டோஸ் 38.5
சதவிகிதமாகும். குளுக்கோஸ் 31 சத-
விகிதமாகும். மிகுதி 12.9 சதவிகிதம்
மோல்டோஸ், சுகரோஸ் போன்ற
ஏனைய சீனிவகைகளாகும். இத-
னால் விரைவில் ஜீரணமடையும்
தன்மை கொண்டது.
தேன் பொதுவாக பக்க விளைவுகள்
அற்ற பொருளாகும். தேனுக்கு ஒவ்-
வாமை (Allergy) ஏற்படுவது அரிது.
அதில் உள்ள பூக்களின் மகரந்தங்-
களுக்கும், தேனீ பூச்சியின் புரதங்-
களுக்கும் ஒவ்வாமை ஏற்படலாம்
என எதிர்பார்த்தாலும் அவ்வாறு
ஏற்பட்டதாக மருத்துவ அறிக்-
கைகளில் காணமுடியவில்லை.

“தேனுடன் தண்ணீர் கலந்து வெறும்
வயிற்றில் குடித்தால் உடல் மெலி-
யுமாமே” என ஒரு நோயாளி
என்னிடம் கேட்டார். இது
பற்றி மருத்துவ இணை-
யத்தளங்களில் தேடிய
போது அதற்கான
ஆதாரம் ஏதும்
கிடைக்க-
வில்லை.

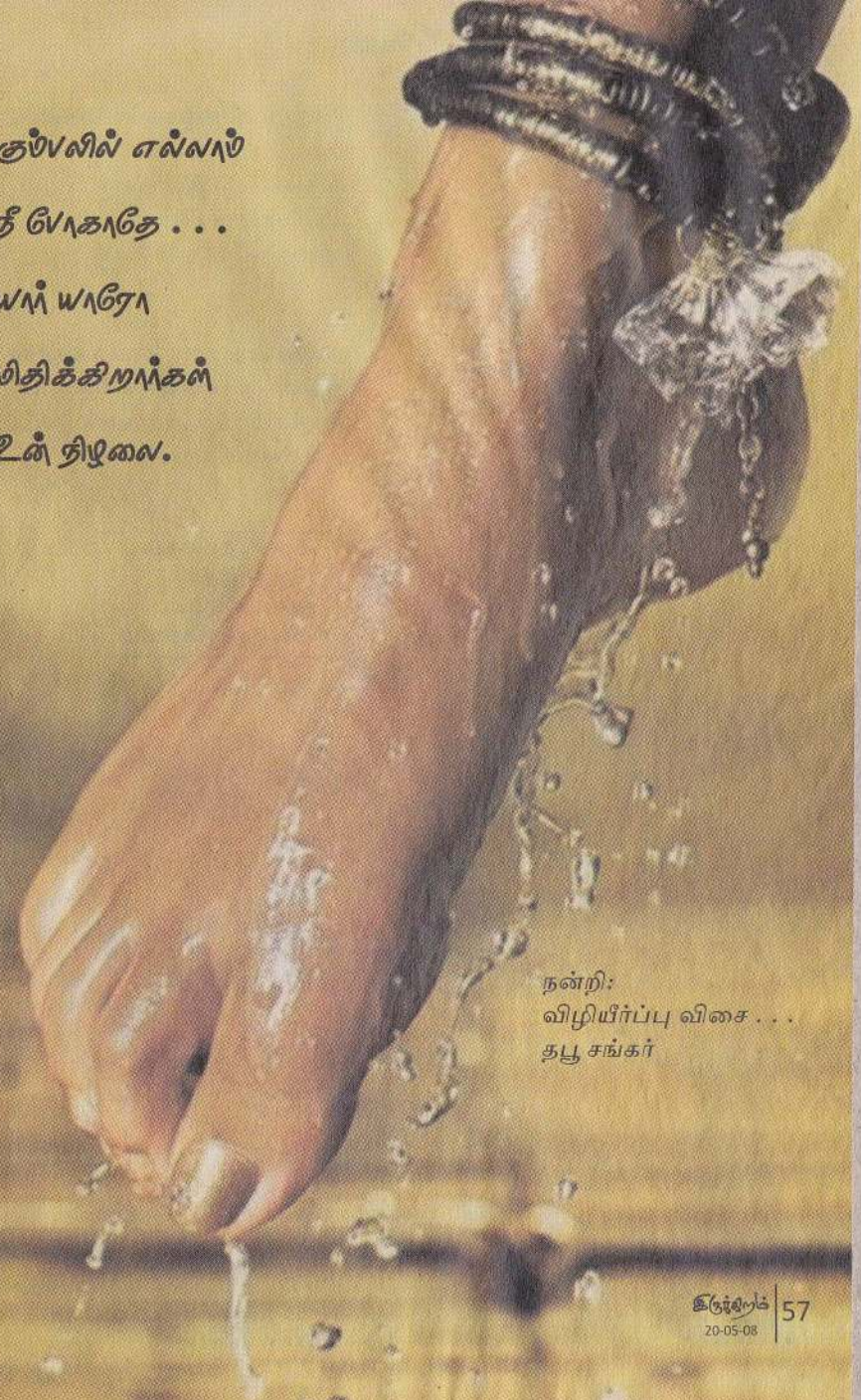
ஆனால் தேனில் 82.4 சதவிகிதம் மாச்சத்துள்ளது என்ற தகவலை வைத்து விஞ்ஞான பூர்வமாகவும், தர்க்க ரீதியாகவும் சிந்தித்தால் இதில் எந்தவித உண்மையும் இருக்க முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. வெற்று நம்பிக்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு மருத்துவ விடயங்களைத் தீர்மானிக்கக் கூடாது என்பதற்கு இது ஒரு ஆதாரம். அது சரி. சுத்தமான தேன் எங்கே கிடைக்கிறது. முடிந்தால் எனக்கும் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்.

டொக்டர்: நான் நோயாளிகளைப் பார்க்கிற நேரம் மாலை 4 மணியில இருந்து இரவு 8 மணி வரைக்கும்தான். அது உனக்கு தெரியாதா?

நோயாளி: தெரியும் டொக்டர் ஆனா என்னைக் கடிச்ச நாய்க்குத் தெரியாது.

சூர்வலிஸ் எஸ்வால்
தீ வேகாதே . . .
யாழ் யாதோ
பிதிக்சிராம்கள்
உன் திரிவை.

நன்றி:
விழியீர்ப்பு விசை . . .
தபு சங்கர்

பயமின்றி யார்
வாழ்கிறார்கள்?

முரளி
பாமங்கடை

இரண்டு பேர் முக்கியமானவர்கள் ஒருவன் பிறக்கவில்லை, மற்றவன் இறந்து விட்டான். இருப்பவர்களில் பயமின்றி வாழ்பவர்கள் யார் என்று நீங்கள் கேட்டால், தமிழரானால் காசும், செல்வாக்கும், இளமையும் இல்லாதவர்களாக அவர்கள் இருக்கலாம்.

இங்கு மனிதனாகப் பிறந்ததே பாவம் என்று பலர் வருத்தப்படுகின்றனர், அப்படியானால் எதுவாகப் பிறக்கலாம்?

நகுலா
தாவடி

உண்மையான கவலைதான் அது. இங்கு நாங்கள் சங்காகப் பிறந்திருக்கலாம். அதுதான் 'சுட்டாலும் வெண்மைதரும்'

இதவிட நத்தையாப்
பிறந்திருந்தா
நாங்க வீட்டோட
அரைஞ்சிருக்கலாம்

பெயர் பெற்ற நம் இனம் என்ன
செய்கிறது?

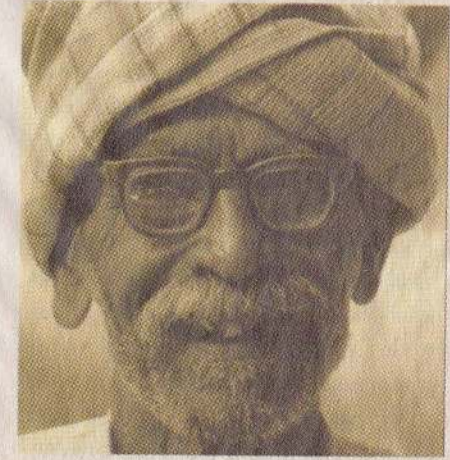
மகி
அம்பாறை

பெயர் கெட்டுத் திரிகிறது. சொந்தப் பெயர்களை விட, அவரவர் வாழும் நாடுகளில் உள்ள மொழியினர் சுலபமாகத் தம்மை அழைக்கும் வகையில் தத்தமது பெயரை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். என் மச்சாள் வாழும் நாட்டில் அவளை 'தேய்' என்று அழைக்கிறார்கள். தன் ஆத்தை தெய்வானையின் பெயரை வைத்த அம்மான் சுகவான், நேரகாலத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்.

தேர்தல் என்றால் என்ன?

கரண்
காலி

நல்ல கேள்வி பதில் சொல்ல இன்னும் கொஞ்சக் காலம் காத்திருக்க வேண்டும்.

மெய்யன்
பதில்கள்

சொர்க்கத்தையும் நரகத்தையும்
எப்படிப் பிரித்தறியலாம்?

பிரியா
யாழ்

சொர்க்கம் என்பது அமெரிக்கச் சம்பளத்தை போலவும், சீன உணவைப் போலவும். ஆங்கிலேயரின் வீட்டைப் போலவும், ஜப்பானிய மனைவியைப் போலவும் இருக்கும் என்று யாரோ சொன்னது நினைவில் வருகிறது. நரகம் என்பது ஜப்பானிய வீட்டைப் போலவும், ஆங்கிலேயர் உணவைப் போலவும், சீனச் சம்பளத்தைப் போலவும், அமெரிக்க மனைவியைப் போலவும் இருக்கும். நரகத்தின் வாயிலில் ஒரு முறை மகாத்மாவைக் கண்ட மனிதன் ஒருவன் திகைத்துப் போனான். மகாத்மாவின் மடியில் மறைந்த கவர்ச்சி நடிகை சிலக் வேறு படுத்திருந்தாள். தர்மராசாவிடம் கோபத்தோடு போன அவன் ஏன் மகாத்தாவை நரகத்தில் வைத்திருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டான். அமைதியாக தர்மராசா பதில் சொன்னார் “மகாத்மா சொர்க்கத்தில் தான் இருக்கிறார், கவர்ச்சி நடிகை சிலக்கிற்கு தண்டணை தருவதற்காக இங்கு அழைத்திருக்கிறோம்”

சமாதானம் என்றால் என்ன?

தனா
மடு

வெடிப்பது.

நல்ல கணவனும் மனைவியும்
எப்படி அமைய வேண்டும்?

மது, கோட்டை

படுத்தால் எழும்பாத மனைவிக்கு, இருந்தால் எழும்பாத கணவன் வேண்டும். புரியவில்லையா? தன் வீட்டு அலுவல்களை முடித்து மனைவி படுத்து விட்டாள், திரும்பவும் அதைச் செய் இதைச் செய் என்று எழுப்பக் கூடியவளாக அவள் இருக்கக் கூடாது. கணவனைப் பொறுத்த வரையில் உரிய சபை ஒன்றில் அவன் இருந்தால், அவர் வருகிறார், இவர் வருகிறார் என்று அவனை எழுப்ப முடியாதபடி, தனக்கான சரியான இடத்தில் இருக்கக் கூடியவளாக அவன் இருக்க வேண்டும்.

போதை என்றால் என்ன?

மது
வவுனியா

உங்கள் வெறியைக் குறைப்பது. இன வெறி, மத வெறி, மொழி வெறி உள்ளிட்ட போதையை, வெறி குறைக்கும் என்பது, என்கருத்தல்ல, பெருங்குடிமக்கள் கருத்து.

பல்லுக் காட்டுவது என்றால்
என்ன?

வசந்தன்
கண்டி

நீங்கள் பல் வைத்தியரிடம் பல்லுக் காட்டுவதை இது சொல்லவில்லை. 'ஈ என இரத்தல் இழிந்தன்று ஈயேன்

என்னல் அதனினும் இழிந்தன்று' என்று முன்னோர் சொன்னதாக நினைவு. 'ஈ' என்றால் 'தா' என்று அர்த்தம். சொல்லிப் பாருங்கள் உங்கள் பல்லு முழுமையாக தெரியும், இதை வைத்துத்தான் 'அவனுக்கு பல்லுக் காட்டமாட்டேன்' என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது அவனிடம் கேட்கமாட்டேன் என்று அதற்கு அர்த்தம். உன்னிடம் கேட்பவனுக்கு தரமாட்டேன் என்று நீ சொல்வதானால் 'ஈயேன்' என்று சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொன்னால் நீங்கள் இரண்டு முறை பல்லுக் காட்ட வேண்டும். பல்லுக் காட்டுவது என்பது தமிழர் நாகரிகம்.

செம்பாடும் எம்பாடும் செம்படையும்

கண்ணிவெடிகள் விதைக்கப்பட்ட
வயல்களைச் சூழ
கையில் அரிவாளோடு
அறுவடைக்கான காத்திருப்புகள்

கால்மூடும் தண்ணீரில்
கச்சையோடு மட்டுமே
இறங்க அனுமதிக்கப்பட்ட
கடற்பரப்புகளிலும்
வலைவிரிப்புகள்
சப்பாத்துச் சுவடுகளோடும்
பற்சில்லுப் பதிவுகளோடும்
சும்மாகிடக்கும்
செம்பாட்டுத் தரைகளைப்
பார்த்தபடி
தோள்களில் இன்னும்
மண்வெட்டிகள்

உடைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களின்
எச்சமீதிகளில்
கல்லுடைப்புக்களிற்காய்
குந்தியிருக்கும் சம்மட்டிகள்

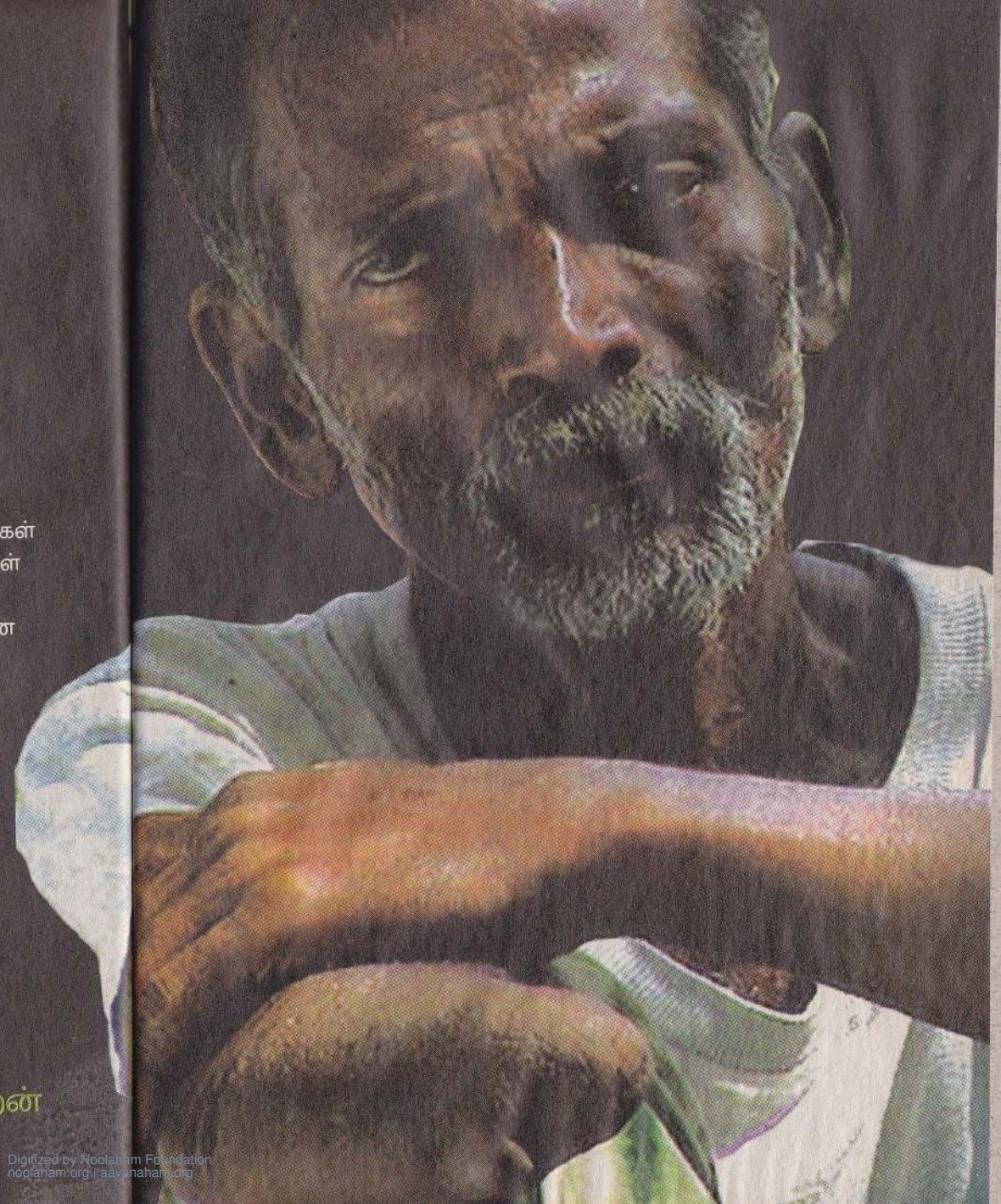
வீட்டுக் கோடிகளில் கலப்பைகள்
விரும்பிச் சுமக்கும் காளைகள்

காத்திருப்புகள் தொடர்கின்றன
நேற்று முன்தினம் போல்
நேற்றும்
இன்றும்

நரம்புகளில் இன்றும் உயிர்
நாளையும் என்பது
நம்பிக்கை

நெஞ்சுகளில் வயிறுகளில்
எந்நாளும் எளிகின்ற
சென்றிறத் தீயணைக்க
எந்நிறப்படையென்றாலும்
இறங்கி வருமா!

நிலாக்கீற்றன்

நெருநல்

நினைவுகள்

கவிஞர் திமிலைத் துயிலன்

≡ விதியின் விளையாடல் ≡

விதியை மதியால வவல்லலாமெண்டு அப்பாவும்
சொல்லுறத நான் கேடழிக்கிறன். ஆனா அவருற
மதியால விதிய வவல்ல முடியல்ல.
முடிஞ்சிருந்தா. அம்மா பெத்த ஒண்டில்ல.
ரெண்டில்ல அஞ்சி புள்ளயளப் பறிகுடுத்திரிக்க
மாட்டாவு.

அப்பாவுட்டு வேலையெல்லாம் அம்மாதான் தனியாகச் செய்வாவு. ஓராயிரம் வேலையன். வேலக்காற ஆக்கள் ஆருமேயில்ல. அதில முக்கியம், குத்தியாக்கிற வேல தான். 'ஆம்பிள உழைச்சுக் கொண்டு போட குத்தியாக்கிற வேல பொம்புளைக்குத்தான்' என்றறது எங்கட ஊர் வழக்கம். அம்மா, நெல்லையளந்து அடுப்பில் வச்சி அவிச்சி, எறக்கிக் காய வச்சி, உரலில போட்டுக் குத்தி, மசிக்கி, அடுக்கலாக்கி, புடைச்சி, கொழிச்சி, நீட்டி எடுத்ததாத்தான், கல்லு, நெல்லு இல்லாம சோறாக்கிற அரிசி வரும். இது சும்மா வேலையில்ல. கைக் கொழுந்தையோட இத்தனையும் அம்மா

தனியாத்தான் செய்வா, அப்ப, இண்டையப்போல நெல்லுக்குத்துறமெசினுகளில்ல.

தம்பிக்கும் புறகு அம்மா ஒரு தங்கச்சியப் பெத்தெடுத்தா. தங்கச்சியெண்டா எனக்குக் கொள்ளை விருப்பம். பொம்புள்புள்ள வேணுமெண்டு அம்மா வேண்டாத தெய்வமெல்லாம் வேண்டித் தவமிருந்துதான் பெத்தெடுத்தா.

ஆனா, எல்லாருர ஆசையிலயும் மண் உழுந்திச்சி, ஆசை ஆசையா நான் தங்கச்சியப் பாக்க ஊட்டுக்க போக ஆருமே உடல்ல அடுத்த நாள் விடியத்தான் சொன்னாங்க, அந்தப்புள்ள புறந்த ஊட்டுக்கேயே செத்துப் போச்சுதாம். அம்மாட அழுகைச் சத்தம் ஊட்டுக்க கேட்டது. அப்பா கண்ணால வழிய வழியப் பேசாம இருந்தார். எனக்கு விம்மலும் பொருமலுமாக கண்ணெல்லாம் பொங்கி வழிஞ்சிது. 'அது குடுத்துவச்சது அவ்வளவுதான்' என்று மருத்துவச்சியும் வெளிய வந்து குளறினபடிதான் சொன்னா. "எத்தன பேர் தான் கத்தினாலும்

செத்தபுள்ள வரப்போகுதா?" எண்டபடியே ஊட்டுக்க போன ஒரு மனிசன், புள்ளையத் தூக்கித்து வெளிய வந்தான். அது வெள்ளச் சீலையால சுத்திக் கிடந்து. அந்த முகத்தையாவது பாக்க ஆசையாக ஓடின என்னைப் புடிச்ச இழுத்தெடுத்தார் அப்பா. அத நான் பார்க்கப்படாதாம். என்ன அனியாயமிது? என்னால தாங்க முடியல்ல. அந்த மனிசன் விறுக்கெண்டு காட்டுக்க போய் மறைஞ்சான். அந்தக் காட்டுக்க, செய்து கழிக்கிற ஆலடியில தான் சவங்களைப் புதைக்கிறதாம். புதைச்சிரிப்பான்.

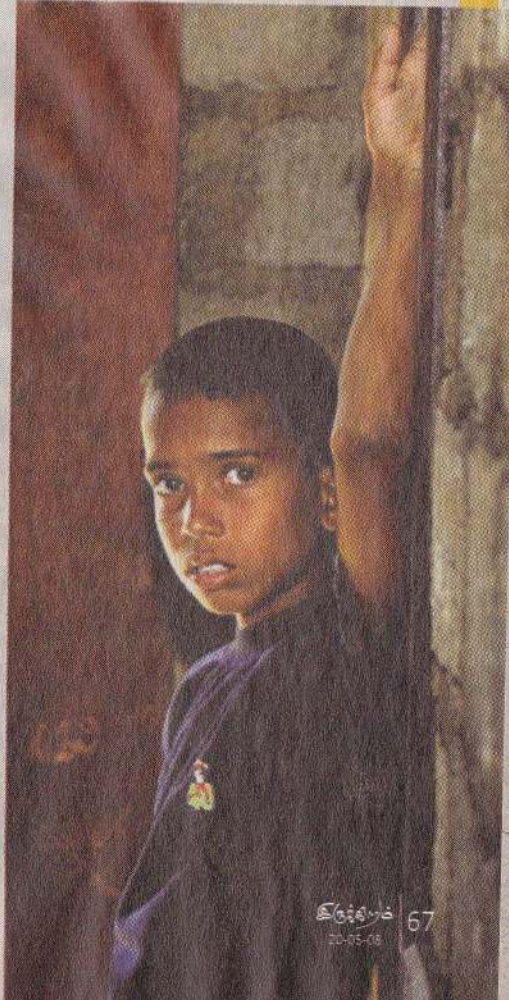
இந்த எழப்பால அம்மா எழும்பும் தோலுமாப்போனாவு. அவ சாதாரண நிலைக்குவரமூண்டு நாலு மாசமாச்சிது. எண்டாலும் ரெண்டொரு கிழுமையில எழும்பி எங்களுக்குச் சோறாக்கத் துவங்கிற்றா. அதுக்குப் புறகும் அம்மா ஒரு பொடியனப் பெத்தெடுத்தா. அவன் ஒண்டர மாதம்தான் இருந்தான். அவனையும் காலன் கொண்டு போயிற்றான். இப்படிப் புறக்கிறதும் எறக்கிறதும் இருந்ததால்

அம்மா செத்துச் செத்துப் புழைச்சா. இதுக்கு முடிவேயில்லையா? இந்த நிலையில தான் மற்றொரு தம்பி புறந்தான். நாங்க பயந்ததுபோல ஒண்டும் நடக்கல்ல. அவன் கண்ணயறுட்டி உறுட்டி எங்களப் பாத்தான். காலக் கையை ஆட்டி அசைச்சான். 'களுக் குழுக்' கெண்டுகதைச்சான், உடம்பு பிரட்டினான், குப்புற உழுந்தான், அரக்கினான், தவண்டான், புடிச்சுக்கொண்டு எழும்பினான், நிண்டான். இதனால் சந்தோசம் கரைபுரண்டது. அவனுக்கு அம்மா வச்ச பேர் ஏரம்புமூர்த்தி. அப்ப நான் பள்ளிக்குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தன். ஒருநாள் நான் பள்ளியால வந்து கால் வச்ச போது கண்ட காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி. அதப்பாக்க எத்தினைதவம் செய்திரிக்க வேணும்!

தம்பி, கையில ஒரு மண்சட்டியத் தூக்கிக் கொண்டு எழும்பி நிண்டிருந்தான். என்ன அற்புதம். என்னக் கண்டதும் அவனுக்குச் சந்தோசம் தாங்கல்ல. 'களுக்களுக் கெண்டு சிரிச்சிக் கொண்டே கையடிக்கப் போனான். சட்டி உழுந்து பாலெனச் சுக்கு நூறாச்சிது. பயந்து திடுக்கிட்டுப் போனான். அதுக்கு முதல் நான் தூக்கிக் கொஞ்சத் துவங்கினேன். அம்மா ஓடி வந்து பாத்துப் பூரிச்சுப் போனாவு. இந்தச் சந்தோசம் எத்தின நாள் நீடிச்சது? நெனைக்கவே நெஞ்சம் பதறுது. ஒண்டரை வயசு; காச்சல் வந்து படுத்தவன்தான், கண் திறக்கவேயில்ல. போய்ச்சேந்திட்டான்.

அம்மாட நில, சொல்லவே முடியல்ல. ஊண் உறக்கமில்ல; இருந்த எடத்தில இருப்பா, ஆனாலும் யந்திரம் போல ஆக்கிப் போடுவா.

ஆறேழு மாசமாச்சிது. அம்மாட வகுத்துவ வந்து தங்கினாள் அவள். வளர்ந்தாள், புறந்தாள், அம்மா செஞ்ச எல்லாத் தவமும் ஒண்டாகச்

நடிகர் : இனி எடுக்கப்போற காட்சியில நான் சாராய போதையில இருக்க வேணுமோ? இயக்குனர்: ஓம்.

நடிகர் : கொஞ்சம் சாராயம் தந்தா குடிச்சிட்டு தத்ரூபமா நடக்கலாம்.

இயக்குனர்: நல்லம், தரலாம். ஆனா படம் முடியிற கட்டத்தில நீங்கள் நஞ்சு குடிச்சு சாகிறதாவும் ஒரு சீன் இருக்கு.

சேந்த செல்வமா? நாங்க எல்லோரும் செய்த பாக்கியத்தால வந்த கொழுந்தா? என்ன அழகு! என்ன நளினம்! பிஞ்சிப் பருவத்திலயிருந்தே எல்லாரையும் கட்டிப் போட்டாள் அவள். அழகுத் தேவையாக வளந்தாள். எல்லாருக்கும் அவள் உயிருக்கு உயிரானவள். எண்ட உயிர் போனாலும் அவள் போகப்படாது எண்ட ஒரு வயிராக்கியம் எனக்கு. அது அடி மனத்துல ஒரு திகிலாகவும் வளந்திச்சி. அப்பா இவளுக்கு வச்சபேர் நாகரத்தினம். பள்ளியிருந்து திரும்பக் குள்ள

ஒரு நாள் விடியம், பள்ளிக்குப் போக முதல் ஊஞ்சில் ஆடினம். அவள் தனியாக ஆடவேணுமெண்டால். கவனமாக ஆடினன். நான் பள்ளிக்குப் போகவேணுமெண்டால் ஆட்டத்த முடிச்சி, ஊஞ்சிலத்தூக்கி மேல கொழவினன். “நான் தனியா ஆடப்போறனண்ணா” எண்டாள் அவள். “இல்ல நீ தனியாக ஆடவேணும் உழுந்திடுவாய், நான் வந்து ஆடுவம்” எண்டன். அவள் கேக்கல்ல; அழுத்துவங்கினாள். பாடுபட்டு அழாமப் பண்

**தம்பி. கையில ஒரு மன்சட்டியத் தூக்கிக் கொண்டு
எழும்பி நீண்டிருந்தான். என்ன அற்புதம். என்னக்
கண்டதும் அவனுக்குச் சந்தோசம் தாங்கல்ல.
'களுக்களுக் கெண்டு சிரிச்சிக் கொண்டே கையடிக்கப்
போனான். சட்டி உழுந்து படிவெனச் சுக்கு நூறாச்சிது.**

ஓவொரு நாளும் எனக்குள்ள ஒரு திகில் முளைக்கும். தங்கச்சிக்கு ஏதாவது நடந்தா நான் கட்டாயம் செத்தே போவேன் எண்ட ஒரு வயிராக்கியம் வலுக்கும். ஊட்டுக்கு வந்ததும் ஓடி வந்து கட்டிப் புடிப்பாள். எல்லாப் பயமும் ஒதுங்கிப் போகும். அப்ப அவளுக்கு வயசு நாலு. ஊட்டுக் கோடிக்க ஒரு பெரிய பூவரசமரம் நிண்டுது. அதில ஒரு ஊஞ்சில் கட்டி ஆடுவம். அவளைத் தூக்கி வச்சி ஆடாத நாளேயில்ல.

ணிப்போட்டு, நான் பள்ளிக்குப் போய்ட்டன். நான் திரும்பி வந்து பாத்தா காச்சலோட படுத்திரிக்காள், அப்பா துண்ணூறு போட்டு, தண்ணியும் ஒதிக் குடுத்திரிக்கார். எனக்கு நெஞ்சுக்குள்ள 'தி' எண்டுத. “கடவுளே, கடவுளே, எண்ட கிளிக்கு ஒண்டும் ஆகப்படாது” எண்டு வேண்டாத கடவுள் இல்ல. மூண்டு நாளாயிற்று. காச்சல் உட்பாடில்ல. நான் பயந்து பயந்து பதறிக்கொண்டிருந்தன். அந்தச் சின்ன வயசில என்னால என்ன செய்ய

முடியும்? இந்தப் பெரிய அப்பாட மருந்துக்கும் மந்திரத்துக்கும் அடங்குதில்லையே. கடசி நாள் ராவு புள்ள காச்சலோட படுத்திருந்தாள். ரெண்டு நாளும் முழிச்சிருந்த நான் அண்டிரவு என்னயறியாமலே நித்திரகொண்டுட்டன். நடுச்சாமத்துல புள்ளைக்குக் கண்ணச் செருகிட்டாம். அம்மா அழுத்துவங்கிட்டா. அப்பா, “ஒண்டுமாகாது, கந்தன் காப்பாத்துவான். பயப்படவேணாம். அந்த முருகையா காப்பாத்தாட்டிப் பாப்பம்” எண்டு பரவசத்தோட சொல்லிக் கொண்டே மந்திரம் செபித்துக் கொண்டேயிருந்தாராம். கடைசியில.. அம்மாட அவலக் குரல் கேட்டு திடுக்கிட்டு முழுச்சிப் பார்த்தா... எண்ட கிளிக் குஞ்சு மீளாத நித்திரையில அமைதி-

யாகப் படுத்துக் கிடக்கிறாள். எல்லாம் எனக்குள்ள இருண்டு போச்சிது. நானும் அவளோட போயிடணும்.... நானும் போயிடணும்... ஒருவழியுமே தெரியல்ல.... அவளோட போக வயிராக்கியம் கொண்ட நான், போக வழி தெரியாம இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். விதி வெளையாடிப் போட்டுது பாத்தீங்களா! வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதாலதான். எண்ட இலக்கியப் பதையில அவளுட பேரை அங்கங்க பதிவு செய்து கொண்டு என்னையே ஏமாத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தச் சின்ன பிஞ்சி வயசிலயே, என்னை விட்டுத்தோடிய தங்கச்சிக் கிளிக் குஞ்சிக்கு நான் வச்ச இலக்கியப் பேர் என்ன தெரியுமா? முல்லை... **தொடரும்**

அவள் அப்படித்தான்

ஊரில் ஒரு ஒரு பிரபல வர்த்தகர். பிரபலமும் வர்த்தகமும் மட்டுமல்ல, யாரும் கடத்தாத அரசியல் செல்வாக்கும் அவரிடம் இருந்தது. எதையும் குறை வைக்காத அந்தச் சீமானுக்கு நான்கு மனைவிகள். இவருக்கு குறைவில்லையே தவிர நான்கு மனைவிமாருக்கும் குறையிருந்தது. அதற்கான காரணம் அவர்களுடனான இவரின் உறவும் ஈடுபாடுகளும். அது ஆளாளுக்கு மாறுபட்டது. எல்லா மனைவியரையும் இவர் சரிசமமாக நடத்துதில்லை.

நான்காவது மனைவி மீதுதான் அவருக்குக் கொள்ளைப்பிரியம். அழகான விலையுயர்ந்த ஆடைகளையும் தங்க ஆபரணங்களையும் அவருக்கு வாங்கிக் கொடுத்து அழகு பார்ப்பது அவர் வழக்கம். வாசனைத் திரவியங்களால் தினம் தினம் குளிக்க வைத்து குளிக்க வைத்து மகிழ்வார்.

மூன்றாவது மனைவி மீது பிரியமில்லை என்று சொல்லி விட முடியாது. அவரின் மீதும் அவருக்கு அதிக பிரியம் தான். ஆனால் மூன்றாவது மனைவி தன்னை பெருமையாக நினைப்பதிலும்,

தன்னுடைய அழகை முன்னிறுத்துவதிலும் அதிகம் ஆர்வம் காட்டுபவள். இதனால் அவள் பாருடனாவது ஓடி விடுவாளோ என்ற அச்சம் அவருக்கு எப்போதும் உண்டு.

இரண்டாவது மனைவியிடமும் பாசமும் அன்பும் அவருக்கிருந்தது. உண்மையில் அவருடைய நம்பிக்கைக்குரியவர் இரண்டாவது மனைவி தான். பிரச்சனைகளை இவர் சந்திக்கும் போதேல்லாம் இரண்டாவது மனைவியே இவருக்கு ஆறுதலாக இருப்பவள். கஷ்ட நேரங்களில் உதவுகிறவளாகவும் இந்த இரண்டாவது மனைவி இருந்தாள்.

ஆனால் இவர்கள் எல்லோரையும் விட முதலாவது மனைவி தான் இவர் மீது மாறாத பாசமுடையவள். முதலாவது மனைவி உண்மையான துணையாகவும் அதே வேளை வர்த்தகரில் அதிக அக்கறை கொண்டவளாகவும் இருந்தாள். அவள் எதையும் எதிர்பாராதவள். எத்தனை அன்பாக அவள் இருந்தா-

லும் வர்த்தகர் தன் முதல் மனைவியை கண்டு கொள்வதேயில்லை.

நாட்கள் பல உருண்டன. ஒரு நாள் வர்த்தகர் நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையில் விழுந்தார். தான் மரணத்தின் வாசலை நெருங்கி விட்டதை உணர்ந்தார். 'நான் ஆடம்பரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தேன். நாலு மனைவிமாரை வைத்திருந்தேன், இதோ யாரும்ற்று இறக்கப் போகிறேன்' என்று அவரது மனம் சஞ்சலப்பட்டது. தட்டந் தனியான தனது பயணம் அவருக்கு அச்சத்தைத் தந்தது. 'என்னுடன் வர எவருமில்லையா? தனிமைதான் இனி என் உறவா?' என்ற பயம் அவரை இறுதி நேரத்தில் வாட்டி வதைத்தது.

தனது நாலாவது மனைவியை தன்னருகே அழைத்தார். 'நான் உன்னில் அதிக அக்கறை காட்டி உன்னை நன்றாக வைத்திருந்தேன். இப்போது இறக்கப் போகிறேன். என்னுடன் துணையாக வருகிறாயா' என்று கெஞ்சிக் கேட்டார். "இல்லை" என்ற ஒற்றை வார்த்தை மட்டுமே அவள் வாயிலிருந்து வந்தது. இறுதிப் படுக்கையில் இருக்கும் தன் கணவனை விட்டு அவள் அவசரமாக புறப்பட்டு விட்டாள்.

தனது மூன்றாவது மனைவியை அழைத்தார் வர்த்தகர். 'நான் உன்னை வாழ்நாள் முழுவதும் காதலித்தேன். இப்போது சாகப் போகிறேன். என்னுடன் வருகிறாயா'

என்ற அதே கேள்வியை அவளிடமும் கேட்டார். மூன்றாவது மனைவி கணவனைப் பார்த்தாள். ஒருவித சிரிப்போடு அவளது பதில் வந்தது. 'இல்லை, இல்லவே இல்லை. இந்த வாழ்க்கை அழகானது, நீ இறந்தால் நான் மறுமணம் புரிந்து இன்பமாக வாழ்வேன்' என்றாள். கட்டிலில் கிடந்த வர்த்தகருக்கு கூர்மையான கத்தி ஒன்று இதயத்திற்குள் பாய்ந்தது மாதிரி இருந்தது.

எப்போது ஆறுதல் கூறும் இரண்டாவது மனைவியிடமும் வர்த்தகர் பேசினார். 'அன்பே! எனது மரணத்தில் என்னுடன் துணையாக வருகிறாயா?, நான் வாழ்ந்த போது நீ எனக்கு உதவியிருக்கிறாய். மீண்டும் உன்னுடைய உதவி எனக்குத் தேவைப்படுகிறது' என்று மன்றாட்டமாக கேட்டார். இரண்டாவது மனைவி கணவனை அன்போடு பார்த்தாள். மிக பவ்யமாக பதில் சொன்னாள். 'என் ஆசைக் கணவனே! இந்த விடயத்தில் நானல்ல, வேறெவருமே உங்களுக்கு உதவ மாட்டார்கள். மன்றாட்டமாகக் கேட்கிறீர்கள் என்பதால், சுடலை மட்டும் வருகிறேன்' இதனைக் கேட்ட வர்த்தகருக்கு இடி விழுந்தது மாதிரி இருந்தது.

மனமிடிந்து கட்டிலில் துவண்டுகிடந்த வர்த்தகரின் காதில் ஒரு குரல் ஒலித்தது. 'நான் வருகிறேன். உங்களுடன் எங்கு வேண்டுமானாலும் வருகிறேன். சுடலைக்கு மட்டு-

மல்ல, நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் வருகிறேன்' என்றது அந்தக் குரல். வர்த்தகர் திரும்பிப் பார்த்தார். அது அவருடைய முதலாவது மனைவியின் குரல். கண்ணீரோடு அருகில் நின்றாள். வர்த்தகர் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்த காலத்தில் கவனிப்பாரற்று பலமுறை உணவில்லாமல் வருந்திய அதே முதல் மனைவிதான் அவள். நன்றி சொல்லவும் தனக்கு தகைமை இல்லையே என்று வருந்தினார் வர்த்தகர். அவள் கைகளைப் பிடித்தபடி சொன்னார், இனி என்றென்றும் நீதான்.

வாசித்தது கதையல்ல உங்கள் வாழ்க்கை.

உங்களுக்கும் நான்கு மனைவிகள் உண்டு.

நான்காவது மனைவி உடல். அதைப் பேணுவதற்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறீர்கள். ஆடையும், வாசனைகளும், அலங்காரமுமாக அதைப் பூசிக்கிறீர்கள். இறக்கும்போது மறுவார்த்தை கூறாமல் அது பிரிந்து விடுகிறது.

எம் சொத்து, தொழில், அந்தஸ்து, பதவி, கௌரவம் இவையெல்லாமே எமது மூன்றாவது மனைவி. நாம் இறக்கும் போது வேறு ஒருவரிடம் அவை சென்று விடுகின்றன.

எமது குடும்பமும் நண்பர்களும் தான் எமது இரண்டாவது மனைவி. இவர்கள் எப்பொழுதுமே எமக்கு ஆறுதலாக உறுதுணையாக இருப்பார்கள். ஆனால் இவர்கள் கூட சுடலை மட்டும் தான் வருகிறார்கள். திருமூலர் சொன்னதுபோல, சூரையங் காட்டிடைச் சுட்டுட்டு நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிபவர்கள்.

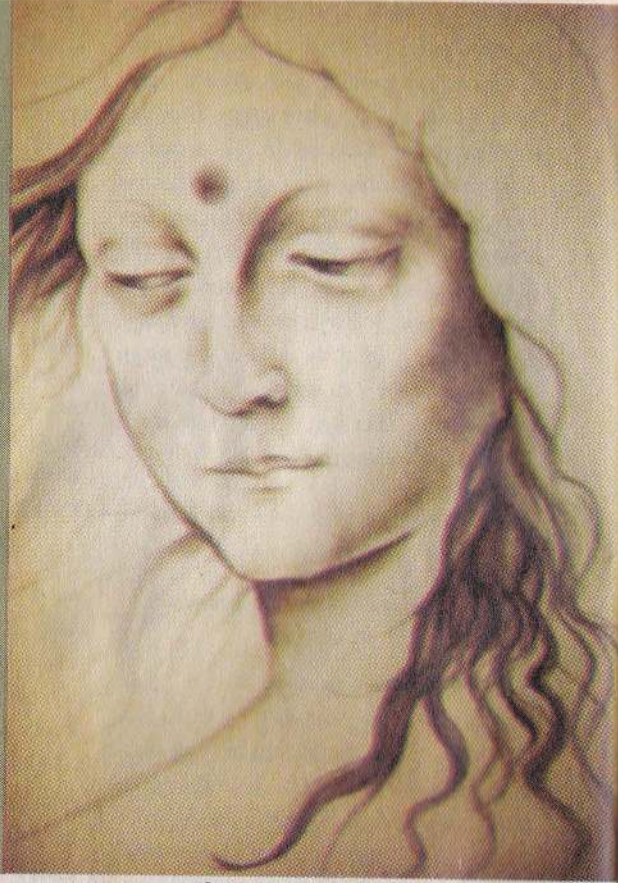
முதலாவது மனைவியை இனம் கண்டிருப்பீர்கள். ஆம் அதுவே உங்கள் ஆத்மா. அதுதான் உங்கள் உள்ளார்ந்த உடல். நீங்கள் எங்கே போகிறீர்களோ அங்கே கூடிவரக்கூடியது அது தான். உங்கள் ஆத்மாவை இப்பொழுதே கணக்கிட்டுப் பலப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் உங்களுடன் இறுதிவரை வரக் கூடியது அது ஒன்றுதான்.

கணவன் : இவன் சின்னவன் என்ற பேர்சில இருந்து காசெடுத்திருக்கிறான், கொஞ்சம் கண்டிச்ச வை. மனைவி: ஏன் நான் எடுத்திருக்கலாம் என்று நீங்கள் யோசிக்கேல்லை. கணவன் : பேர்சில கொஞ்சம் மிச்சக் காசும் விட்டுக் கிடந்ததால் கட்டாயம் அது நீயா இருக்காது.

காலவகை

மட்டுவில் ஞானக்குமரன்

அவனது முகத்தை எங்கோ பார்த்து போலவே எனக்குத் தோன்றியது. சமாதான காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் வந்து நிற்கும் எனக்கு, பார்க்கிற எல்லாருமே உறவுகள் போலத்தான் தெரிந்தார்கள். கறுத்துப் போன அவனது முகமோ அல்லது தலைமுடியில் பாதியை இவ்-

லாமல் ஆக்கிய அந்த வழக்கையோ அவனை எனக்கு அடையாளப்படுத்தத் தடையாக இருந்திருக்கலாம். யோசித்து யோசித்து இறுதியாக கண்டுபிடித்து விட்டேன். நான் அவனை அறிய முன்னராகவே என்னை அவன் அடையாளம் கண்டு விட்டான்.

கால ஓட்டம் மனித முகங்களை மட்டுமல்ல, தெருக்களையும், வீதிகளையும், ஊர்களையும், நகரங்களையும் மாற்றி விடுகின்றன. அதிலும் போர் நடந்த இடங்களில் காலம் எல்லாவற்றையும் தலைகீழாக்கி விடுகிறது. குறுக்குத் தெருவிலும் வீடுகள் இருந்த பல இடங்கள் பாழாய்க் கிடந்தன.

“என்ன புவி... கண்டு கனகாலமாப் போச்சுது. எப்படிச் சுகம்?” என்றேன்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டுப் பிரிந்த பத்து வருடங்களின் பின்னர் இன்று தான் சந்தித்துக் கொள்கிறோம். மாணவர் காலத்தில் எம்மிடமிருந்த முகத்தை அவன் மட்டுமல்ல நானும் தொலைத்திருந்தேன். அடையாளமே தெரியல்லை.

அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய் சுபாஸ் கபேயில் (இது நாம் இருந்து சிரித்த அந்த சுபாஸ் அல்ல) குளிர்பானம் அருந்தியபடி பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

“எத்தனை கடிதம் போட்டன். ஒண்டுக்கும் ஏனடா பதில் போடல்லை?”

“வீட்டுக்கு வா ஆறுதலா... எல்லாத்தையும் விளங்கப்படுத்துறன்”

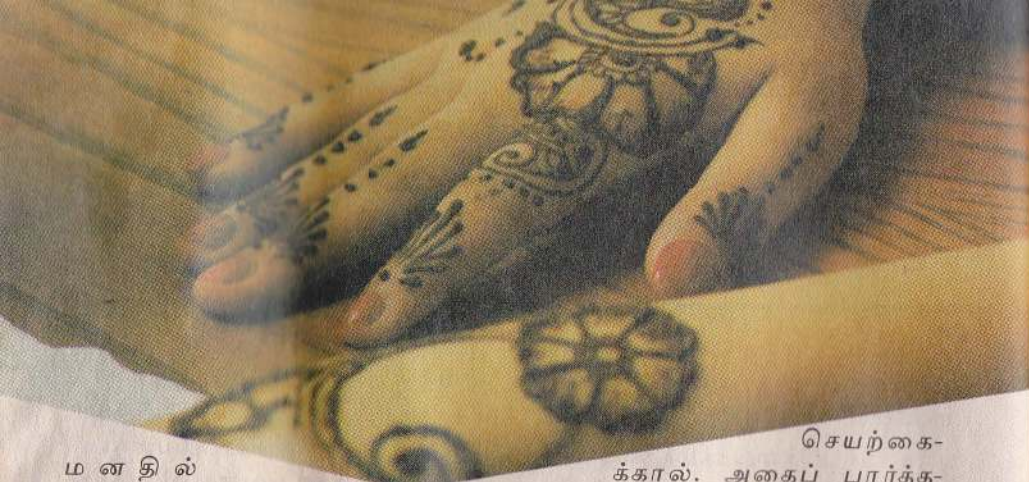
அவன் இப்போதிருக்கும் வீட்டு முகவரியை வாங்கிக் கொண்டு விடைபெற்றேன்.

புவியின் வீட்டுக்குப் போக வேண்டிய இன்னுமொரு காரணமும் எனக்குள் இருந்ததை உங்களிடம் சொல்லிவிடுகிறேன்.

வளாகத்தில் படிக்கும் போது அவனும் நானும் போட்டுக் கொண்ட பந்தயத்தின் வெற்றி தோல்வியை அறிய வேண்டிய தேவை என்னை அவனது வீடு தேடி அடுத்த நாளே துரத்தியது. அவன் வீடு தேடி முதலாம் குறுக்குத் தெருவுக்குள் நுழைகின்றேன்.

அவன் சொன்ன அடையாளங்களை வைத்து வீட்டைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். என் மனதில் இருந்த குறுக்குத்தெரு அல்ல அது. காலஓட்டம் மனித முகங்களை மட்டுமல்ல, தெருக்களையும், வீதிகளையும், ஊர்களையும், நகரங்களையும் மாற்றி விடுகின்றன. அதிலும் போர் நடந்த இடங்களில் காலம் எல்லாவற்றையும் தலைகீழாக்கி விடுகிறது. குறுக்குத் தெருவிலும் வீடுகள் இருந்த பல இடங்கள் பாழாய்க் கிடந்தன. ஒருவாறு அவனது வீட்டைக் கண்டு பிடித்தேன். வீட்டின் அழைப்பு மணியை அழுத்த வேண்டிய இடத்தில் அறுந்த வயர் தொங்கியது. கதவைத் தட்டினேன். அழகான சின்னஞ் சிறிய பெண் குழந்தை சிரித்தபடி வரவேற்றாள். என் மகளின் நினைவுகள்

மனதில் ஓடின. புவி சிரித்த முகத்தோடு வந்தான்.

“மச்சான் ஆரிந்தப் பிள்ளை?”

“என்னுடைய மகள் தான், ஓவியா”

“பிள்ளைக்கேற்ற பெயர் அல்லது பெயருக்கேற்ற பிள்ளை” என்றேன் சிரிப்புடன்.

“மச்சான்...” தயங்கியபடி இழுத்தேன்.

“ம்.. சொல்லு..”

“எனக்கும் உனக்குமான அந்த அழகிப் பந்தயம்!, மறந்திட்டியோ?”

“நான் மறக்கல்லையடா” என்றபடி இழுத்தான், பின் அவனே தொடர்ந்தான்.

“நான் முடிச்சா ஒரு உலக அழகி நிலையிலை இருக்கிறவளைத் தான் முடிப்பன் என்று பந்தயம் பிடிச்சனான், ஆனா...” என்றபடி தன் சாரத்தை இழுத்து வலது காலைக் காட்டினான். மரத்தினால் ஆன

செயற்கை-க்கால். அதைப் பார்த்ததும், அவனது காலைப் போலவே எனது மனசும் உணர்வற்றுப் போனது.

என் இப்படிக்கேட்டேன் என்று மனதுக்குள் நொந்து கொண்டே “மன்னிச்சுக் கொள்ளடா” என்றேன்.

“இதில மன்னிக்க என்ன மச்சான் இருக்கு?”

“இல்லை, உனக்கு இப்பிடி நடந்தது எண்ட விசயம், எனக்கு இதுவரைக்கும் தெரியாதடா. என்ன நடந்தது?”

“அது இஞ்ச வழக்கமா நடக்கிறதுதான். என்னை அவசரமா ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போன நேரத்தில, உயிரைக் காப்பாத்திறதே சந்தேகம் என்று டொக்டரேகையை விரிச்சிட்டார்”

“ம்”

“ஒருவருசமா கோமாவிலை நினைவில்லாமல் இருந்தன் மச்சான்”

என்றவன் என் முகத்தைப் பார்த்து

தான். பேச்சை ஆரம்பிக்க இருவராலும் முடியவில்லை. மீண்டும் புவிதான் பேசினான்.

“நான் அப்ப நேசிச்சது, உனக்கு நான் சொன்னமாதிரி ஒரு உச்சமான அழகிதான் மச்சான். அவள் அப்ப என்னைத்தான் காதலிச்சவள். அதே நேரம் அவளை எல்லா இளசுகளும் காதலிச்சவை” என்று சொன்னவன் மெல்லிய சிரிப்போடு தொடர்ந்தான் “என்னுடைய அந்தக் கனவுக் காதல்காலத்தில நீ இஞ்ச இல்லை”

“ம், பிறகு”

“என்ர காலும் போக அவளும் போட்டான்” என்றவனின் முகத்தில் எந்த உணர்ச்சிகளும்

நிறுத்தி விட்டு, விறாந்தைக்குள் வந்தாள் புவியின் மனைவி. அவள் அழகானவளா இல்லையா என்று பார்க்கும் நிலையில் என் மனம் இருக்கவில்லை. எனக்குத் தேனீரை நீட்டிய அவளின் கைகள் நரம்போடிக் கறுத்துக் கிடந்தன. நன்றி சொல்லி தேனீரை வாங்கிக் கொண்டேன். அங்கு நிலவிய மௌனத்தை புவிகலைத்தான்.

“அழகெண்டது முகத்திலை இல்லை, அகத்திலை தான் எண்டதை ஒரு தாதியா இருந்து இவள் காட்டின பராமரிப்பும் அன்பும் சொல்லித்தந்தது. மச்சான்”

இன்னும் நிறையப் பேசினோம். வளாக வாழ்க்கையை, நடந்த

நீட்டிய அவளின் கைகள் நரம்போடிக் கறுத்துக் கிடந்தன. நன்றி சொல்லி தேனீரை வாங்கிக் கொண்டேன். அங்கு நிலவிய மௌனத்தை புவிகலைத்தான்.

இருக்கவில்லை.

என் இங்கே வந்து இப்படி ஒரு கதையை ஆரம்பித்தேன் என்று என் மனம் என்னைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்திக் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

மீண்டும் தொடர்ந்தான் புவி “என்னை ஒரு ஆளாக்கி நடமாட வச்சவள். இவள்தான்” என்றபடியே தனது மனைவியை அழைத்தான்.

குசினி வேலைகளை இடையில்

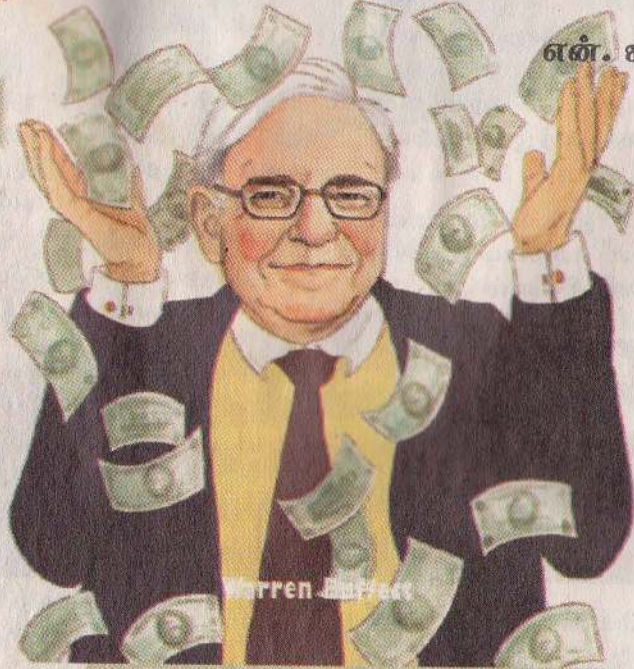
அழிவுகளை, பிரிந்த உறவுகளை எல்லாம் பேசித் தீர்த்தோம். விடைபெறும் நேரம்.

“நான் ஒரு வளாகப் பந்தயத்துக்கு விடை தேடி அவசரமா உன்னிட்ட வந்தன் மச்சான், இப்ப வாழ்க்கைப் பந்தயத்திலை வெண்ட ஒரு நல்ல நண்பனைப் பார்த்த சந்தோசத்திலை திரும்பப் போறன்” என்றபடி விடை பெற்றேன்.

கஞ்சப் பரோபகாரி

என். சிறிரஞ்சன்

Warren Buffett

தற்போது உலகின் பணக்காரர்களில் முதலிடம் வகிப்பவர் வொறன் பஃபட் Warren Buffett.

இவரது செல்வத்தின் மதிப்பு 64 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாகும்.

இலங்கை ரூபா கணிப்பில் இது ஆறு இலட்சத்து தொண்ணூற்று ஓராயிரத்து இரு நூறு கோடி ரூபாய். இவ்வளவு செல்வத்தினை கொண்ட வொறன் பஃபட் பணத்தினை உழைத்துக் குவிப்பதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகின்றார். அதனைச் செலவு செய்வதிலும் அதனைக் கொண்டு ஆடம்பரமான வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதிலும் பெருமளவிற்கு ஆர்வமற்றவராகவே காணப்படுகின்றார்.

இவர் தனக்காகவும் தனது மனைவி பிள்ளைகளுக்காகவும் அதிகம் காசு செலவழிப்பதில்லை. தனது பிள்ளைகளை சாதாரண அரசாங்க பாடசாலைகளில்தான் கல்வி கற்க வைத்தார். பிரபலமான தனியார் பாடசாலை எவற்றிற்கும் அவர்களை அனுப்பவில்லை.

ஒருமுறை பஃபட்டின் மகள் விமான நிலையத்திற்குச் சென்ற போது அங்கு வாகன தரிப்பிடத்திற்கு கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. அதற்குரிய 20 டொலர் அவரிடம் இருக்கவில்லை. தந்தையிடம் கேட்டார். அவரும் மறுக்காமல் பணத்தைக் கொடுத்தார். ஆனால் தன் பணத்திற்குரிய காசோலையினை மகளிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

ஒரு முறை பில்கேட்ஸ் வொறன் பஃபட்டிற்கு உரிமையான நகை மாளிகையொன்றிற்குச் சென்றிருந்தார். அங்குள்ள அட்டியல் ஒன்றில் “பஃபட்டிற்கானது” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. பில்கேட்ஸ் அதை என்னவென்று விசாரித்தபோழுது, வொறன் பஃபட்டின் மகள் சூசி அந்த அட்டியலை வாங்கவுள்ளதாகவும், அதற்காக வேண்டி தவணை முறையில் பணத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருப்பதாகவும் அவருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது.

பஃபட்டின் அக்கா வணிகத்தில் நட்டமடைந்து பாரிய நிதிநெ-

ருக்கடியினை எதிர்நோக்கிய போது தம்பியிடம் உதவி கேட்டார். முடியாது என்று அவர் மறுத்து விட்டார். வேண்டுமென்றால் குடும்பச் செலவிற்கு மாதாந்தம் கொஞ்சம் பணம் தருகிறேன். வணிகத்தில் நட்டப்பட்டதை நீங்கள் தான் எவ்வாறாவது ஈடுசெய்ய வேண்டும் என்று கூறினார்.

பஃபட்டின் மகன் பண்ணை வாங்கி விவசாயம் செய்ய ஆசைப்பட்டு தகப்பனிடம் உதவி கேட்டார். அதற்கு பஃபட் ஒத்துக் கொண்டாலும் கூட அதற்குரிய காணியினை வாங்கி குத்தகை அடிப்படையில் மகனிற்கு கொடுத்து அதற்கான குத்தகைப் பணத்தை மகனிடம் பெற்றுக் கொண்டார்.

தானும் அனுபவிக்காமல் மனைவி பிள்ளைகளுக்கும் கொடுக்காமல் இந்தப் பெருந்தொகைப் பணத்தினை இந்த மனுசன் என்னதான் செய்யப் போகின்றார்? சாகும் போது கட்டிக் கொண்டு போகப் போகின்றாரா என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

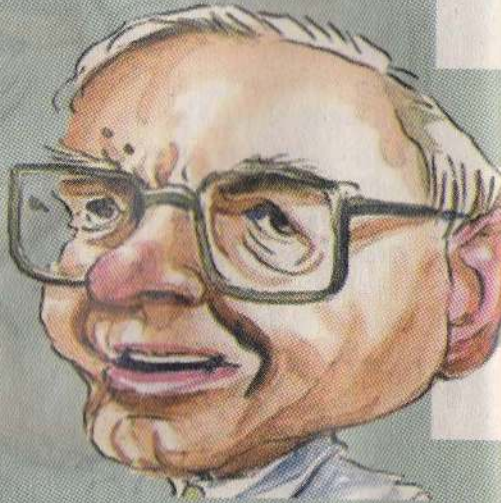
இவை எல்லாவற்றையும் வாசித்த பிறகு, உலகில் செல்வந்தனாக இருக்க வேண்டுமானால், கஞ்சனாக இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைப்பீர்கள். உங்கள் அந்த எண்ணத்தை 2006 ஆம் ஆண்டு அவர் பொய்ப்பித்தார். பஃபட் 2006 ஆம் ஆண்டு ஒரு காரியம் செய்தார்.

யாரும் இதுவரை செய்யாத காரியம். பலராலும் கற்பனை செய்து கூடப் பார்க்க முடியாத காரியம்.

ஆம், தனது செல்வத்தில் 85%த்தினை தர்மகாரியங்களுக்கு நன்கொடையாக கொடுப்பதாக அறிவித்தார். அவர் அவ்வாறு கொடுத்த தொகை 37 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள். இலங்கை நாணயத்தில் ஏறக்குறைய நான்கு இலட்சம் கோடி ரூபாய். (4,000,000,000,000) வரலாற்றிலேயே நன்கொடையாக கொடுக்கப்பட்ட அதிகூடிய தொகையாகும். இந்தப் புணத்தினைக் கொண்டு இலங்கையின் போர்ச் செலவினங்கள் உள்ளிட்ட வரவு செலவுத் திட்ட செலவினங்களை (துண்டுவிழும் தொகையல்ல) நான்கு வருடங்கள் ஈடு செய்திருக்கலாம்.

பிள்ளைகள் தமது திறமைகளைப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமே தவிர பெற்றோர்களின் பணம் மற்றும் அவர்களின் சாதனைகளை சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள கூடாது என்பது பஃபட்டின் கொள்கை.

குடிமகன் : உங்கட படைப் பிரிவுகள் எங்கயெல்லாம் இருக்கினம்?
படைத்தளபதி : அந்த உண்மையை நான் சொன்னா அதைக் காப்பாற்ற உங்களால முடியுமா?
குடிமகன் : கட்டாயம். என்னால அது முடியும். சொல்லுங்கோ.
படைத்தளபதி : என்னாலும் முடியும்.

எச்சரிக்கை:
அம்மாமார்
கவனத்திற்கு
எந்த அறிமுகத்தையும்
தவறாகச் செய்யாதீர்கள்!!

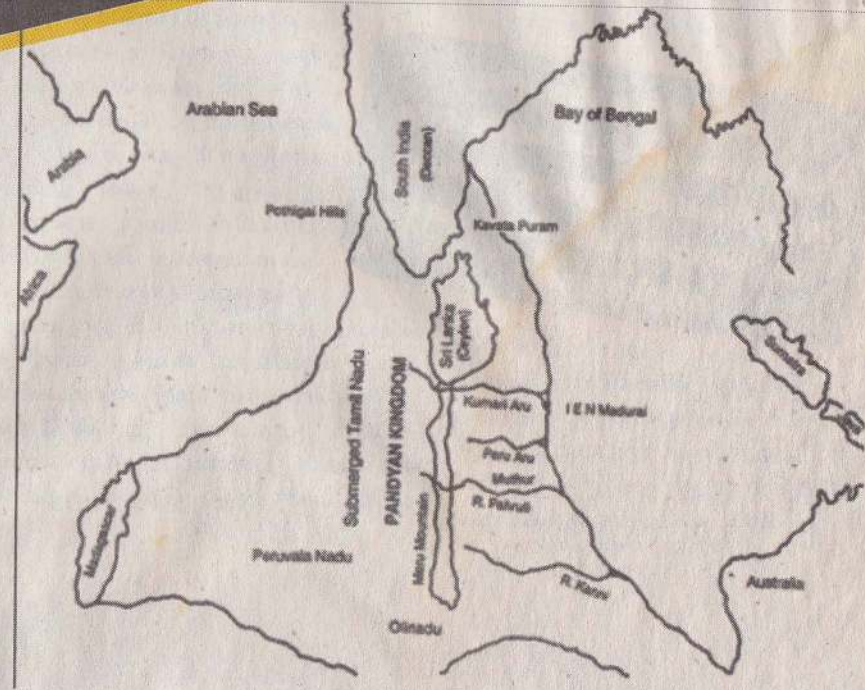
பதஞ்சலியின் அடிச்சுவடிகளில்

செல்வி

பதஞ்சலியின் வேறு ஒரு பரிமாணம் பற்றிய தகவல்களை இணையத் தளங்கள் அறிவுறுத்தின. 'பதஞ்சலி யோககூத்திரம்' எனும் இந்த அரிய நூல் அவர் பெயரைக் கொண்டிருந்தாலும், அவரால் தொகுத்தளிக்கப்பட்டதேயொழிய அவருடைய தனிப்பட்ட ஆக்கம் இல்லை எனவும், அதன் மூலகர்த்தாவைத் தேடினால் அது தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் வளர்த்த ஆன்மீகத்திலிருந்து பெயர்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

அதாவது பல நூறு வருடங்களாக மனப்பாடம் செய்த சூத்திரங்களாக ஆசிரியர், சீடர் தலைமுறைக்குள் முடங்கிக் கிடந்த இந்த அறிவுகடல் பதஞ்சலியின் கைபட்டு ஓர் எழுதப்பட்ட நூல் ஆகியது. சொல்வழியாக, அதன் தொனிப்பொருள் மூலமாக, பரம்பரை பரம்பரையாக வழி வந்த இந்த சூத்திரங்களை நிரல்படுத்தி,

தொகுத்து அளித்த பெருமை மாத்திரமல்ல, அதை எழுத்து வடிவில் வடித்த பெருமையும் பதஞ்சலிக்கே உரியது. வாய்ச் சொல்லினூடாக மரபு வழியில் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் சூத்திரங்களை தங்கள் கைக்குள் வைத்திருந்து அதை தகுதியானவர் என்று தாங்கள் கருதும் மாணவர்களுக்கே உபதேசித்து வந்தனர். பதஞ்சலி அதற்கு எழுத்து வடிவம் கொடுத்து ஆன்மீகத் தேடல் உள்ள எவரும்

கையாளக் கூடிய சூத்திரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். நூலில் ஒரு அடி அதை சந்தேகமற விளக்குகிறது. 'சன்மார்க்கம் அடைய விரும்பும் எவரும் இந்த நூலில் கூறப்பட்டிருக்கும் விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தால் சன்மார்க்கம் நிச்சயம் கிடைக்கும்' என்று கூறியிருக்கிறார் பதஞ்சலி. குமரிக்கண்டத்திலும், பின் தென்னிந்தியாவிலும் இந்த ஆன்மீகக் கடலை வளர்த்தவர் யார்?

கிரியா யோக சித்தாந்தம் எனப்படும் இந்த ஆன்மீகக் கடல் வட இந்தியாவில் ரிஷிகள் வளர்த்த வேதங்களுக்கு நிகரானது. இதை உலகுக்கு அளித்தவர் யார்? இதற்கான

குமரிக்கண்டம் அல்லது லெமுரியா எனப்படும் தொலைந்த கண்டத்தில் நிலை கொண்டிருந்தது. பின் கடல் கொண்ட இந்தக் குமரிக் கண்டம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஸ்ரீலங்காவை உள்ளடக்கி கிழக்கே அவுஸ்ரேலியாவரை நீண்டு, மேற்கே மடகாஸ்கார் வரை பரந்து இருந்தது. அதன் நிலப்பரப்பில் மேரு என்னும் உயர் மலைத் தொடரும் 4 நதிகளும் காணப்பட்டன.

தென்மதுரை எனப்படும் ஒரு மாநகரை மையமாக வைத்து வளர்ந்த இந்த கலாசாரம் தமிழ் சங்கங்களின் மூலம் முதலாம் இரண்டாம் சங்கங்கள் பண்டைய காலங்களில் தமிழ் வளர்த்தது. இந்தச் சூழலில்

இவர்கள் தண்ணீரில் நடக்கவும். பல இடங்களில் ஒரே நேரத்தில் காட்சி தரவும். ஆகாய மார்க்கமாக பயணிக்கவும் கற்றிருந்தனர்.

ஆராய்ச்சியை செய்து விளக்கியிருக்கிறார். கனேடிய பிரஜையான சூ. கோவிந்தன். அவரின் கூற்றுப்படி தழைத்தோங்கிய ஒரு தமிழ் சமுதாயம் கி.மு 8000 வருடங்களுக்கு முன்

தங்கள் ஆன்மீகப் பயணங்களைத் தொடங்கியிருந்தாலும் சித்தர்களானவுடன் தங்களுக்கென ஒரு கோட்பாட்டுடன் தனித்துவமாக செயல்பட்டனர்.

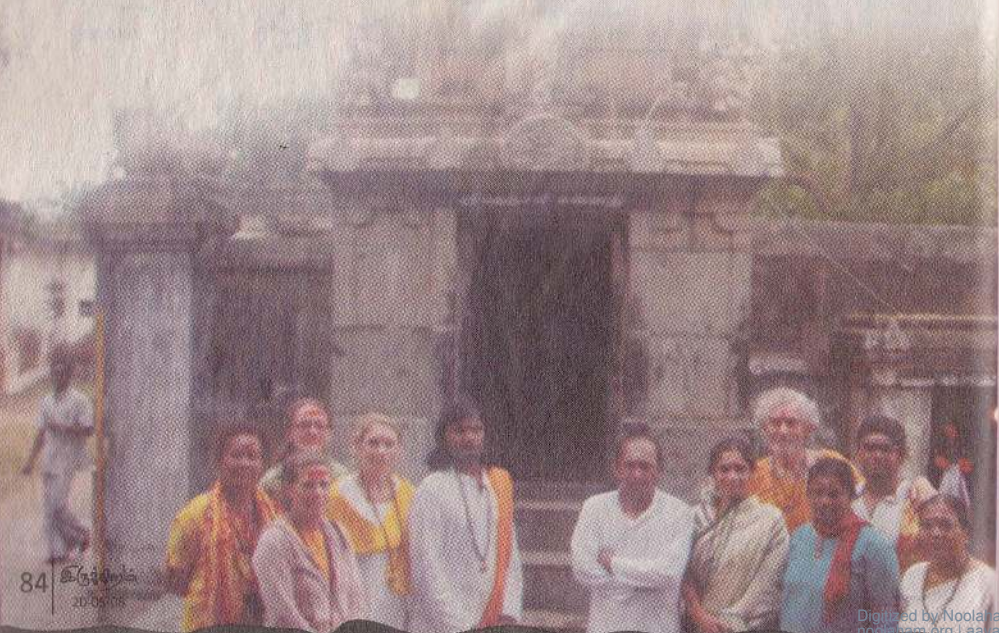
18 சித்தர்களில் பெயர் போனவர்களும், மிகப் பழமையானவர்களும், நந்தி, அகஸ்தியர், பதஞ்சலி, திருமூலர், யோகநாதர்

ஆகியோரே. திருமூலர் தமிழை வளர்த்து, தமிழால் வளர்ந்து, ஆன்மீகக் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்தவர். அவர் எழுதிய 'திருமந்திரம்' தமிழில் ஆன்மீகத்துக்கு விளக்கம் கொடுத்து அனைவரும் கையாளக் கூடிய முறையில், கைவல்யம் பெறும் மார்க்கத்தை விவரித்திருக்கிறது. திருமூலர் தமிழில் செய்ததை

“கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தில் உதித்த தமிழ்” என்ற கூற்று வெறும் வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல, விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கக் கூடிய உண்மையுமாகும்.

இலக்கியம் மட்டுமல்லாது ஆன்மீக வளர்ச்சியும் பரிணமித்தது. ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு தூண்டு கோலாயிருந்தது சமுதாயத்தில் சித்தர்கள் எனப்படும் ஒரு சாரார். ஆயிரக்கணக்கான சித்தர்களுக்கு மத்தியில் 18 சித்தர்கள் மிகவும் மேன்மையான ஸ்தானத்தை எய்தியிருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஒரு சிலரைத்தவிர எல்லோரும் தமிழ் நாட்டையே குமரிக்கண்டத்தையே சேர்ந்தவராவார். சித்தர்கள் சித்துக்களை தம் வசப்படுத்தி அதன் மூலம் சமுதாயத்துக்கு சேவை ஆற்றி வந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் தண்ணீரில் நடக்கவும், பல இடங்களில் ஒரே நேரத்தில் காட்சி தரவும், ஆகாய மார்க்கமாக பயணிக்கவும் கற்றிருந்தனர். வேறு பல சாதனைகளையும் செய்யக்கூடிய இவர்கள், மருத்துவம், ஜோதிடம், யோகம், தியானம், ரஸவாதம், வேதாந்தம் இவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினார்கள். எங்கெங்கோ ஜனித்து

பதஞ்சலி சமஸ்கிருதத்தில் செய்திருக்கிறார். கோவிந்தன் கூற்றுப்படி குமரிக் கண்டத்தில் குமரி ஆறு, பாரொளி ஆறு, கன்னி ஆறு என்ற நான்கு ஆறுகளும் நிலப்பரப்பை வளப்படுத்தின. இதையே சிலப்பதிகாரத்தில்

இளங்கோ அடிகள் குமரி நாடு என்ற குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதே நூலில் குமரி நதிக்கும் பஃரொளி நதிக்குமிடையில் சுமார் 1000 மைல்கள் இருந்தன என்று கூறப்படுகிறது. குமரிக் கண்டத்தின் காலம் கி.மு.30,000 முதல் கி.மு.2700 ஆண்டுகள் வரை கணிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய சனத்தொகையை உள்ளடக்கி தமிழையும் ஆன்மீகத்தை வளர்த்த குமரிக் கண்டம், பூகோள மாற்றங்களினாலும், நில நடுக்கங்களினாலும் படிப்படியாக இந்து சமுத்திரத்தின் அடித்தளத்திற்குச் சென்றுவிட்டது.

கண்டம் கடல் கொண்ட சரித்திரம் குமரிக் கண்டத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் ஆசியா, அவுஸ்ரேலியா, பசுபிக் நாடுகள், அமெரிக்கா, ஆசிய நாடுகளில் குடியேறிய கதைகளோடு பின்னிப் பிணைந்து இருக்கிறது.

சிலர் எகிப்து நாட்டிற்கு சென்று அங்கு நைல் நதிக் கரை நாகரிகத்துக்கு வித்திட்டதாக கோவிந்தன் உட்பட பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகிறார்கள். மேற்கத்தைய விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுப்படி தென்னிந்தியாவும் குமரிக்கண்டமும் 405 மில்லியன் வருடங்கள் பழமையானது. தற்போது தென்னிந்தியாவில் காணப்படும் பாறைக்கற்கள், வடஇந்தியாவில் இருப்பதை விட வேறுபட்டதாகவும், உலகத்திலேயே மிகப் பழையதும் தொன்மையானதுமான பாறைகளாக இருப்பதும் இதற்குச் சான்று பகரும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது “கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தில் உதித்த தமிழ்” என்ற கூற்று வெறும் வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல, விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கக் கூடிய உண்மையுமாகும்.

இரூக்கிரம்

காத்திருப்பு 2
இருக்கை 2

ஒரு பொல்லாபும் இல்லை

ஈசோ பள்ளிசிங் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிட்டெட்பால் வெளியிடப்படுகிறது.

ஆசிரியர்
இளையதம்பி தயானந்தா
நிர்வாக ஆசிரியர்
மனோ ராஜசிங்கம்
ஆசிரியர் குழு
எஸ். ரஞ்சகமாள்
சாந்தி சச்சிதானந்தம்
அப்தூர் ரஹ்மான்
ம. ஸ்கந்தரூபன்

கௌரவ ஓவியர் ஆசை இராசையா
ஓவியர் சஞ்ஜீத்
வடிவமைப்பு க. மயூரன், முஜீன், க. பிரணவன்
கணிணித் தட்டச்சு கரன்
தொடர்பு
3, டொரிங்டன் அவனியூ, கொழும்பு 07.
தொலைபேசி: +94 60 2150836 +94 11 2506272
தொலைநகல் +94 11 2585190
மின்னஞ்சல் irukkiram@gmail.com
கதைகளில் வரும் பெயர்களும் நிகழ்ச்சிகளும் கற்பனையே.
இதழில் வரும் விளம்பரங்களின் உண்மைத்தன்மைக்கு நாம் பொறுப்பில்லை.

இருக்கிறேன்

அகராதி

தனிமை : நீ தவறான கூட்டத்தாரோடு இருக்கிறாய்

நாய் : உன்னைவிட அதிகமாய் உன்னை நேசிக்கும் உயிர்

போதை : தற்காலிகத் தற்கொலை

சுலபம் : தானாய் செயற்படும் எல்லாக் கருவியும். அது பழுதடையும்வரை

பூக்கள் : செடிகளின் காதல் வெளிப்பாடு. பூக்களை பிடுங்காதீர்கள். பூக்களுக்கு அதிகாரம் இருந்தால் உங்களிடமிருந்து ஏதைப் பிடுங்கும் என்பதை நினைவில் வைப்புகள்.

வெளிநாட்டு உதவி : செல்வந்த நாட்டின் ஏழைகளின் பணம். ஏழை நாட்டு செல்வந்தர்களுக்கு கைமாற்றப் படுவது.

பொருளியலாளன் : எங்கள் நாட்டின் குடுகுடுப்பைக்காரன்.

இவைச அறிவுரை : உன்னை எந்த வகையிலும் பாதிக்காதது. அதைக் கேட்டு நீ செயற்படாதிருக்கும் வரை.

எதிர்காலம் : நாம் செழிப்புறும் காலம். உண்மையான நண்பர்களைக் காணும் காலம். எமது மகிழ்ச்சி உறுதிப்படுத்தப்படும் காலம். சுருக்கமாக சொன்னால் நாம் சந்திக்க முடியாத காலம்.

அரசாங்கம் : உலகின் அநேக நாடுகளில் காணப்படும். நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்ட கொள்ளையர் கூட்டம்.

கண்ணுக்கும்

நாயப்படும்

அரிசித் தட்டுப்பாட்டிலும் விசையேற்றத்திலும்
விகாத்தித்தும்போர் பொறுமை காக்கவும்

பிரித்தானிய நிறுவனத்திற்கு ஒரு புதிய தலைவரை தெரிவு செய்ய பில் கேட்ஸ் முடிவு செய்தார். தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்கும் தகுதி உடையவர்கள் விண்ணப்பித்தனர். எங்கள் ஊர் பத்மியும் விண்ணப்பித்திருந்தார். அதென்ன ஆண்கள் மட்டும் எதற்கும் விண்ணப்பிப்பது? பெண்களும் எல்லாவற்றுக்கும் விண்ணப்பித்து வெற்றி பெற வேண்டும் என்பது அவரின் இலட்சியம். தலைவரை தெரிவு செய்யும் நாள் வந்தது. அழைத்த தேர்வு மண்டபத்திற்கு பத்மியும் போயிருந்தார். எதிர்பார்த்ததைவிட விண்ணப்பதாரிகள் எண்ணிக்கை எக்கச்சக்கமாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட

5,000 பேர் வரை வந்திருந்தனர். அங்கும் இங்கும் பத்மி திரும்பிப் பார்த்ததில் 10 பேர் வரையிலான பெண்களையே காணமுடிந்தது. இந்த அளவிலாவது பெண்கள் முயற்சிக்கிறார்களே என்பதில் அவருக்கு ஓரளவு திருப்தி இருந்தது. பில் கேட்ஸ் தலைவர் தேர்வுக்கு தயாரானார். விண்ணப்பித்து தேர்வுக்கு சமூகம் அளித்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்த கேட்ஸ், தேர்வுக்கு Java Programme தெரிந்திருப்பது அவசியம் என்று சொன்னார். இதைச் சொன்னதும் தெரியாத 2,000இற்கும் அதிகமானோர் மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினர். "எனக்கு உண்மையில் தெரியாதுதான், ஆனாலும் இங்கே தொடர்ந்து

இருந்து முயற்சிப்பதில் என்னதான் தவறு!!" என்று பத்மி தனது மனதில் நினைத்துக் கொண்டார். பில் கேட்ஸ் தலைவருக்கு இருக்க வேண்டிய அடுத்த தகைமையை அறிவித்தார். குறைந்தது நூறு பேருக்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களை கண்காணித்து முகாமைத்துவப் படுத்திய முகாமைத்துவ அனுபவம் இல்லாதவர்கள் இங்கிருந்து வெளியேறலாம் என்றார். இந்த அறிவித்தல் வந்ததும் மேலும் ஒரு 2,000 பேர் மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினர்." நான் என்னையே கொண்டு செலுத்த ஏலாத நிலைமையில் இருக்கிறேன், இதில எப்ப நான் நூறு பேரை முகாமைப் படுத்த

மைக்ரோசிப்ட் இற்கு தலைவர் தெரிவாகிறார்

வீட்டுக்காரர் : முன்பு வேலை செய்த வீடுகளில் ஒழுங்கா வேலை செய்தனர் என்று ஏதாவது ஆதாரம் சொல்ல முடியுமா

வேலைக்காரி : ஓ...முதலில் வேலை செய்த வீட்டுக்காரியினர் தோடு இருக்கு. இரண்டாவது வீட்டுக்கார அம்மாவினர் சங்கிலி இருக்கு..இன்னும் ஏதாவது வேணுமே?

ஏஜே

"எந்தப் புதுப்படம் வந்தாலும் உடனே மனைவியை கூட்டிப் போறியே... அவ்வளவு பாசமா?

"அந்த மூண்டு மணி நேரமாவது சரி பேசாம இருப்பாளே."

தினதாம், அனுபவம் இல்லாட்டாலும் இப்ப என்ன, தொடர்ந்தும் இருந்து பார்ப்பம்" என்று பதமி மனதில் நினைத்துக் கொண்டார். மண்டபத்தில் மிகுதியாய் 1,000 பேர் மட்டுமே இருந்தனர், அதில் பத்மியோடு சேர்த்து இன்னும் இரண்டு பெண்களும் இருந்தனர். யாருக்கெல்லாம் முகாமைத்துவ டிப்ளோமா தகைமை இல்லையோ அவர்களும் தலைவர் பதவியை அடைய முடியாது என்று தனது அடுத்த தேர்வு ஆணையை பில் கேட்ஸ் வெளியிட்டார். 'முகாமைத்துவ டிப்ளோமா இல்லாத 740 பேர் உடனடியாக வெளியேறினர். பத்மிக்கு சிரிப்புச் சிரிப்பாக இருந்தது. "10 ஆம் வகுப்பை பால் பண்ணவே நான் பட்ட பாட்டை இவன் கேட்சுக்கு எப்படித் தெரியும், இவ்வளவு நேரம் சும்மா இருந்த மாதிரி இனியும் இருப்பம், நடக்கிறது நடக்கட்டும்". என்று நினைத்துக் கொண்டார். கடைசி ஆயுதமாக பில் கேட்ஸ் ஒரு குண்டைத் துக்கிப் போட்டார். சமஸ்கிருதம் தெரியாதவர்களை தலைவராக்க முடியாது என்றார். இதைக் கேட்டதும் மண்டபத்தில் இருந்த எல்லோருமே வெளியே புறப்பட்டனர். ஒரே ஒரு பெண் மட்டும் மீதமாயிருந்தார். வழமைபோல பத்மியும் வெளியேறவில்லை. பில் கேட்ஸ் இறுதியாக இருந்த இரண்டு விண்ணப்பதாரி-

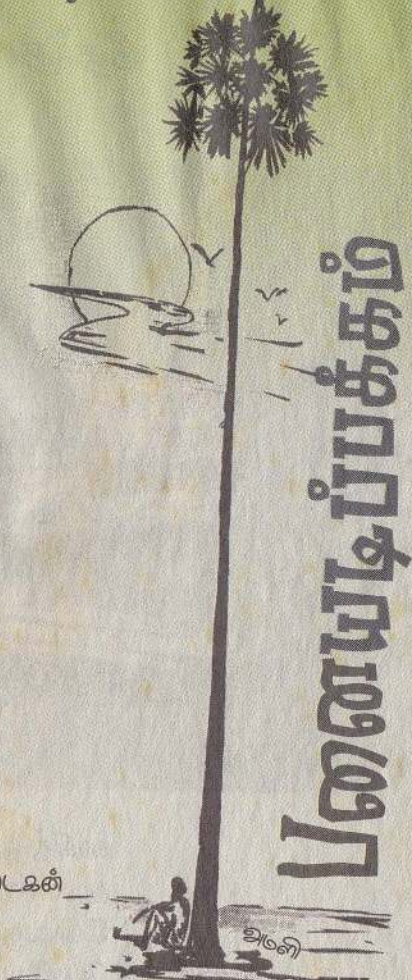
களையும் புன்னகையோடு பார்த்தார். இருவரையும் தன்னருகே அழைத்து கைலாகு செய்து கொண்டு பேசத் தொடங்கினார். "இத்தனை பேரிலும் இறுதியாக இரண்டு பேர் அதுவும் பெண்கள் இறுதித் தேர்வில் இணைந்திருப்பதில் எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி, உங்கள் ஏனைய தகைமைகளை என்னால் பரிட்சிக்க முடியும், ஆனால் சமஸ்கிருதத்தில் உங்களுக்கு இருக்கும் ஆளுமையை என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. எனக்கு அந்த மொழி தெரியாதிருப்பதில் மிக்க கவலை அடைகிறேன். நீங்கள் இருவரும் சமஸ்கிருதத்தில் இப்போது உரையாடுவீர்களானால் நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவேன்" என்றார். சமஸ்கிருதத்தின் முதல் அட்சரமே தெரியாத பத்மி மற்றப் பெண்ணின் பக்கம் திரும்பினார். அவரும் பத்மியின் முகத்தை ஒருவிதமாகப் பார்த்தார். "என்ன கோதாரியடா இது" என்று பத்மி மனதில் நினைத்தது, இருந்த குழப்பத்தில் வாய் வழியாக சத்தமாக வெளியே கேட்டது. "எடக் கடவுளே, அப்ப நீரும் எங்கட ஊர்ப் பக்கமேயப்பா" என்றார் அருகில் இருந்த மற்றப் பெண்மணி. இவர்களின் சிரிப்பையும் உரையாடலையும் கேட்ட ஹேர்ட்ஸ், இவர்களின் சமஸ்கிருத ஆளுமையை கண்டு வியந்தார். இருவரையும் மைக்ரோ-சொப்ட் இன் இணைத் தலைவர்களாக நியமித்து மகிழ்ந்தார்.

பனையடிக்கொடுக்கா

வந்த' போங்கோ

சோளகம் எழுப்பி
சோக்காக வந்து - உரசி
ஓலையெல்லாம் உரசி
ஓசையொண்டை எழுப்ப
பாசையொண்டும் இல்லாமல்
படுத்துக்கீடந்தேன் என்வீட்டு
வாசல் தீண்ணையிலே கண்முடி
ஆத்துநீர் மேலே
ஆடியோடும் மல்லிகைபோல்
ஆகாய வெளியினிலே
ஓடுகின்ற முகில்களிடையே
ஓழுகிவந்த நிலவொளி
தோப்பிலே ஆடுகின்ற
வேப்பம் துளிர் வழிநுழைய
பூத்துக் கிடந்தது
பொன்னாக என்முற்றம்
பாட்டுப் பெட்டியோடு பக்கத்தேயென்தோழி
கேட்டு ரசித்திருந்தாள்- நானோ
பார்த்தும் கேட்டும்
பரிபூரணமாய் உணர்ந்தும்
எனையிழந்து கிடந்தேன்
என்மண்மாதா மடிமேலே
எல்லாமே இன்பக் கிளர்வுதான்
வானால இறங்கிநிற்க
வந்து நிண்ட
வாகனத்திலேத்தி
காத்தையும் வரவிடாமல்
கண்ணையும் போகவிடாமல்
கறுப்பாய் அடைச்சொட்டி
கொண்டு வந்தெங்களை
புன்னாலைக்கட்டுவனில்
கொட்டினதைத் தவிர...

- பனையடிப்பாடகன்

தேய்வில் இரும்பு

காகித ஓடம்
கடலை மீது
போவது போலே - நாங்களும்
போவோம்

இருக்கியல்

கொழும்பு விற்பனையாளர்கள்

Poobalasingam Book Shop Galle Road Colombo-06	Winsor Book Shop 372, Galle Road Colombo-06 0112589081
Jayantha News 331/1A Colomb0-14	Chemamadu Books U.G 52 Peoples Park Colombo-11 0112472362
Silva D.S.School Opposite Colombo-07 0775078516	G.S.L.Groceries 272, Messenger Street Colombo-12 0115351792
Tharshan Narahenpitya Junction 777561390	Gamage Stores 165, Havelock Road Colombo-06

YASEEN'S

COLOR SEPARATION

*The Pioneer & Leading
Color Separation in Sri Lanka*

Color Separations / Proofing / Designing /

Plates - G.T.O, KORD, KORS, SORD

CMYK Printouts / Hi - end Drum Scanning/

YCG Brand - Paper, Boards, Stickers

17, Hulftsdorf Street, Colombo 12, Sri Lanka.

Tel: 4736079 / 0777 770097 Fax: 4795198

E-mail: imis7777@yahoo.com

Web : www.yaseensgraphics.com